

1200 - சிந்தனை
1100 - சிந்தனை
கலை - செயல்
கவி - முயற்சி
புனைவியல் - 50
புனை

கம்பராமாயணம்

சுந்தரகாண்டம்

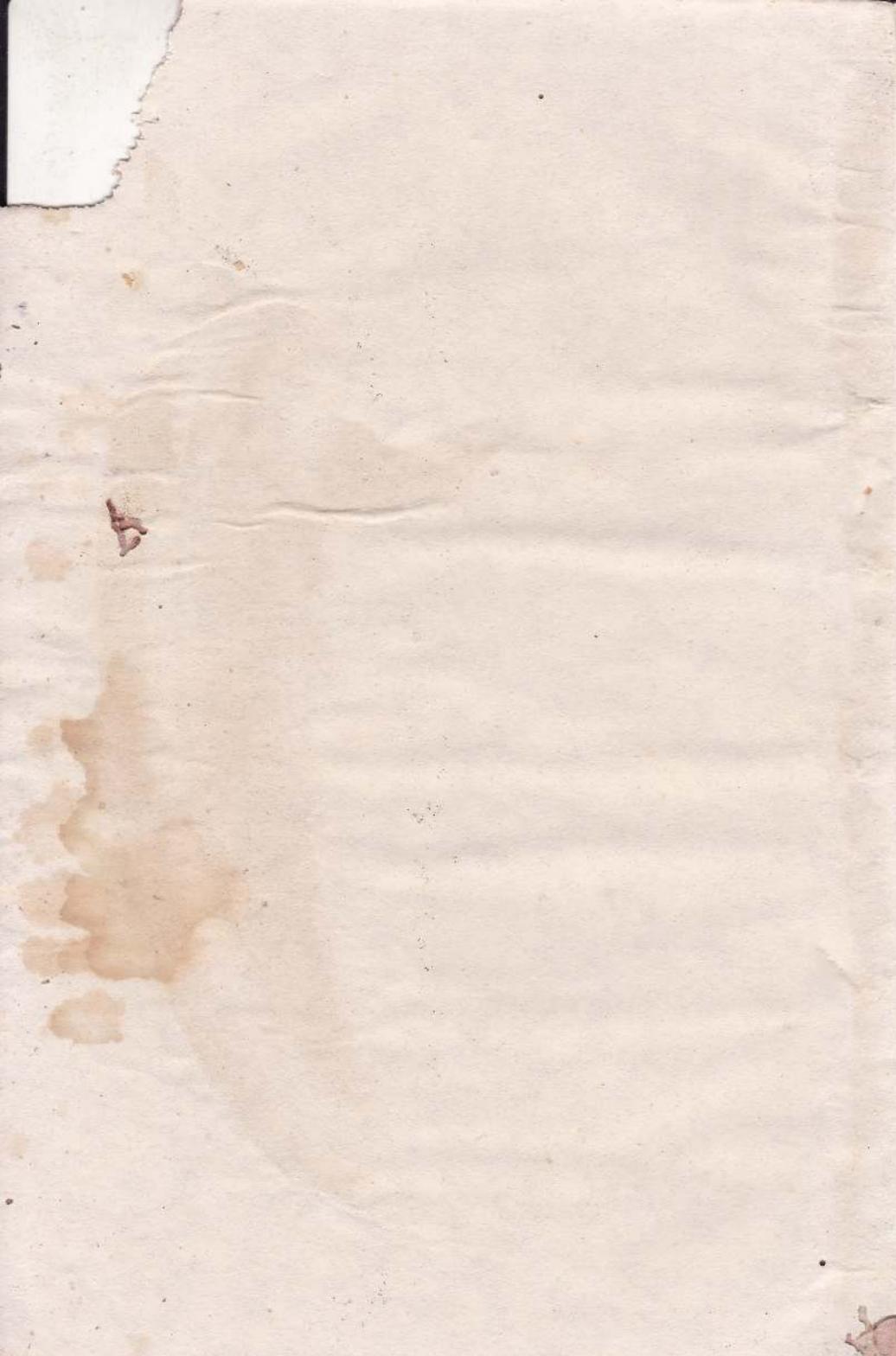

பகுதி II - நிந்தனைப்படலம்
விளக்கவுரையுடன்

[க. பொ. த. ப. (சாதாரணதரம்)]
தமிழ்மொழி “அ” பாடத்திட்டம்
1979-ஆம் ஆண்டு 9-ஆம் தரத்துக்கும்
1980-ஆம் ஆண்டு 10-ஆம் தரத்துக்கும்
உரியது.

ஆக்கியோன்
பண்டிதர் செ. நடராசா அவர்கள்

பதிப்பாளர்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை,
235, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

Sivamalar - Arun

Grade 10

V.G.H.S

முதற் பதிப்பு: 1979 சித்திரை.

பதிப்புரிமை ஆக்கியோனுக்குரியது.

*Printed by Mr. Arumugam Subramaniam at Sri Subramania
Printing Works, 63, B. A. Thamby Lane, Jaffna.
& Published by Mr. Arumugam Subramaniam,
Sri Subramania Book Depot, 235, K. K. S. Road, Jaffna.*

பதிப்புரை

1979-ஆம் ஆண்டில் ஒன்பதாந்தரத்திலும், 1980-ஆம் ஆண்டில் பத்தாந்தரத்திலும், கம்ப ராமாயணம்-சுந்தரகாண்டம்-காட்சிப்படலமும் நிந்தனைப் படலமும், தமிழ்மொழி 'அ' பாடத்திட்டமாக அமைந்துள்ளது. இப்பாடற்பகுதிக்குக் கொண்டுசூட்டு, பதவுரை, பொழிப்புரை, விளக்கவுரை, விஷயத் தொகுப்பு என்பன அமைய மாணவர்கள் இலகுவில் விளங்கக்கூடியவகையில் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. மேலும் செய்யுள் நயமும், உவமான உவமைய விளக்கங்களும் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன. பொருள்நிலைக்குப் பொருத்தமாக விஷயங்களைத் தொகுத்து ஏற்றதலையங்கங்கள்தந்து எழுதப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுப்புரை மாணவர் செய்யுள்களைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ளப் பெரிதும் உதவியாகவிருக்கும். இப்பாடத்தைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இந்நூல் பெரிதும் உதவியாகவிருக்குமென நம்புகிறோம்.

பதிப்பாளர்

7-4-1979.

1870

1870

1

1

கம்பரா மாயணம்

சுந்தர காண்டம்

நிந்தனைப்படலம்

இராவணன் அசோகவனத்தை

நோக்கி வருதல்

(1 - 19 செய்யுள்கள்)

மகரகுண்டலங்கள் தோளிடைக் கிடந்து அலம்ப, திரு முடிகள் பத்தும் இளஞ்சூரியர்களைப்போல இரவைப் பகலாகச் செய்ய, உருப்பசி உடைவாளேந்திவர, மேனகை வெற்றிலை மடித்துக் கொடுக்க, திலோத்தமை செருப்பை ஏந்திவர, மாலைகளிலிருந்து எழும் நறுமணம் நாற்றிசையுங் கமழ, இளமை பொருந்திய பெண்கள் வரிசையாக அகல்விளக்கெடுத்துவர, அப்பெண்களின் சிலம்புகளும் மேகலையும் ஓசையெழும்படி தன்னுடன் தொடர்ந்துவர இராவணன் சீதாபிராட்டியிருக்குந் திசைநோக்கிச் செல்லலானான்.

அரக்கர்கோன் உறக்கத்தினின்று விழித்து மனக்கொதிப்புடன் பிராட்டியிருக்குந் திசைநோக்கிச் செல்வதைக் கண்ட இந்திரன் முதலியதேவர்கள் தமக்கு அந்தரம் வந்ததோ என அஞ்சினார், இச்சினம் சீதாதேவியோடு நின்று விடுமோ அன்றி வேறுயாருடன் தீருமோ, என மனம் பதைத்தனர்.

தேவர்கள் இவ்வாறு ஏக்கமுற இராவணன் நீலமலையிலிருந்து பெருகி இறங்கும் வெள்ளருவி போலப் பால்நிறங் கொண்ட பட்டாடையை அணிந்து, கருமுகிலைப் பிளந்து ஒளிவிடும் மின்னலைப்போலத் தன்மார்பில் வெண்ணூலசைய வானகத்து விண்மீன்களை ஒளிமழுங்கச் செய்யும் வாகுவலயங்களை இருபது தோள்களிலுமணிந்து, நிலமிசை ஒளிபடரும் வண்ணம் வீரக்கழலைத்தரித்து, சுற்றத்தாரை நோக்கிச் செய்யும் புன்னகை வெண்ணிலவுபோல அவன் முகத்தில் ஒளிவீச அதனால் தாமரைகள் இராப்பொழுதிலும் மலரும் வண்ணம் தேவியிருக்கும் திசைநோக்கிச் சென்றான்.

கம்பராமாயணம்

இராவணன் தன்னிறத்தோடு மாறுகொண்ட பீதாம் பரத்தை உடுத்தியபொழுது அது நீலமலையின்மேல் விளங்கும் இளவெயிலைப் போலவிளங்கியது அவன் கைவிரல்களிலணிந்த மோதிரத்திற் பதித்த இரத்தினங்களின் ஒளி கற்பகப் பூங்காவைப் போல ஒளிர்ந்தது, இராவணன் அணிந்த வெற்றி மாலையிற் பதிக்கப்பட்ட சன்ன வீரமென்னும் முத்துக்கள் ஊழிமுடிவில் மேருமலையில் பதிந்த நட்சத்திரங்கள் போலப் பிரகாசித்தன. பன்னிருசூரியர்களில் இருவர் ஒழியப்பத்துச் சூரியர்கள் ஒரே காலத்தில் உதித்ததுபோலப் பத்துத்தலைகளும் ஒளிசெய்ய, முன்னர் இராவணனோடு போர்செய்து தந்தங்கள் முறிபட்ட திக்குயானைகள் நரசிங்கத்தின் அடிச் சுவட்டைத் தொட்ட யானையைப் போல இராவணனின் வருகையைக் கண்டு அஞ்ச வேய்ங்குழல், மகளிர்குரல், சில்லரிப் பாண்டில், முழவு என்பன பாம்பின் வாயிலிருந்து அமுது சொரியும்படி இனிமையுடன் இசைக்க இளம்மகளிர் மங்கலப் பொருள்களேந்தி மழைமுகிலைக்கண்டு மகிழ்ந்தாடும் மயில் களைப் போலச் சூழ்ந்துவர, அரம்பையர் கானம்பாடியாடிவர, மன்மதன் எய்தமலரம்புகள் நுழைந்த புண்ணில் வேல் நுழைவதுபோல வெண்ணிலா ஒளிவீச மந்தமாருதம் மலர்களிலிருந்து கொண்டுவரும் தேன்துளியும் பனிநீர்த் துளியும் உருக்கிய செம்புக்குழம்புபோல வருத்த, பெண்களின் கடைக்கண்கள் மார்பிற் சென்றுலாவ இராவணன் சென்றான்.

கற்பகதருக்கள் சங்கநிஜ பதுமநிதிகள் அவனைத் தொடர்ந்து சென்றன. பாற்கடலின் அலைகள் கரிய மலையிது பரவியது போலச் சாமரைகள் இரட்டின. கருங்கடலிலெழும் மதியைப் போல வெண்கொற்றக் குடை விளங்கியது.

இராவணன் அடியெடுத்து நடக்குந்தோறும் இலங்கை கீழே இறங்கியது. ஆதிசேடன் நிலை குலைந்து அலறினான், நிலமகள் முதுகுநொந்து கதறினான். தாடகையிலும் இரு மடங்கு வளிய அரக்கியர் ஆயுதங்களைத் தம் தலைமேற் சுமந்து வர இராவணன் பொன்மயமான அசோகவனம் எரியும் வண்ணம் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு நாகரத்தினம் என்னும் மணியை இழந்து அதனைத்தேடும் பலதலை நாகம் போலச் சீதாபிராட்டியிருக்கும் அசோகவனத்தையடைந்தான்.

கங்குலும் பகல்பட வந்தான்

1. சிகரவண் குடுமி நெடுவரை யெவையு
மொருவழித் திரண்டன சிவண
மகரிகை வயிர குண்டல மலம்பு
திண்டிறற் றேள்புடை வயங்கச்
சகரநீர் வேலை தழுவிய கதிரிற்
றலைதொறுந் தலைதொறுந் தயங்கும்
வகையபன் மகுட மிளவெயி லெறிப்பக்
கங்குலும் பகல்பட வந்தான்.

கொ - டு: சிகரவண்குடுமி நெடுவரை எவையும் ஒருவழித் திரண்டன சிவணமகரிகை வயிரகுண்டல மலம்பும் திண்டிறற் றேள்புடைவயங்க, தலைதொறும் தலைதொறும் தயங்கும் வகைய பல்மகுடம் சகரவேலை நீர்தழுவிய கதிரில் இளவெயில் எறிப்ப கங்குலும் பகல் படவந்தான்.

ப - ரை: சிகரவண்குடுமி நெடுவரை எவையும் - சிகரங்களா கிய வளப்பமான உச்சிகளையுடைய நெடிய மலைகளெல்லாம், ஒருவழி திரண்டன சிவண - ஒரு இடத்திற் கூடினூற்போல, மகரிகை வயிரகுண்டலம் அலம்பும் - மீள்வடிவான வயிரங் களாற் செய்யப்பட்ட காதணிகள் அசைகின்ற, திண்டிறற் றேள் புடைவயங்க - மிக்க வலிமை பொருந்திய இருபதுதோள் களும் வரிசையாக விளங்க, தலைதொறும் தலைதொறும் - ஒவ் வொருதலையிலும், தயங்கும் பல்வகைய மகுடம்-விளங்காநின்ற பலவகைப்பட்ட கிரீடங்கள், சகரவேலைநீர்தழுவிய கதிரில் - சகர ரால் தோண்டப்பட்ட சமுத்திரநீரின் மேலெழுகின்ற சூரியனைப் போல, கங்குலும் பகல்பட - இராப்பொழுதும் பகற்காலம் போல விளங்கும்படி, இளவெயில் எறிப்பவந்தான் - இளம்வெயி லைத்தர இராவணன் வந்தான்.

பொழிப்பு: சிகரங்களையுடைய நெடிய மலைகளெல்லாம் ஓரிடத்திற் கூடியதுபோல, மகரகுண்டலங்கள் அசைகின்ற இருபது தோள்களும் விளங்க, பத்துத்தலைகளிலும் விளங்கும் கிரீடங்கள் சமுத்திரத்திற்கேன்றும் சூரியனைப்போல இரவு காலத்திலும் பகற்காலம்போல ஒளிசெய்து இளவெயில்ைப் பரப்பும்படி இராவணன் வந்தான்.

விளக்கம்: வயிரகுண்டலம் அலம்பும் என்பது காதிலணிந்த வயிர ரத்தினத்தாற் செய்யப்பட்ட மகரகுண்டலங்கள் தோள் களிற் கிடந்து அசைய என்னும் பொருளைத்தந்தது; சமுத்

திரத்திந்ரோன்றும் சூரியன் என்ற உவமையால் இராவணனது கரியநிறமும் அவனது முடிகளின் பிரகாசமும் விளக்கப்படுகிறது. கங்குலும் பகல்படவந்தானென்பது உயர்வுநவீற்சியணி.

நெடுவரைகள் உவமானம் இராவணனது தோள்கள் உவமேயம். கடல்மீது உதிக்கும் சூரியன் உவமானம். இராவணனுடைய மகுடங்கள் உவமேயம்;

அரம்பையர் தொண்டு

2. உருப்பசி யுடைவா னேந்தினள் தொடர
மேனகை வெள்ளடை யுதவச்
செருப்பினைத் தாங்கித் திலோத்தமை செல்ல
அரம்பையர் குழாம்புடை சுற்றக்
கருப்புரசு சாந்துங் கலவையு மலரும்
கலந்துமிழ் பரிமள கந்தம்
மருப்புடைப் பொருப்புேர் மாதிரக் களிற்றின்
வரிக்கைவாய் மூக்கிடை மடுப்ப.

கொ - டு : உருப்பசி உடைவாள் ஏந்தினள் தொடர, மேனகை வெள்ளடை உதவ, திலோத்தமை செருப்பினைத் தாங்கிச் செல்ல, அரம்பையர் குழாம் புடைசுற்ற, கருப்புரசு சாந்துங் கலவையும் மலரும் கலந்து உமிழ் பரிமளகந்தம் மருப்புடை பொருப்பு ஏர் மாதிரக் களிற்றின் வரிக்கைவாய் மூக்கு இடைமடுப்ப;

ய - ரை : உருப்பசி உடைவாள் ஏந்தினள் தொடர - உருப்பசியென்னும் தெய்வமகள் உடைவாளி ஏந்தியவளாய்ப் பின்னே வர, மேனகை வெள்ளடை உதவ - மேனகையென்னுந் தெய்வமகள் வெற்றிலை மடித்துக் கொடுக்க, திலோத்தமை செருப்பினைத் தாங்கிச் செல்ல - திலோத்தமையென்னுந் தெய்வமகள் செருப்பையேந்திக்கொண்டு பின்னேவர, அரம்பையர் குழாம்புடைசுற்ற - இவர்கள் தவிர்ந்த தெய்வமாதர் கூட்டம் பக்கங்களில் சூழ்ந்துவர, கருப்புரசுசாந்தும் - பச்சைக் கர்ப்பூரஞ்சேர்ந்த சந்தனமும், கலவையும் - கலவைச்சாந்தும், மலரும் - மலர்மாலையும், கலந்து உமிழ்பரிமள கந்தம் - சேர்ந்து வீசுகின்ற நறுமணமானது, மருப்பு உடைபொருப்புஏர் - தந்தங்களை யுடைய மலையை நிகர்த்த, மாதிரக் களிற்றின் - திக்குயானைகளின், வரிக்கைவாய் - வரிகள் பொருந்திய துதிக்கையின் வாயிலும், மூக்கிடை மடுப்ப - மூக்கின் கண்ணும் உட்செல்ல.

பொழிப்பு : உடைவானை உருப்பசி ஏந்திவரவும், மேனகை வெற்றிலைமடித்துக் கொடுக்கவும், திலோத்தமை செருப்பினைத் தாங்கி வழவும், ஏனைய தெய்வமகளிர் பக்கத்திற் சூழ்ந்து வரவும். சுருப்புரசு சாந்து கலவைச்சாந்து, மலர்மாலைகள் என்பவற்றின் நறுமணம் திக்குயானைகளின் மூக்கிலும் படும்படியாக (இராவணன் வந்தான்)

விளக்கம் : உருப்பசி, மேனகை, திலோத்தமை, மற்றைய அரம்பை மகளிர்கூட்டம் அஞ்சியடங்கிப் பின்னேவர அவர்களைப் பாராதவனாய்ச் சீதாபிராட்டியையே எண்ணியவனாய் இராவணன் வருகிறான். மேற்கூறிய அழகுத் தெய்வங்களான பெண்களும் இராவணனுடைய கண்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை யானால் சீதாபிராட்டியின் பேரழகு எத்துணைச் சிறந்தது என்பது கூறாமலே விளங்கும். இராவணன் பூசிய கலவைகள் அணிந்துள்ள மலர்மாலைகளாதிவற்றின் வாசனை திசைகளின் முடிவில் நிற்கும் திக்குயானைகளின் மூக்கிலும்பட்டது. இதனால் அந்த நறுமணத்தின் பெருமை விதந்துரைக்கப்பட்டது. இச்செய்யுள் தொடக்கம் 19-ம் செய்யுள்வரையுள்ள செய்யுள்கள் குளகம்: ஏந்தினள் தொடர என்பது முற்றெச்சம்:

பற்பல மங்கையர் படர

3. நானநெய் விளக்கு நாலிரு கோடி
நங்கைய ரங்கையா லெடுப்ப
மேனிவந்த தெழுந்த மணியுடையணியின்
விரிகதி ரிருளெலாம் விழுங்கக்
கான்முதற் றொடர்ந்த நூபுரஞ் சிலம்பக்
கிண்கிணி கலையொடுங் கலிப்பப்
பானிறத் தன்னக் குழாம்படர்ந் தென்னப்
பற்பல மங்கையர் படர.

கொ - 0 : நாலிருகோடி நங்கையர் நானநெய் விளக்கு அங்கையாலெடுப்ப மணியுடையணியின் மேல் நிவந்தெழுந்த விரிகதிர் இருளெலாம் விழுங்க கால் முதல் தொடர்ந்த நூபுரம் சிலம்ப கிண்கிணிகலையொடுங்கலிப்ப பற்பல மங்கையர் பால் நிறத்து அன்னக்குழாம் படர்ந்தது என்பது படர.

ப - ரை : நாலிருகோடி நங்கையர் - எட்டுக்கோடி கன்னியர், நான நெய்விளக்கு அங்கையாலெடுப்ப - புலகு கலந்த நெய் விளக்குகளைத் தம் கைகளில் ஏந்திவர, மணியுடையணியின் - இரத்தினங்கள் பித்துச் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களிலிருந்து

மேல் நிவந்து எழுந்த - மேலே - உயர்ந்து பிரகாசிக்கின்ற, விரிகதிர் - விரிந்த ஒளியானது, இருள் எலாம் விழுங்க - இருள் முழுவதையும் போக்க, கால் முதல் தொடர்ந்த - காலின் கண்ணையணியப்பெற்ற, நூபுரம் சிலம்ப - சிலம்பு ஒலிக்க, திண்கிணிகலையொடும் கலிப்ப - சதங்கைகள் மேகலை என்னும் அணியுடன் சேர்ந்து ஓசையுண்டாக்க, பற்பல மங்கையர் - மிகத்தொகையான பெண்கள், பால்நிறத்து - பால் நிறத்தையுடைய, அன்னக் குழாம் படர்ந் தென்ன - அன்னக் கூட்டம் செல்வதுபோல, படர - தொடர்ந்து செல்ல.

பொழிப்பு: எட்டுக்கோடி பெண்கள் வாசனை நெய்யூற்றிக் கொழுவிய விளக்குகளைக் கையிலெடுத்துவர இரத்திபரணங்கலிலிருந்தெழும் ஒளியினால் இருள் மறையவும், காலிற் பூட்டிய சிலம்பு ஒலிக்கவும் சதங்கைகள் மேகலையோடு சப்திக்கவும், பெருந்தொகையான பெண்கள் பால் நிறத்தையுடைய அன்னக் கூட்டம் செல்வதுபோல இராவணனைத் தொடர்ந்து செல்ல, பற்பலமங்கையர் தாமணிந்த இரத்திபரணங்களிலிருந்து வரும் ஒளி இருளை விலக்கவும் நூபுரம் ஒலிக்கவும், திண்கிணிகலையுடன் சப்திக்கவும் அன்னக் கூட்டம்போலச் செல்ல (இராவணன் சென்றான்) என வினை முடிவு செய்க.

விளக்கம்: நூபுரம், திண்கிணி, மேகலை என்பவற்றினோசைகள் அன்னக் கூட்டஞ் செல்லும்போது எழுப்பும் ஓசை போன்றன!

நாலிருகோடி நங்கையர் என்பதற்கு எட்டுக் கன்விப் பெண்கள் என்றும், எண்கோணங்களிலும் பெண்கள் நின்று என்றும் உரை கூறுவர். கோடி என்பதற்குப் புதுமை, கோணம் என்ற பொருள்களும் உண்டு. இப்பாடலில் பெருந்தொகையின நங்கையர் சென்றமை விலரிக்கப்பட்டிருத்தலால் விளக்கேந்தியவர்களுந் தொகையானவர்கள் என்று கூறுதல் பொருத்தமாகும்.

உவமானம்

உவமேயம்

அன்னக்குழாம்

பற்பலமங்கையர்

இந்திரன் முதலோர் உயிர்ப்பவிந்திருந்தார்

4. அந்தரம் புகுந்த துண்டென முனிவுந்
றருந்துமி வீங்கினு னுண்டைச்
சந்திர வதனத் தருந்ததி யிருந்த
தண்ணறுஞ் சோலையின் றையோ

வந்ததிங் கியாதோ யாரொடும் யோமோ
வென்றுதம் மனமறு குதலால்
இந்திரன் முதலோ ரிமைப்பிலா நாட்டத்
தெனவரு முயிர்ப்பவிந் திருப்ப

கொ - டு: இமைப்பு இலா நாட்டத்து இந்திரன் முதலோர்
எனவரும், முனிவுற்று அருந்துயில் நீங்கினான், அந்தரம்
புகுந்தது உண்டு என இங்கு வந்தது யாதோ ஆண்டைத்
தண்ணறுஞ் சோலையின் இருந்த சந்திரவதனத்து அருந்ததி
தனையோ, யாரொடும்போமோ என்று தம் மனம் மறுகுதலால்
உயிர்ப்பு அவிந்து இருப்ப.

ய - ரை: இமைப்பில் நாட்டத்து - இமைத்தலில்லாத கண்
களையுடைய, இந்திரன் முதலோர் எனவரும் - இந்திரன் முத
லிய தேவர்களனைவரும், முனிவுற்று அருந்துயில் நீங்கினான் -
சினங்கொண்டவனும் இராவணன் தனது அரிய துயிலிலிருந்து
எழுந்திருக்கிறான், அந்தரம் புகுந்தது உண்டுஎன - எமக்குத்
துன்பம் நேரப்போகிறது என்று எண்ணி, இங்கு வந்தது யாதோ -
இங்கே நடந்த காரியம் என்னவாயிருக்குமோ, ஆண்டைத்
தண்ணறுஞ் சோலையில் - அங்கே அந்தக் குளிர்ச்சி பொருந்திய
வாசனை கமழும் சோலையின் கண்ணே, இருந்த சந்திரவதனத்து
அருந்ததி தனையோ - சிறையிருக்கும் மதிபோன்ற முகத்தை
யுடைய அருந்ததியை ஒத்த கற்புடைய சீதாபிராட்டியள
விலோ, யாரொடும் போமோ - அல்லாது வேறுயாரைத்
தொலைத்து அமையுமோ, என்று தம் மனம் மறுகுதலால் -
என எண்ணித்தம் மனம் கலங்குதலினால், உயிர்ப்பு அவிந்து
இருப்ப - (அந்தத்தேவர்கள்) மூச்சொடுங்கியிருப்ப;

பொழிப்பு: இராவணன் சினத்துடன் துயிலெழுந்திருக்
கிறான்: இந்தச்சினம் சிறையிருக்கும் சீதாபிராட்டியளவில்
நிற்குமோ? அன்றி வேறுயாரை அழித்துத் தணியுமோ?
இங்கு இச்சினமேற்பட நிகழ்ந்தது யாதோ? என்று இந்திரன்
முதலியதேவர்கள் அனைவரும் தமக்குக் கேடுவந்ததை எண்ணி
மனக்கலக்கமுற்று மூச்சளிந்திருப்ப, (இராவணன் அங்குவந்
தான்.)

விளக்கம்: இராவணனுக்குச் சீதாபிராட்டி மேலேற்பட்ட
ஆசையால் உறக்கம் வருவதில்லை. ஒருசமயம் அருமையாக
உறக்கம் வந்தது என விளக்குதற்கு 'அருந்துயில்' என்றார்;
அந்த அருந்துயிலும் திடீரெனக் கலைந்தது; உடனே பிராட்டி
யின் நினைவுவந்தது. தன் எண்ணத்தைச் சிறிதும் ஏற்றுக்

கொள்ளாமை குறித்துச் சீதாபிராட்டியின் மேல் முனிவு பிறந்தது. ஆசையும் சினமும் அவளை அசோகவனத்துக்குச் செல்லும்படி செய்தது.

அதனைக் கண்டதேவர்கள் இச்சினம் சீதாபிராட்டியிருக்கும் சோலையளவில் நின்றுவிடுமோ அன்றியாரைக் கெடுக்குமோ என ஏங்குகிறார்கள். தேவர்களாகிய தம்மேல் இயல்பாகவே பகைகொண்ட இராவணனது சினம் தம்மேற்றிரும்பி விடுமோ என்று கலங்கி மூச்சுவிந்திருந்தார். இவ்வாறு காரணகாரிய முறைப்படி கம்பர் தாம் கொண்ட கருத்தை விளக்குவது நயக் கத்தக்கது. மேலும் இமைப்பிலர் உயிர்ப்பவிந்திருப்ப என்ற சொற்கள் அச்சத்தினால் ஏற்படும் மெய்ப்பாடுகளைக் காட்டுவன.

நிச்சயமாகக் கெடுதலேற்படப் போகிறதென்று எண்ணிய தேவர்கள் 'அந்தரம் புருந்ததுண்டு' என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறிக்கலங்கினர்.

மின்னென மார்பில் நூல்துளங்க

5. நீனிறக் குன்றி நெடிதுறத் தாழ்ந்த
நீத்தவெள் ளருவியி னிமிர்ந்த
பானிறப் பட்டின் மாலையுத் தரியம்
பண்புறப் பசும்பொன ரத்தின்
மாளீற மணிக ளிடையுறப் பிறழ்ந்து
வருகதி ளிளவெயில் பொருவச்
சூனிறக் கொண்முகக் கிழித்திடை துடிக்கு
மின்னென மார்பிலூல் றுளங்க.

கொ - 6 : (நீலநிற மார்பின்) நிமிர்ந்த பால் நிறப்பட்டின் மாலை உத்தரியம் நீலநிறக்குன்றின் நெடிது உறத் தாழ்ந்த நீத்த வெள்ளருவியின் பண்புற (துளங்க) மால்நிற மணிகள் இடை உறப்பிறழ்ந்து வருகதிர் இளவெயில் பொருவ, சூலநிறக் கொண்முகக் கிழித்து இடை துடிக்கும் மின்னென மார்பில் நூல்துளங்க.

ப - ரை : (நீலநிற மார்பின்) நிமிர்ந்த - கருமை நிறம் பொருந்திய மார்பிலே விளங்கிய, பால்நிறப் பட்டின்மாலை - பால்போல் வெண்ணிறம் பொருந்திய பட்டினை மாலையாக அணிந்த, உத்தரியம் - மேலாடை, நீலநிறக்குன்றின் நெடிதுறத் தாழ்ந்த - நீலநிறமான மலையிலிருந்து நீளமாக வழிந்தோடி வருகின்ற, நீத்த வெள்ளருவியின் பண்புற - நீர்ப்பெருக்கையுடைய வெண்மையான அருவியின் அழகுடன் பொலியு.

பசும்பொன் ஆரத்தின் - தன் கழுத்திலணிந்த பசிய பொன்றாற் செய்யப்பட்டமாயின், மால்நிற மணிகள் இடைஉறப்பிறழ்ந்து வருகதிர் - சிறந்த நிறத்தையுடைய மணிகளின் இடையே தோன்றி வருகின்ற ஒளியானது, இளவெயில் பொருவ - இளவெயிலை ஒப்பாக, மார்பின் நூல்-மார்பிலணிந்த பூனூலானது, சூலநிறக் கொண்மு - மழைக்கருவைக் கொண்டுள்ள மேகத்தை, கிழித்து இடை துடிக்கும்-கிழித்துக் கொண்டு நடுவிலே அசைந்து வரும், மின் எனத்துளங்க - மின்னலைப்போலப் பிரகாசிக்க.

பொழிப்பு : இராவணன் தன்கரிய மார்பிலணிந்த பால் நிறமான பட்டு உத்தரியமானது நீலநிறமலையிலிருந்து வழிந் தோடிவரும் வெண்மையான அருவிபோல விளங்கவும், கழுத்திலணிந்த மணியாரத்திற் பதிக்கப்பட்ட மணிகளிலிருந்து வரும் ஒளி இளவெயிலைக் காலவும், மார்பிலணிந்துள்ள பூனூலானது மழைமேகத்தைக் கிழித்து அசைகின்ற மின்னலைப்போலப் பிரகாசிக்கவும் (வந்தான்).

விளக்கம் : இப்பாடலிற் சிறந்த உவமைகள் மூலம் இராவணனின் தோற்றத்தைத் தத்தரூபமாகக் காட்டுகிறார் கம்பர்.

நீலமலையிலிருந்து பெருகிவரும் வெள்ளருவிபோல அவனது கரியமார்பில் வெண்பட்டுத்தரியம் விளங்குகிறது.

கழுத்திலணிந்த ஆரத்திலிருந்தெழும் ஒளி இளவெயிலை ஒப்பாகிறது. மேகத்தைக் கிழித்துத் தோன்றும் மின்னலைப்போல அவனது மார்பிலே பூனூல் விளங்குகிறது. இராவணனது கரியமேனியும் உத்தரியமும், மணியாரமும், பூனூலும் நம்கண் முன்னே தோன்றுவன போலச் செய்யுளில் அரிய உவமைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன.

உவமானம்

நீலமலையிலிருந்து வரும்
வெள்ளருவி
இளவெயில்
முகிலைக் கிழித்து மின்னும்
மின்னல்

உவமேயம்

இராவணன் மார்பில் விளங்கும்
உத்தரியம்
மணியாரத்தின் ஒளி
இராவணன் மார்பிலணிந்த
பூனூல்.

முறுவல் வெண்ணிலவு

6. தோடொறுந் தொடர்ந்த மகரிகை வயிரக்
கிம்புரி வலயமாச் சுடர்கள்
நாடொறுந் தொடருங் கலிகெழு விசம்பி
னொளொடு கோளினை நக்கத்
தாடொறுந் தொடர்ந்த தழங்குபொற் கழலின்
தகையொளி நெடுநிலந் தடவக்
கேடொறுந் தொடர்ந்த முறுவல்வெண் ணிலவின்
முகமல ரிரவினுங் கிளர.

கொ - டு : தோள்தொறும் தொடர்ந்த மகரிகை, வயிரக் கிம்புரி வலயம் மாச்சுடர்கள் கலிகெழு விசம்பில் நாள் தொறும் தொடரும் நானொடு கோளினைநக்க, தாள்தொறும் தொடர்ந்த தழங்குபொற் கழலின் தகைஒளி நெடுநிலந் தடவ, கேள்தொறும் தொடர்ந்த முறுவல் வெண்ணிலவின் முகமலர் இரவினுங் கிளர.

ப - ரை: தோள்தொறும் தொடர்ந்த - ஒவ்வொரு தோள் களிலும் அணிந்துள்ள, மகரிகை - சுறாமீன் வடிவாகச் செய்த, வயிரக்கிம்புரிவலயம் - வயிரமணிகள் பதிந்த தோளணிகள், மாச்சுடர்கள் கலிகெழுவிசம்பில் - பெரும் ஒளி படைத்த நாள் களும் கோள்களும் மிக்குவிளங்குகின்ற ஆகாயத்தில், நாள் தொறும் தொடரும் - எல்லா நாட்களிலும் இடையருது வருகின்ற, நானொடு கோளினை நக்க - நட்சத்திரங்களுடன் கிரகங்களையும் ஒப்பாக, தாள் தொறும் தொடர்ந்த - இரு கால்களிலும் அணிந்துள்ள, தழங்கு பொற் கழலின் - ஒலிக்கின்ற அழகிய வீரக் கழலிலிருந்துவரும், தகையொளிநெடுநிலந்தடவ - மிகுந்த ஒளியானது நெடிய பூமியிற் பொருந்திப்பரவு, கேள் தொறும் தொடர்ந்த முறுவல் - தன் சுற்றத்தார் ஒவ்வொருவரினது முகத்தையும் நோக்கிச் செய்யும் புன்னகையாலெழுகின்ற வெண்ணிலவின் முகமலர் இரவினும் கிளர - வெண்மையாகிய நிலவினால் முகமாகிய தாமரைமலர் இராப்பொழுதிலும் மலர்ச்சியடைய.

பொழிப்பு : இருபது தோள்களிலும் அணியப்பெற்ற சுறாமீன் வடிவான வயிரங்களமுத்திய தோளணிகள் ஆகாயத்தில் விளங்கும் நாள்களையும் கோள்களையும் ஒப்பாக, இருகால்களிலும் அணியப்பெற்ற வீரக்கழலின் ஒளி பூமியிற்பரவு, சுற்றத்தாரை நோக்கிச் செய்யும் புன்முறுவலால் விளங்கும் ஒளியினால் இராக்காலத்திலும் தாமரை மலர்ச்சியடைய.

விளக்கம்: இருபது தோள்களிலும் ஆணிந்துள்ள சுருமீன் வடிவமான வயிரமிழைத்த கிம்புரிவலயமென்னுந் தோளணிகள் ஆகாயத்தில் நாள்தோறும் விளங்கும் நட்சத்திரங்களையும் கிரகங்களையும் நிகர்த்தன. நக்க என்ற சொல் எள்ளிநகையாட என்ற பொருள்தரும் உண்மையிடைச் சொல், காணலணிந்த வீரக்கழலின் ஒளி நிலத்திற் பரவுதலை "இரு நிலத்தடவ" என அழகுபடக் கூறப்பட்டுள்ளது.

புள்ளகை செய்யும்போது ஏற்படும் பிரகாசம் நிலவைப் போன்றது. சூரியனது ஒளியால் தாமரை மலரும், ஆனால் இராவணனது முகம் தனது சுற்றத்தாரை நோக்கிச் செய்யும் குறுநகையால் மலருகிறது. குறுநகை நிலவில் முகமலர் இரவிலும் மலருகிறது.

முகமலர் என்பது உருவகம்;

கருவரை தழுவின புதுவெயில்

7. தன்னிறத் தொடு மாறுகொண் டிமைக்கும்
 தீவியந் தழைபட வுடுத்த
 பொன்னிறத் தூசு கருவரை மருங்கிற்
 றழுவின புதுவெயில் பொருவ
 மின்னிறக் கதிரிற் செயிற்றிய பசும்பொன்
 விரற்றலை யவிரொளிக் காசின்
 கன்னிறக் கற்றை நெடுநிழல் பூத்த
 கற்பக முழுவனக் கவின

கொ-டு : நீவி அம்தழைபட உடுத்த தன்னிறத் தொடுமாறு கொண்டிமைக்கும் பொன்னிறத்தூசி கருவரை மருங்கில் தழுவின புதுவெயில் பொருவ, தன்விரல்தலை பசும்பொன் மின்னிறக் கதிரில் செயிற்றிய அவிர் ஒளிக்காசின் கல்நிறக் கற்றை நெடுநிழல் பூத்தகற்பக முழுவனக் கவின.

ப - ரை : நீவி அம்தழைபட உடுத்த - விரலாவழுத்தி மடித்து அழகாகப் படியச் செய்து அரையிற்கட்டிய, தன்னிறத் தொடு மாறு கொண்டிமைக்கும் - தனது கரிய நிறத்துக்கு மாறாக விளங்குகின்ற, பொன்னிறத்தூசி - பொன்மையமான ஆடை, கருவரை மருங்கில்தழுவின புதுவெயில் பொருவ - கரியமணியின் தாழ்வரையிற் பொருந்திய இளவெயிலை ஒப்பாக (ஒளிசெய்ய), தன்விரல்தலை - தன்விரலிலே அணிந்த, பசும் பொன் மின்னிறக் கதிரின் செயிற்றிய - பசியபொன்னாலாகிய ஆபரணத்தின் (மோதிரத்தில்)

மின்னல்போல ஒளிபொறுப்பதித்த - அணிர் ஒளிக்காசின்கல் நிறக் கற்பை - மிக்க ஒளிபொருந்திய குற்றமில்லாத இரத்தினங்களின் ஒளித்தொகுதி, நெடுநிழல்பூத்த-பெரிப் நிழல் தருகின்ற, கற்பக முழுவனம் களின் - முழுமையான கற்பகச் சோலைபோல அழகுவிளங்க (வந்தாள்).

பொழிப்பு : மடித்து அழுத்திப்படியச் செய்ததும் தன்னிறத்தொடுமாறு கொண்ட நிறத்தையுடையதுமான இராவணன் கட்டிய ஆடை கரியமலையின் பாங்கரில் ஏறிக்கும் புதுவெயிலை ஒப்பாக தன்விரலணிந்த பசும்பொன்னொலாகிய மோதிரத்திற்பதித்த இரத்தினக்கற்களின் பலநிற ஒளித்தொகுதி நிழல் தரும் கற்பகச்சோலையை ஒப்ப அழகு விளங்க.

விளக்கம் : இராவணன் பீதாம்பரத்தை அணிந்தமையைத் "தன்னிறத்தொடுமாறு கொண்டிமைக்கும் தூக" என அழகாகச் சித்திரித்து இராவணனது கரியநிறத்துக்குப் பீதாம்பரம் மிக்க அழகைத் தருகிறது என விளங்கவைக்கிறார். இன்னும் அதனை ஒரு பொருத்தமான உவமையாற் கம்பர் தெளிவுபடுத்துகிறார். கரியமலையின் தாழ்வரையில் ஏறிக்கும் புதுவெயில்போல விளங்குகிறது அப்பீதாம்பரம். இராவணனுடைய பருத்த அரையும் ஒளிமிக்க பீதாம்பரமும் கற்பனைக் கண்ணிற் புலப்படத்தக்க உவமை இது. மேலும் விரலணிந்த மோதிரத்திற்பலநிற இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன; அவை பலநிற ஒளியைக் காலுகின்றன; அப்பலநிற ஒளி கற்பகச்சோலையின் அழகைத் தருகிறது. பூத்தகற்பகச்சோலை பலவர்ணங்களுடன் விளங்குவதுபோல இரத்தினக் கற்களின் பலநிற ஒளிகள் அழகைத் தருகின்றன. பசும்பொன் கருவியாகு பெயராய் மோதிரத்தை உணர்த்திற்று.

உவமானம்

உவமேயம்

கரியவரை

இராவணனின் பருத்த உடம்பு

பூத்தமுழக்கற்பகவனம்

இரத்தினக்கற்களின் ஒளிக்கூட்டம்

மின்னொளிர் மொளலி

8. சன்னலி ரத்த கோவைவெண் பரள
முழியி னிறுதியிற் றனித்த
பொன்னெடு வரையிற் றெற்றிய கோளு
நாளுமொத் திடையிட பொலிய
மின்னொளிர் மொளலி யுதயமால் வரையின்
மீப்படர் வெங்கதிர்ச் செல்வர்
பன்னிரு வரினு மிருவருந் தவிர
அதித்ததோர் படியொளி பரவ.

கோ - டு: ஊழியின் இறுதியில் தனித்த பொன்னெடு வரையில் தொற்றிய கோளும் நாளும் ஒத்து சன்ன வீரத்த கோவை இடைஇடைபொலிய உதயமால்வரையின் மீப்படர் வெங்கதிர்ச் செல்வர் பன்னிருவரினும் இருவருந்தவிர உதித்த தோர்படி மின்னொளிர் மௌளி ஒளி பரவ.

ப - ரை: ஊழியின் இறுதியில் தனித்த - ஊழிக்கால முடிவில் தனியே அழியாது நின்ற, பொன்னெடுவரையில் - பொன் மயமான நெடிய மகாமேருமலையில், தொற்றிய கோளும் நாளும் ஒத்து - ஒட்டிக்கொண்டிருந்த கிரகங்களும் நட்சத்திரங்களும் போல. சன்ன வீரத்த கோவை - சன்னவீரமென்னும் வெற்றி மாலையிற் பதித்த மணிகளும் முத்துமாலையிலுள்ள முத்துக்களும், இடையிடை பொலிய - இடையிடையே விளங்க, உதய மால்வரையின் மீப்படர் - உதயகிரியின்மீது வருகின்ற, வெங்கதிர் செல்வர் பன்னிருவரினும் - கொடிய கிரணங்களையுடைய சூரியர் பன்னிருவருள், இருவருந் தவிர - இருவர் நீங்கலாக, உதித்த தோர்படி - ஏனைய பத்துச் சூரியர்களும் உதித்து ஒருமித்து வந்ததுபோல, மின்னொளிர் மௌளி ஒளி பரவ - மின்னலைப் போன்று ஒளிருகின்ற பத்து முடிகளும் ஒளியை வீச(வந்தான்).

பொழிப்பு: உகாந்த காலத்தில் எல்லாப் பொருள்களும் அழிவுறத்தான் மாத்திரம் அழியாது நிற்கும் மேருமலையில் ஒட்டிக்கொண்ட கிரகங்களும் நட்சத்திரங்களும்போல இராவணனது மார்பில் அணியப்பட்ட சன்னவீரமென்னும் வெற்றி மாலையிற் பதித்தமணிகளும், முத்தாரங்களிலுள்ள முத்துக்களும் ஒளியூடன் விளங்க உதயமால் வரையில் ஏறிவரும் பன்னிரு ஆதித்தர்களில் இருவர் தவிர்ந்த ஏனைய பத்து ஆதித்தர்களும் ஒருமித்து உதித்தது போலப் பத்துமுடிகளும் ஒளிபரப்ப (வந்தான்):

விளக்கம்: ஊழியின் முடிவில் உலகங்களெல்லாம் அழிவுறும். அவ்ஊழி முடிவிலும் மகாமேருமலை அழிவதில்லை, அந்த மலையில் கோள்களும் நாள்களும் ஒட்டிக் கொண்டகால் ஒரே யீடத்திற் பிரகாசிப்பனவாயின. அப்படி ஒரேமலையில் கோள்களும் நாள்களும் பிரகாசிப்பதுபோல இராவணனது மார்பில் சன்னவீரத்த மணிகளும் முத்தாரத்து முத்துக்களும் பிரகாசித்தன:

முடிகளின் ஒளியை வருணிக்கவந்த கம்பர் உதயகிரியில் பத்துச் சூரியர்கள் ஒருமித்து உதித்ததுபோல இராவணனது பத்துத்தலைகளிலுமுள்ள முடிகள் பிரகாசித்தன எனக் கற்பனை

வீருந்தளித்துள்ளார். பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கும் பன்னிரு சூரியர்கள் உளர். இராவணனது பத்துமுடிகளுக்கும் பத்துச் சூரியர்களையே எடுத்துக்கொண்டார். தொற்றிய என்பதற்குப் பதிவாகத் தொத்திய எனவும் பாடம் உண்டு. உதித்ததோர் படி என்பதற்கு உதித்ததாகிய ஒரு தன்மை எனவும் உரை கூறலாம்.

உவமானம்

நெடுவரை
கோளும்நாளும்
உதயமால்வரை
பத்துச்சூரியர்

உவமேயம்

இராவணன் மாப்பு
மணிகளும் முத்துக்களும்
இராவணன்
பத்துமுடிகள்

பரிபவஞ்சுமந்த மாதிரக்காவன்மால் யானே

9. பயிலெயிற் றிரட்டைப் பனைமருப் பொடியப்
படியினிற் பரிபவஞ் சுமந்த
மயிலடித் தொழுக்கி னனையமா மதத்த
மாதிரக் காவன்மால் யானே
கயிலெயிற் றிரண்ட முரண்டொடர் தடந்தோட்
கனகன தயர்வரங் கடந்த
அயிலெயிற் றிரியின் சுவடுதன் சுரத்தா
லனெந்தமாக் கரியினின் றஞ்ச

கொ - டு: பயில் எயிற்று இரட்டைப்பனை மருப்பு ஓடியப் பரிபவம் சுமந்த மயிலடித்து ஒழுக்கின் அனைய மாமதத்த மாதிரக் காவல் மால் யானே கயிலையில் திரண்ட முரண் தொடர் கனகனது உயர்வரங்கடந்த அயில் எயிற்று அரியின் சுவடு தன்கரத்தால் அனைந்த மாக்கரியின் நின்று அஞ்ச.

ப-ரை: பயில் எயிற்று இரட்டைப் பனைமருப்பு - பொருந்திய பற்களாகிய இரண்டாக அமைந்த பெரிய தந்தங்கள், ஓடிய - (இராவணனால்) முன்னொருநாள் முறிய, படியினிற் பரிபவஞ் சுமந்த - பூமியிலே அவமானத்தை அடைந்துள்ள, மயிலடித்து ஒழுக்கின் அனைய - மயிலின் கால்களின் ஒழுங்கைப்போல (மூன்றாகப்பிரிந்து செல்லும்) ஒழுக்குகின்ற, மாமதத்த - பெரிய மும்மதங்களைபுடைய, மாதிரக்காவல்மால்யானே - திக்குகளைக் காவல் செய்கின்ற பெரிய திக்குயானைகள், கயிலையில் திரண்ட முரண்டொடர் - கயிலை மலையிலும் பார்க்கத் திரட்சி கொண்ட வலிமையிக்க, தடந்தோட்கனகனது - விசாலித்த தோள்களை புடைய இரணியனது, உயர்வரங்கடந்த - உயர்ந்தவரங்களை

வென்று அவனைக் கொன்ற, அயிலெயிற்று அரியின் - கூரிய பற்களையுடைய நரசிங்கத்தினது, சுவடு தன் கரத்தாலனைந்த - காற்கவட்டைத் தனது கையினுல்தொட்ட, மாக்கரியில் நின்று அஞ்ச - பெரியயானையைப்போல நின்று பயங்கொள்ள வந்தான்.

பொழிப்பு: இரட்டையாக அமைந்த தந்தங்கள் முன் இராவணனால் ஓடிபட்ட அவமானத்தைச் சமந்து நிற்கும் மும்மதங்களையுடைய திக்குயானைகள் இராவணனது வரவைக் கண்டு கையிலை மலையிலுந்திரண்ட தோள்களையுடைய இரணியனது வரபலத்தை வென்று அவனைக் கொன்ற நரசிங்கத்தின் காலடிச் சுவட்டைக் கையால் தீண்டிய யானையைப்போல அஞ்சி நிற்க (வந்தான்) காவல் மால் யானை அனைந்த கரியினின்றஞ்ச எனவினை முடிவுசெய்க.

விளக்கம்: முன்னொருநாள் இராவணனுடன் போரிட்டுத் தம் மருப்புகள் ஓடிந்து அவமானமடைந்தன திக்குயானைகள். அவை இன்று இராவணனது வருகையைக் கண்டு நின்று அஞ்சின. அவற்றின் அச்சத்தின் மிகுதிப்பாட்டை அரிய உவமானம் ஒன்றினால் விளக்கப்படுகிறது. நரசிங்கத்தின் காலடிச்சுவட்டைத் தொட்ட ஒரு யானை எப்படி அஞ்சுமோ அதுபோலத் திக்குயானைகள் இராவணனது வருகையைக் கண்டு அஞ்சின. இரணியன் அரிய வரங்களைப் பெற்றவன்: அவனது வரங்கள் மிக உயர்ந்தவை என்பது 'உயர்வரம்' என்ற அடைமொழியாற் பெறப்படுகிறது. அவ்வுயர்வரங்களைக் கடந்த நரசிங்கத்தின் காலடிச் சுவட்டை அறியாமல் தீண்டியயானையே அளவிடற்கரிய அச்சங்கொருமாயின் நரசிங்கத்தை நேரிற்கண்டால் எவ்வாறாகும் எனச்சிந்திக்க வைத்து அவ்வாறான அச்சமே இராவணனது வருகையைக் கண்டதிக்குயானைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்குமென எண்ணக் கூடியதாகக் கவியமைந்துள்ளது. மேலும் முன்னொருபோது இராவணனலடைந்த தோல்வியும் அச்சத்தையதிகரிக்க ஒருகாரணமாக அமையக் கூடியவிதமாகக் கவிச்சக்கரவர்த்தி வர்ணித்திருக்கிறார்.

இரணியன் பெற்ற உயர்வரம் - தேவராலும் மணிதராலும், விவங்கினாலும், பறவையாலும், ஆயுதத்தாலும் தான் அழிவுபெறக் கூடாது என்பதாம்.

அஞ்சும் மால்யானை உவமானம், திக்குயானைகள் உவமேயம்.

மால்வரை தழுவிய மஞ்சையங்குழு

10. அங்கயற் கருங்க னியக்கியர் துயக்கி
 லரம்பையர் விஞ்சையர்க் கமைந்த
 நங்கையர் நாக மடந்தையர் சித்த
 நாரியர் அரக்கியர் முதலாங்
 குங்குமக் கொம்மைக் குவிமுலைக் கனிவாய்க்
 கோகிலந் துயர்ந்தமென் குதலை
 மங்கைய ரீட்ட மால்வரை தழீ இய
 மஞ்சையங் குழுவென வயங்க

கொ - 10: அங்கயல் கருங்கண் இயக்கியர், துயக்குடில் அரம்பையர் விஞ்சையர்க்கு அமைந்த நங்கையர் நாகமடந்தையர் சித்தநாரியர் அரக்கியர் முதலாம் குங்குமக்கொம்மைக் குவிமுலை கனிவாய் கோகிலத்து உயர்ந்த மென்குதலை மங்கையர் ஈட்டம் மால்வரை தழீஇய மஞ்சைய அங்குழுவென வயங்க.

11 - ரை : அங்கயல் கருங்கண் இயக்கியர் - அழகிய கயல் மீன் போன்ற கருமைநிறம் பொருந்திய கண்களையுடைய இயக்க மாதர்கள். துயக்குடில் அரம்பையர் - குற்றமற்ற தேவ மாதர்கள், விஞ்சையர்க்கு அமைந்த நங்கையர் - வித்தியாதரருக் குரிய வித்தியாதர மாதர்கள், நாக மடந்தையர் - நாகர் குலமா தர்கள், சித்தநாரியர்-சித்தர்குல மாதர்கள், அரக்கியர்-அரக்கர் குல மாதர்கள், முதலாம் - முதலிய, குங்குமக் கொம்மைக் குவி முலை - குங்குமம் அணிந்த பருத்த குவிந்த முலைகளையும், கனி வாய் - கொள்வைக் கனிபோன்று சிவந்த வாயையும் உடைய, கோகிலத்து உயர்ந்த மென்குதலை - குயிலினும் இனிய குதலை மொழி பேசுகின்ற, மங்கையர் - இளமாதர்களின், ஈட்டம் - கூட்டமானது, மால்வரை தழீஇய - பெரிய மலையைச் சூழ்ந்து வரும், மஞ்சையங் குழுவென வயங்க - மயிலின் அழகிய கூட்டம்போல விளங்க (வந்தான்).

பொழிப்பு : அழகிய கயல்போன்ற கரியவிழிகளையுடைய இயக்கியரும், குற்றமற்ற அரம்பையரும், வித்தியாதர மாதர் களும், நாகர்குல மாதர்களும், சித்தர்குல மாதர்களும், அரக்க மாதர்களும் ஆகிய குங்குமமணிந்த குவிந்த முலைகளையும் குதலைமொழி பேசும் வாயினையுமுடைய பெண்களின் கூட்ட மும்பெரிய மலையைச் சூழ்ந்து செல்லும் மயிற்சூட்டம்போல இராவணனைச் சூழ்ந்து விளங்க வந்தான்.

விளக்கம் : பல இனத்தவரான மகளிர் தன்னைச் சூழ வரச்செல்லும் இராவணன் அவர்களெவரையும் பொருட்படுத்தாமல் சீதையின்பால் அளவற்ற ஆசையுடன் செல்கின்றான் என்ற பொருள் இச்செய்யுளில் தொனிக்கிறது. இராவணனைச் சூழ்ந்து செல்லும் பெண்கள் கூட்டத்தை மலையைச் சூழ்ந்து செல்லும் மயிற்கூட்டமென அழகுபொருந்த உவழிக் கப்பட்டுள்ளது.

உவமானம் உவமேயம்
மால்வரை (இராவணன்) மயிற்கூட்டம் (பெண்கள் கூட்டம்)
தோகிலம் துயர்ந்த குதலை எனப்பிரித்து உரைகூறினும் அமையும்.

அரவும் அமுதுவாயுக்கும் இசை.

11. தொழையுறு புழைவேய் தூங்கிசைக் கானந்
துயலுறு தொருநிலை தொடர
இளையவர் மிடறு மின்னிலை இயக்கக்
கின்னர முறைநிறுத்த தெடுத்த
கிளையுறு பாடல் சில்லரிப் பாண்டில்
தழுவிய முழுவொடும் தெழுமி
அழையுறை யரவு மமுதுவா யுருப்ப
வண்டமும் வையமு மளப்ப.

கொ - 6 : புழைவேய் தொனைஉறு தூங்கு இசைக்கானம் துயல் உருது ஒருநிலைதொடர, இளையவர் மிடறும் இன்னிலை இயக்க, கின்னரம் முறை நிறுத்து எடுத்த கிளையுறுபாடல் சில்லரிப்பாண்டில் தழுவிய முழுவொடும் தெழுமி அனை உறை அரவும் வாய் அமுது உருப்ப அண்டமும் வையமும் அளப்ப (வந்தான்)

ப - ரை : புழைவேய் தொனைஉறு - உள்ளே துவாரத்தை யுடைய மூங்கிலில் அமைத்த தொனையிலிருந்து வரும், தூங்கு இசைக்கானம் - மெல்லிசையோடு கூடிய ஓசை, துயல் உருது ஒருநிலை தொடர - மாறாது ஒரே விதமாகத் தொடர்ந்துவர, இளையவர் மிடறும் இன்னிலை இயக்க - இளம்பெண்களுடைய மிடற்றோசை இனிமையாக (வேய்ங்குழலோடு) பொருந்தி இசைக்க, கின்னரம் முறை நிறுத்து எடுத்த - யாழிலே இசையிலக்கணப் படி யாராய்ந்து எழுப்பிய, கிளையுறு பாடல் - யாழ் நரம்பிலே தோன்றிய இசைப்பாடல், சில்லரிப்பாண்டில் தழுவிய -

சில்லரிப்பாண்டிலென்னும் தாளக்கருவியுடன் சேர்ந்த, முழுவொடுங் கெழுமி - மத்தள ஒலியோடு பொருத்தமுற்று, அனையுறை அரவும் - புற்றில் வாழுகின்ற பாம்பும், வாய் அமுது உகுப்ப - வாயிலிருந்து அமிர்தத்தைச் சொரிய, அண்டமும் ஸ்வயமும் அளப்ப - வானத்திலும் பூமியிலும் பரவ, (வந்தான்)

பொழிப்பு : உட்டுளை பொருந்திய மூங்கிலிலிடப்பட்ட துளைகளிலிருந்து வரும் இனியஒசை ஒரு தன்மைத்தாயொலிப்ப இளம்மகளிர் மிடற்றோசை இனிமையாக அதற்கியைய ஒலிக்க யாழில் முறையாக அமைக்கப்பட்ட நரம்புகளிலிருந்து வரும் பாடல் சில்லரிப்பாண்டிலென்னும் தாளக்கருவி மத்தளத்தோடு சேர்ந்து புற்றிலிருக்கும் பாம்பும் அமுதைக் கக்கும் வண்ணமும் வானும் பூமியும் இசையினால் நிறையும்படியும், (வந்தான்)

விளக்கம் : கம்பரின் இசை நூலறிவு மிகவியக்கத்தக்கது. அவருடைய இசை நுகர்ச்சி ஒப்பற்றது. வேய்ங்குழலோசை, மகளிர் மிடற்றோசை, யாமோசை, முழுவோசை என்பன முறைப்படி ஒளிப்பது இன்பந்தருவது இயல்பு. கம்பர் அவ்விசையின்பத்தை அளவின்றிப் புகி, "அனையுறை அரவும் அமுது வாயுகுப்ப" த்தக்க இசையினிமை என்று வானளாவப் புகழ்கிறார். பாம்பு நஞ்சையுக்குமியல்புடையது. அதுவே அமுதைக் கக்குமானால் அவ்விசையின் இனிமையை எவ்வாறு ரைப்பது? பாம்பு அனையிலிருந்தே அந்த இசையை ரசித்து அமுதைக்கக்குகிறது. நஞ்ச அமுதாகும் அத்துனை இனிய இசையெனப் புகழ்ந்திருக்கிறார்:

இராவணன் இசையில் ஒப்பற்ற தேர்ச்சியுடையவன். அவனது யாமோசை இனிமைக்குப் பரிசாகச் சிவபெருமானிடத்துக் கொடியவானும் நெடியவானும் பெற்றவன். அத்தகைய இசைவல்லவன் கேட்டுமகிழும் வண்ணம் அமைந்த இசை எத்துனை இனிமையுடையதாயிருக்குமெனக் கூறும்லையமையும். அவன் கேட்கும்வண்ணம் பாடும் இசைப்புலவர்கள் மிகத்திறமையுடையவர்களாகவேயிருப்பார்கள். ஆகவே இசையும் மிக இனிமையுடையதாய் அனையுறை அரவும் அமுதுவாயுகுக்கச் செய்வது ஆச்சரியமன்று:

இளமங்கையர் நாடகமயிலென நடந்தார்

12. அன்னபூஞ் சதுக்கஞ் சாமரை யுக்க
மாதியாம் வரிசையி னமைந்த
உன்னரும் பொன்னின் மணியினிற் புனைந்த
விழைக்குல மழைக்கருங் கடைக்கண்
மின்னிடைச் செவ்வாய்க் குவிமுலைப் பனைத்தோள்
வீங்குதேர் அல்குலார் தாங்கி
நன்னிறக் காரின் வரவுகண் டெக்கு
நாடக மயிலென நடப்ப.

கொ - டு : உன்னரும் பொன்னின் மணியினிற் புனைந்த இழைக்குல மழைக் கருங்கடைக்கண் மின் இடைச் செவ்வாய்க் குவிமுலைப்பனைத்தோள் வீங்குதேர் அல்குலார், அன்னபூய் சதுக்கம் சாமரை உக்கம் ஆதியாம் வரிசையின் அமைந்த தாங்கி, நல்நிறக்காரின் வரவுகண்டு உவக்கும் நாடக மயில் என நடப்ப.

ப - ரை : உன்னரும் பொன்னின் மணியினிற் புனைந்த - மனதில் நினைத்தற்கும் அருமையான பொன்னினாலும் இரத்தினங்களினாலும் செய்யப்பட்ட, இழைக்குலம் - ஆபரணத் தொகுதிகளை அணிந்த, மழைக்கருங் கடைக்கண் - குளிர்ந்த கரியகடைக்கண் களையும், மின்னிடை - மின்னல் போன்ற இடையினையும், செவ்வாய் - சிவந்தவாயினையும், குவிமுலை - குவிந்த முலைகளையும், பனைத்தோள் - பருத்ததோள்களையும், வீங்குதேர் அல்குலார் - பெரியதேர்த்தட்டு போன்ற அரையின் கீழ்ப்பாகத் திணையுமுடையபெண்கள், அன்ன பூச்சதுக்கம் - ஒத்ததாகிய பூவேலை செய்யப்பட்ட மணைப்பலகையும், சாமரை - வெண் சாமரையையும், உக்கம் ஆதியாம் வரிசையினமைந்த - ஆல வட்டம் முதலிய மங்கலப் பொருள்களின் வகையில் அமைந்த வற்றை, தாங்கி - ஏந்தியவர்களாய், நல்நிறக்காரின் வரவுகண்டு உவக்கும் - நல்ல கரிய நிறத்தையுடைய மழையின் (மேகத்தின்) வருகையைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடையும், நாடக மயிலென நடப்ப - நடனமாடுகின்ற மயில்போல இராவணனது பக்கத்தில் நடந்து செல்ல (வந்தான்.) அல்குலார் தாங்கி மயிலென நடப்ப என வினைமுடிவு செய்க.

பொழிப்பு: சிறந்த பொன்னினாலும், இரத்தினங்களாலும் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களையணிந்துள்ள குளிர்ந்த கரிய கடைக்கண்களையும், சிறிய இடையையும், குவிந்த முலையையும், அகன்ற தோளையும், பெரிய தேர்த்தட்டுப்போன்ற அல்குலையு

முடைய பெண்கள் மனை, சாமரை, ஆலவட்டம் போன்ற மங்கலப் பொருள்களை ஏந்தியவண்ணம், முகிற் கூட்டத்தைக் கண்ட நடன மயில்கள் போல நடந்துவர (வந்தான்.)

விளக்கம்: இராவணனுடன் மங்கலப் பொருள்கள் தாங்கிச் செல்லும் பெண்களின் கடைக்கண்கள் முதலில் வருணிக்கப் படுவதன் காரணம் அக்கடைக்கண்கள் அகமகிழும் வண்ணம் இராவணன் மேல் விழுகின்றன என்ற குறிப்பினாலாகும். இராவணன் பிராட்டியை நோக்கிச் செல்கையில் தன் செல்வங்களின் மிகுதியையும், அதிகாரப் பெருமையையும் பிராட்டிக்குக் காட்டும் பொருட்டு மணமகன் போல அட்டமங்கலப் பொருள்களுடன் செல்கிறான். அப்பெண்கள் இயல்பாகவே அழகுமிக்கவர்கள். முகிலின் வரவைக்கண்ட மயில்கள் களிப்புறுவதுபோல இராவணனைக் கண்டு (அவனுடன் செல்வதால்) களிப்புற்று தகுக்குடன் நாடக மயில்போல நடந்தார்கள். இராவணனுடன் செல்வது தமக்குப் பெரும்பேறென எண்ணிக் களித்தனர். 'குவிமுலைப்பனைத் தோள்' முரண்டொடர்;

உவமானம்

முகில்

மயில்

மின்னல்

மழை

தேர்

உவமையம்

இராவணன்

பெண்கள்

இடை

கண்

அல்குல்

கரும்பின்பாடலார் அருகுவந்தகவினர்

13. தந்திரி நெறியிற் முக்குறு கருவி
தூக்கின ரெழுவிய சதியின்
முந்துறு குணிலோ டியைவுறு குறட்டிற்
சில்லரிப் பாண்டினின் முறையின்
மந்தர கீதத் திசைப்பதம் தொடர்ந்த
வகையுறு கட்டளை வழாமல்
அந்தர வானத் தரம்பையர் கரும்பின்
பாடலா ரருகுவந் தகவ.

கொ - டு : தந்திரி நெறியில் தாக்குறுகருவி தூக்கினர் எழுவிய சதியின் முந்துறு குணிலோடு இயைவுறு குறட்டில் சில்லரிப்பாண்டினின் முறையின் மந்தரகீதத்து இசைப்பதம் தொடர்ந்த வகையுறு கட்டளை வழாமல் அந்தரவானத்து அரம்பையர் கரும்பின் பாடலார் அருகுவந்து அகவ.

ப - ரை : தந்திரி நெறியில்-நரம்பிலே முறைப்படி, தாக்குறு கருவி - (விரலால்) தெறித்தல் செய்து இசைக்கின்ற யாழில், தூக்கினர் எழுவிய - வல்லவர்கள் இசைத்த. சதியின் வழாமல் - தாளத்தினின்றும் பிறழாமல், முந்திய குணிலொடு இயைவுறு குறட்டில்-முதன்மைபொருந்திய குறுந்தடியினாலடிக்கப்படுகின்ற குறடென்னும் மத்தளத்தின் ஓசையுடன், சில்லரிப்பாண்டியின் முறையினில் வழாமல் - சில்லரிப்பாண்டியெனப்பட்ட தாளக் கருவியின் முறையில் மாறுபடாமல் (தாளத்துக்கு இயைய), மந்தரகீதத்து இசையதந் தொடர்ந்த - சிழ்ஸ்தாயியிற்பாடுகின்ற (படுத்தலோசையிற் பாடும்) இசைப் பாடலோடு சேர்ந்த, வகையுறுகட்டி வழாமல் - வேறுபட்ட இலக்கண முறைகள் வழுவாமல், அந்தரவானத்து அரம்பையர் - தேவ உலகத்துத் தெய்வமகளிர், கரும்பின் பாடலார் - கரும்பினது சுவையை நிகர்த்தஇனிமை பொருந்திய பாடலைப் பாடுபவர்களாய், அருகுவந்து அகவ -தன் பக்கவிலே வந்து பாட, (வந்தான்.)

பொழிப்பு: நரம்பிலே தெறித்தலால் இசைக்கின்ற யாழில் வல்லவர் இசைத்த தாளம் மாறுபடாமல், குறுந்தடியர்லடிக் கப்படும் குறட்டினோசையுடன், சில்லரிப்பாண்டியென்னும் தாளக் கருவியின் தாளத்துக்கு இயைய மேல்லோசையிற் பாடும் பாடல்களைச் சீர்தவருமல் தேவமாதர் கரும்பின் சுவையெனத் தன்னருகே வந்து இசைப்ப.

விளக்கம் : சம்பர் காலத்து இசைக்கருவிகளினத்தின் தன்மைகளையும் இப்பாடல் காட்டுகிறது. இசைக்கலை நுணுக் கங்களை இராவணன் நன்குணர்ந்தவனாதலின் அவனருகுவந்து பாடத் தகுதிபெற்ற அரம்பைமாதர் இனிமையாகப் பாடினர்; இசைக்கலை இலக்கணமனைத்தும்றிந்தோரே அவனருகிற் பாடத் துணிவர். இந்த அரம்பையர் யாழ், குறடு, சில்லரி முதலிய கருவிகளின் இசைக்கமைய இனிமையாகப் பாடினர்.

'அனையுறை அரவும் அமுதுவாயுடுப்ப' எழுந்த இன்னிசை யைக் கூறியமையாது மேலும் கரும்பின் பாடலாரின் இசை யிலும் சம்பர் ஈடுபாடுற்று மீண்டும் இசை நுணுக்கங்களை விளக்கி நிற்கின்றார்.

சீகரத்திவலையுருக்கிய செம்பெனத்தெறித்தது

14. அந்தியி னனங்க ளீழல்படத் தூரந்த

வலர்மலர்ப் பகழிவா யறுத்த

வெந்துறு புண்ணின் வேனுழைந் தென்ன

வெண்மதிப் பசுங்கதிர் விரவ

மந்தமா ருதம்போய் மலர்தொறும் வாரி
வயங்குநீர் மாரியின் வருதேன்
சிந்துநுண் ளுகள் சேரத் திவலை
புருக்கிய செம்பெனத் தெறிப்ப.

கொ - 6 : அநங்கள் அந்தியில் அழல்படத் தூரந்த அலர் மலர்ப் பகழிவாயறுத்த வெந்துறு புண்ணில் வேல் நுழைந்து என்ன வெண்மதிப் பசங்கதிர் விரவ, வாரிவயங்கு நீர்மாரியின் மலர்தொறும் வருதேன் மந்தமாருதம் போய் சிந்துநுண் துளிகள், சேரத் திவலை உருக்கிய செம்பெனத் தெறிப்ப.

ப - ரை : அநங்கள் அந்தியில் - மன்மதன் (உருவமற்றவன்) மாலையில், அழல்படத்தூரந்த-நெருப்பின் வெப்பத்தோடு ஏவிய, அலர்மலர்ப்பகழி - விரிந்த பூக்களாகிய அம்புகளின் வாய் அறுத்த - நுனியினால் அறுக்கப்பட்ட, வெந்து உறுபுண்ணில் வேல்துழைந்து என்ன - வெந்து பெரிதாக இருக்கும் புண்ணில் வேலானது புருந்ததுபோல, வெண்மதிப்பசங்கதிர்விரவ-வெண்மையாகிய சந்திரனது குளிர்ந்த ஒளிபொருந்த, வாரிவயங்குநீர் மாரியின் - சமுத்திரத்திலுள்ள நீரை மேகங்கள் முகப்பது போல, மலர்தொறும் வருதேன் மந்தமாருதம் போய் - ஒவ்வொரு மலர்களிலும் வருகின்ற தேனை இளந்தென்றல் சென்று (முகந்து), சிந்துநுண் துளிகள் - சொரிசின்ற நுண்ணிய அத்தென்னுளிகளும், சேரத் திவலை - (தெளிக்கின்ற) பன்னீரின் துளிகளும், உருக்கியசெம்பு எனத் தெறிப்ப - உருக்கப்பட்ட செம்புக்குழம்புபோலத் தன்மேற் சிந்த (வந்தான்)

பொழிப்பு : மன்மதன் மாலைவேளையில் ஏவிய மலர்க்களைகள் அறுத்த புண்ணில் வேல் நுழைந்ததுபோல வெண்மதியின் தண்கதிர்கள் நுழைய, சமுத்திரத்திலுள்ள நீரை மழை முகில் முகப்பதுபோல மலர்களிலுள்ள தேனை மந்தமாருதம் சென்று முகந்துகொண்டுவந்து தெளிக்கும் நுண்ணிய தேன்னுளிகளும், தன்மேல் தெளிக்கப்படும் பன்னீர்த்துளிகளும் உருக்கிய செம்புக் குழம்பைத் தெறிப்பது போலத் தன்மேற்பட (வந்தான்)

விளக்கம் : அநங்கள் - உருவமற்றவன், சிவபிரானது சாபத்தால் மன்மதன் உருவிழந்தான், அந்த மன்மதனது பாணங்கள் மலர்களாதலின் மலர்ப்பகளி என்றார், வெண்மையாகிய மலர்க்களை அறுத்த புண்ணில் வேல் நுழைவது போல இருந்தது, குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரகிரணம் காமத்தால் வருந்துபவர்களுக்கு நிலவு கடுவது இயற்கை; இனிமை

தரும் பொருட்களெல்லாம் துன்பந் தருவனவாயிருக்கும்; அதனால் தென்றல் வீசும் தேன்துளிகளும் "பன்வீர்த்துளிகளும் காழுகளாகிய இராவணனுக்குச் செம்பை உருக்கித் தெறிப்பது போலச் சுட்டது என்கிறார் கம்பர்.

தோபிராட்டியிடத்துக் கொண்ட ஆசையால் அவன் உள்ளம் வெந்திருக்கிறது. அந்தப் புண்ணில் சந்திரகிரகணமாகிய வேல் நுழைகிறது. அத்துடன் தேன்துளிகளும் பன்வீர்த்துளிகளும் உருக்கிய செம்பைப்போலத் தெறிக்கின்றன. இவ்வாறு மன்மத வேதனையோடு வருகிறான் இராவணன்.

"புண்திறந்ததொரி நுழைந்தாலென" என்று முன்னும் புண்ணில் எரி நுழைதலையும்,

"எறிவேல்வாய்ந்த புண்ணிலாம் பெரும்புழையில் கனல் நுழைந்தாலென" ப் பின்னும் பலவிடங்களில் இத்தகைய உவமைகளைக் கம்பர் துன்ப மிகுதியைக் காட்டும் பொருட்டு எடுத்தாண்டிருக்கிறார்.

உவமானம்

உவமேயம்

வெந்தபுண்
நிலாக்கதிர் படுதல்
வயங்குநீர் (சமுத்திரநீர்)
மாரி (மேகம்)

காமவேதனை
புண்ணில் வேல் நுழைதல்
மலர்க்கூட்டத்திலுள்ள தேன்
மந்தமாருதம்

செப்பினொளிதரமறைத்த உத்தரீயத்தனர்

15. இழைபுரை மருங்கு லிறுமிறு மெனவு
மிறுகலா வனமுலை பிரட்டை
புழைபுகு செப்பி னொளிதர மறைத்த
வுத்தரீ யத்தின ரொல்கிக்
குழைபுகு கமலங் கோட்டினர் நோக்குங்
குறுநகைக் குமுதவாய் மகளிர்
மழைபுரை யொண்கட் செங்கடை யீட்டம்
மார்பினுந் தோளினும் வயங்க.

கொ - 6 : இழைபுரை மருங்குல் இறும் இறும்எனவும் இறுகலாவனமுலை இரட்டை உழைபுகு செப்பின் ஒளிதர மறைத்த உத்தரீயத்தினர் ஒல்கி குழைபுகுகமலம் கோட்டினர் நோக்கும் குமுதவாய் குறுநகை மகளிர் மழைபுரை ஒண்கண் செங்கடை சுட்டம் மார்பினும் தோளினும் வயங்க.

ப-ரை : இழைபுரை மருங்குல் - நூலிழையை ஒத்த நுண்ணிய இடையானது. இறும் இறும் எனவும் - மேலேயுள்ள கொங்கைகளின் பாரத்தால் முறிந்துவிடும் என்று கண்டோர் கூறவும். இறுகலா வனமுலை இரட்டை - வளர்ச்சியிற் குறையாத இரு அழகிய முலைகளும், உழைபுகு செப்பின் ஒளிதர - உள்ளே புகுந்த செப்புக்குமிழ்போல அழகுவிளங்க, மறைத்த உத்தரீயத்தினர் - அவற்றை மறைத்த உத்தரீயமென்னும் மேலாடையை யுடையவர், ஒல்கி - நாணங்கொண்டு, குழைபுகு கமலம் கோட்டினர் நோக்கும் - காதணிகள் அணியப்பெற்ற தம்முகத்தாமரையைச் சாய்த்து நோக்குகின்ற. குமுதவாய் குறுநகை மகளிர் - ஆம்பல்மலர் போன்றவாயில் புன்சிரிப்புக்கொண்ட பெண்களின், மழைபுரை ஒண்கண் - மழையை ஒத்த குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒளியுடைய கண்களின், செங்கடை கூட்டம் - சிவந்த கடைக்கண்களின் கூட்டம், மார்பிலும் தோளிலும் வயங்க - தனது மார்பின் கண்ணும் தோளினிடத்தும் பதிய - (வந்தான்)

பொழிப்பு : இழைபோன்று நுண்ணிய இடை முறியும் முறியுமென்று கண்டோர் கூறவும் தம்பருமளிற் குறையாத அழகிய இரு கொங்கைகள் உள்ளேபுகுந்த செப்புக்குமிழ்போல ஒளிர அதனை மறைப்பதற்கணிந்த உத்தரீயத்தை யுடைய மகளிர் நாணத்தினால் காதணியையுடைய தாமரை மலர்போன்ற தமது முகத்தை வளைத்து நோக்குகின்றவர் களுடைய வாயில் குறுநகையுடன் மழைபோன்ற கடைக்கண்களின் கூட்டம் இராவுணைது மார்பிலும் தோள்களிலும் விளங்க. (வந்தான்)

விளக்கம் : அழகே உருவான இளம்மகளிர் இராவுணன் மேற் கொண்ட காதற் குறிப்பைத் தனத்தை மறைத்தல், ஒல்குதல், முகத்தைச் சாய்த்தல், குறுநகை செய்தல், கடைக்கண்ணால் நோக்குதல் என்ற இங்கிதங்களால் வெளிப்படுத்தி இராவுணனைத் தம் மேலன்புகரச் செய்ய முயல்கின்றனர். இத்துணை அழகியமகளிர் விரும்பவும் தான் அவர்கள் மேற்காதல் கொள்ளாதவனாய் பிராட்டியையே எண்ணிச் செல்கிறான் என்பது கருத்து.

நுண்ணிய இடை பருத்தனவாகிய இரு கொங்கைகளின் பாரத்தால் இறும் இறும் என்று கண்டோர் இரங்கிக் கூறவும் தனங்கள் அதனைக் கேளாது பின்னும் குறையாது வளர்ச்சியுறுகின்றன. அக்கற்பனை மிக அற்புதமானது. இத்துடன்மையாது அத்தனங்கள் உள்ளே புகுந்த செப்புச்சிமிழ்கள் போல ஒளிருகின்றன என்றும் அவற்றை உத்தரீயத்தால் மறைக்க

கின்றார்கள் என்றும் அழகுறக் கம்பர் வர்ணிப்பது வியக்கத் தக்கது. காதல்வயப்பட்டு மெய்ப்பாடுகள் வெளிப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் சித்திரத்தை இக்கவியைக்கொண்டு தீட்டிவிடலாம் போலத் தோன்றுகிறது. அச்சித்திரம் புறக்கண்ணிலே தோன்றும். கம்பரின் சொற்சித்திரம் அகக்கண்ணிற் புலப்பட நிற்கிறது. கண்களின் செங்கடைகள் (சிவந்த கடைக்கண்கள்) என்பதனால் காம உணர்ச்சியால் அப்பெண்களது கண்கள் சிவந்தன என்பதனையும் உணரவைத்துள்ளார்.

கோட்டினர் நோக்கும் என்பது கோட்டி நோக்குமென முற்றெச்சமாகக் கொள்க. ஒல்கி என்பதற்கு எதிர்கொண்டு எனவும் பொருள் கூறுவர். கமலம் — ஆகுபெயர்.

உவமானம்
குமுதம்
மழை

உவமேயம்
வாய்
கண்

முயலில் வெண்மதியின் வெண்குடை

16. மாஸையுஞ் சாந்துங் கலவையும் பூணும்
வயங்குநுண் தூசொடு காசும்
சோலையின் தொழுதிக் கற்பகத் தருவு
நிதிகளும் கொண்டு பின் தொடரம்
பாலின்வெண் பரவைத் திரைகருங் கிரிமேற்
பரந்தெனச் சாமரை பதைப்ப
வேலைநின் றுயரு முயலில்வெண் மதியின்
வெண்குடை மீதுற விளங்க.

கொ - 6 : சோலையின் தொழுதிக் கற்பகதருவும் மாஸையும் சாந்தும் கலவையும் பூணும் வயங்கும் நுண்தூசொடு காசும் நிதிகளும் கொண்டு பின்தொடர, கருங்கிரிமேல் பாலின் வெண்பரவைத் திரைபரந்தெனச் சாமரை பதைப்ப, வேலைநின்றுயரும் முயலில் வெண்மதியின் வெண்குடை மீதுற விளங்க.

ப - ரை : சோலையின் தொழுதிக் கற்பகதருவும்-சோலைகளின் கூட்டமாயமைந்த கற்பகதருவும், மாஸையும் சாந்தும் கலவையும், பூணும்-மாலை, சந்தனம், வாசனைக்கலவை அணிகளாகியவற்றையும், வயங்கு நுண்தூசொடு காசும்-விளங்குகின்ற மெல்லிய ஆடைகள், நவமணிகள் என்பவற்றையும், நிதிகளும் கொண்டு

பின்தொடர - சங்கநிதிபதுமநிதி என்பவற்றையுந் தாங்கிக் கொண்டுபின்னே செல்ல, கருங்கிரிமேல் வெண்பரவைத் திரை பரந்தென - கரியமலையின் மேல்வெண்மையான பாற்கடலின் அலைகள் பரவியதுபோல, சாமரை பதைப்ப - வெண்சாமரைகள் அசைய, வேலைநின்று உயரும் - சமுத்திரத்திலிருந்து எழுகின்ற, முயல் இல்வெண்மதியில்-முயல் என்னும் களங்கம் நீங்கிய வெள்ளிய சந்திரனைப் போல, வெண்குடை மீதுற விளங்க - வெண்கொற்றக் குடையானது தலையின்மேல் நின்றுநிழல் செய்ய. (வந்தான்)

பொழிப்பு : சோலைத்தொகுதியான கற்பகதருவானது மாலை, சாந்து, கலவை, அணிகலன், மென்மையான ஆடைகள், இரத்தினங்கள், சங்கநிதிபதுமநிதிகள் என்பவற்றை ஏந்திய வண்ணம் பின்னேவர, கரியமலையீது பாற்கடலின் திரை பரந்ததுபோல வெண்சாமரைகள் இரட்ட, கடலிற்றோன்றி உயரும் முயற்கறையற்ற சந்திரனைப்போல வெண்கொற்றக் குடை முடிமீது நிழற்ற. (வந்தான்)

விளக்கம் : கற்பகதரு என்பது விரும்பியதைக் கொடுக்கும் தேவலிருட்சம். இராவணன் தன் ஆற்றலால் இதனைத் தேவர்களிடமிருந்து பெற்றுத் தன்னேவல் செய்யப்பணித்துள்ளான். அத்தரு இராவணனுக்கு அப்பொழுது தேவைப்படக் கூடிய பொருள்களனைத்தையும் தாங்கி அவன் பின்னே செல்கிறது. இராவணன் தவவலிமை வீரம் என்பவற்றால் அவன் எய்திய செல்வச்சிறப்பைக் கம்பர் இவ்விடத்தில் எடுத்துக் காட்டுகிறார். கருங்கிரிமேல் பாற்கடலின் திரைபரவுவது போலச் சாமரைகள் பதைக்கின்றன. இவ்வரியில் 'பதைப்ப' என்ற சொல் சாமரை இரட்டுபவரின் அச்சத்தைத் தொனிக்க வைக்கிறது. மலைமேலே கடல் தோன்றும் அதிசயத்தைக் கம்பர் காட்டியிருக்கிறார். கருங்கிரி மேல் வெண்பரவைத் திரை பரவுதல் போல என்பது இல் பொருளுவமை. அவ்வாறே "முயல் இல் வெண்மதி" என்பதும் இல்பொருளுவமையாகும்:

கற்பகதருவும் என்பதிலுள்ள உம்மை உயர்வு சிறப்பும்மையாகும். ஏனைய மாலையுஞ் சாந்தும் கலவையும் பூணும் என்பன எண்ணும்மைகள். பாலின் வெண்பரவை என்பதில் இன் உருபு ஆறும் வேற்றுமைப் பொருளைத் தந்தது. மதியின் வெண்குடை என்பதில் வரும் இன் உருபு உவமைப் பொருளைக் கொண்டது.

உவமானம்

உவமேயம்

கருங்கிரி
வெண்பரவைத் திரை
முயல் இல் மதி

இராவணனது உடல்
வெண்சாமரை
வெண்குடை

இருநிலமடந்தை முதுகுளுக்குற்றளள்

17. ஆர்கலி யகழி யருவரை யிலங்கை
யடிபெயர்த் திடுதொறு மழுந்த
நேர்பொரும் பரவைப் பிறழ்திரை தவழ்ந்து
நெடுத்தடந் திசைதொறு நிமிரச்
சார்வருங் கடுவி னெயிறுடைப் பகுவா
யனந்தனும் தலைதடு மாற
முரிநீர் ஆடை யிருநில மடந்தை
முதுகுளுக் குற்றளண் முரல.

கொ - 6: அடிபெயர்த்திடுதொறும் ஆர்கலி அகழி அருவரை இலங்கை அழுந்த நேர்பொரும் பரவைப்பிறழ் திரை தவழ்ந்து நெடும் தடம் திசைதொறும் நிமிரச் சார்வு அரும் கடுவின் எயிறு உடைப்பகுவாய் அனந்தனும் தலைதடுமாற, முரிநீர் ஆடை இருநிலமடந்தை முதுகு உளுக்கு உற்றளள் முரல.

ப - ரை: அடிபெயர்த்திடுதொறும் - இராவணன் தன் கால் களை எடுத்துவைக்கும்போதெல்லாம், ஆர்கலி அகழி - சப்திக்கும் கடலினை அகழியாகவுடைய, அருவரை இலங்கை - அரியமலை களையுடைய இலங்கையானது, அழுந்த - சிழேகுழிவெய்த, நேர்பொரும் பரவைப் பிறழ்திரை - எதிர்த்துத்தாக்குகின்ற கடலிலே மடங்கி வருகின்ற அலைகள், தவழ்ந்து நெடும் தடம் திசைதொறும் நிமிரச் - தாவிப்பரந்து நெடிய அகன்ற திசைகளிலெல்லாம் எல்லைகடந்துபாய், சார்வு அரும் கடுவின் - கிட்டிச் செல்லமுடியாத விஷம்பொருந்திய, எயிறுடைப்பகுவாய் - பற்களையுடைய பிளந்தவாய்கொண்ட, அனந்தனும் தலைதடுமாற - ஆதிசேடனும் பாரம் பொறுக்கமுடியாமல் புத்திகலங்க, முரிநீர் ஆடை - வலிய நீர்நிறைந்த கடலை ஆடையாகவுடைய, இருநிலமடந்தை முதுகு உளுக்குற்றளள் முரல - பெரிய நிலமகளானவள் முதுகிலே சுளுக் குற்றுஅலற; (வந்தான்)

பொழிப்பு: இராவணன் அடிபெயர்த்துவைக்கும்போதெல்லாம் கடலை அகழியாகவுடைய மலைகள் நிறைந்த இலங்கை

கிழே அழுத்தக் கடற்றிரைகள் நாற்றிசைகளிலும்-எல்லைகடந்து
 பரவ, கொடிய விஷப்பற்களையுடைய ஆதிசேடனும் பாரமிகுதி
 யால் ததைடுமாற, கடலை ஆடையாகவுடைய நிலமகள்
 முதுகு களுக்குறக் கதறிநிற்க;

விளக்கம் : அருவரை இலங்கை என்பதற்கு - திரிகூட
 மலையின் மேலிருக்கும் இலங்கையென்றும் பொருள் கூறலாம்.
 இலங்கை கடலினை அகழியாகவுடையது. அஃது ஓர் இயற்கை
 யரன். ஆதிசேடன் இந்தநிலவுலகைத் தாங்கி நிற்கிறான்
 என்பது புராணக் கொள்கை; அதன்படி இராவணன் அடி
 பெயர்க்குந்தோறும் ஆயிரம் பணமுடிகளையுடைய ஆதிசேட
 னும் தலைதடுமாறினான். தலைதடுமாறுதல் - புத்தி தடுமாறி
 நிற்கல், ஒருகலையினிருந்து மற்றைய தலைகளுக்கு மாற்றினான்
 என்றுங் கூறுவர். இராவணனது கால்கள் படுதலால் நிலமக
 ளின் முதுகு உளுக்குற்றது. அதனால் அவள் பெரிதும் புலம்
 பினான். பூமியை ஒருபெண்ணாகவும் அப்பெண் இராவணனது
 பாரந்தாங்காது கதறினொளவும் வர்ணிக்கப்படுகிறது.

உற்றனள் முரல - என்பது முற்றெச்சம்
 நிலமடந்தை உருவகம்.

அனந்தனும் என்பதில் வந்த உம்மை உயர்வு கிறப்புப்
 பொருளுடையது. இச்செய்யுள் உயர்வுநவிற்சியணி.

சுடுசினத்தடுபோர் அரக்கியர்

18. கேடகத் தோடு மழுஎழுக் சூலம்
 அங்குசங் கப்பணங் கிடுகோடு
 ஆடகக் கடர்வா எயில்கிலை குலிச
 முதலிய வாயுத மனைத்தும்
 தாடகைக் கிரட்டி யெறுழ்வலி தழைத்த
 தகைமையர் தடவரை பொறுக்குஞ்
 சூடகத் தடக்கைக் சுடுசினத் தடுபோர்
 அரக்கியர் தலைதொறுஞ் சுமப்ப.

கொ - டு : தாடகைக்கு இரட்டி ஏறும் வலிதழைத்த
 தகைமையர் தடவரை பொறுக்கும் சூடகத்தடக்கை சுடு
 சினத்து அடுபோர் அரக்கியர் கேடகத்தோடு மழுஎழு
 சூலம் அங்குசம் கப்பணம் கிடுகோடு ஆடகக்கடர்வாள் அயில்
 கிலை குலிசம் முதலிய ஆயுதம் அனைத்தும் தலைதொறும் சுமப்ப.

ப - ரை : தாடகைக்கு இரட்டி என்றுவலி தழைத்த தகைமையர் - தாடகையென்னும் வலிய அரக்கியிலும் பார்க்க இரண்டு மடங்கு மிகுந்த வலிமைகொண்ட தன்மைவாய்ந்தவர்களாகிய, தடவரை பொறுக்கும் சூடகத்தடக்கை - பெரிய மலைகளைத் தாங்க வல்ல சூடகமென்னும் வளையல்களணிந்த பெரிய கைகளையுடைய, சுடுகிணத்து அடுபோர் அரக்கியர் - சுடுங்கோபத்தைக் கொண்டு கொடியபோரைச் செய்கின்ற அரக்கப் பெண்கள், கேடகத் தொடு மழு - பரிசை என்னும் ஆயுதத்துடன் மழுப் படையையும், எழு, சூலம் அங்குசம் கப்பணம் - இருப்புலக்கை, முத்தலைகலையுடைய சூலப்படை, அங்குசமெனப்படும் வெட்டிகள், நெருஞ்சிமுள் வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட கப்பணமென்னும் ஆயுதம், கிடுகோடு ஆடகச் சுடர்வாள் - கிடுகென்னும் ஆயுதத்துடன் பொன்போல ஜளிவிடும் வாட்படை, அயில் கிலை குலிசம் - வேல், வில், வச்சிரம், முதலிய ஆயுதம் அனைதும் - முதலான ஆயுதங்களையெல்லாம், தலைதொறும் சுமப்பதமது தலைகள்தோறும் சுமந்துவர, (வந்தான்.)

பொழிப்பு : தாடகையென்னும் வலிமைபடைத்த அரக்கியிலும் இருமடங்கு வலிமை கொண்டவர்களும், மலைகளைத் தாங்கும் வலிமை கொண்ட சூடகமணிந்த கைகளையுடையவர்களும், சுடுங்கோபத்தோடு போர்செய்கின்ற அரக்கியர் கேடகம், மழு, இருப்புலக்கை, சூலம், அங்குசம், கப்பணம், கிடுகு, சுடர்வாள், வேல், வில், வச்சிரமாதிய படைகளைத் தம் தலைகளறி சுமந்துவர,

விளக்கம் : தாடகை என்பவள் இராவணனின் பாட்டி அவள் விசுவாமித்திர முனிவரின் வேள்விக்கு இடையூறு புரிந்தாள். விசுவாமித்திரரின் கேள்விக்கிசைந்து இராமபிரான் தாடகையை வதைத்தான். 'பாவம் ஈண்டியோர் பெண்ணுக்குக் கொண்டது' என்று அவளைக் கம்பர் அறிமுகஞ் செய்கிறார். அத்தகைய தாடகையிலும் இருமடங்கு வலிபடைத்த அரக்கியர் பலவகைப்பட்ட ஆயுதங்களைத் தலைமீது சுமந்துவந்தனர். போர் வீரராகிய ஆண்களை இராவணன் சிதாபிராட்டியிருக்குமிடத்திற்கு அழைத்துவரவில்லை. ஏனெனில் பெண்களுக்குமிடத்திற்குப் பெண்களைக்கொண்டுசெல்வதே தக்கது என்று எண்ணினான். ஆனால் வந்த அரக்கியரோ அரக்கவீரரிலும் ஆற்றல்படைத்தவர்கள். இப்பாடலில் அக்காலப் போர்க்குருவிகளாகிய ஆயுதங்களின் பெயர்களின் பட்டியல் தரப்பட்டிருக்கிறது. தடவரையை (பெரியமலையை) கையாலே ஏந்தக்கூடியவர்கள் ஆயுதங்களைத் தலையிலே சுமந்

தார்களைநூல் அவ்வாயுதங்களின் தொகை மிகப்பெரிதென்
பலதக் கம்பர் குறிப்பாலுணரவைத்திருப்பது நோக்கத்தக்கது.

தாடகைக்கு இரட்டி என்பது தாடகையிலும் பார்க்க
இரண்டுபங்கு என ஐந்தாம்வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தது:

தழலுமிழுயிர்ப்பு

19. விரிதளிர் முகையுக் கொம்படை முதல்வேர்
பழமிவை மணிபொனால் வேய்ந்த
தருவயர் சோலை திசைதொறுங் கரியத்
தழலுமி முயிர்ப்புமுன் றவழத்
திருமக னிருந்த திசையறிந் திருந்துத்
திசைப்புறு சிந்தையாற் கெடுத்த
ஒருமணி தேடும் பஹலை யரவி
ஹழைதொறு முழைதொறு முலாவி

கொ-டு : தழலுமிழ் உயிர்ப்பு முன்தவழ விரிதளிர் முகை
யுக் கொம்பு அடைமுதல்வேர்ப்பழம் இவை மணிபொனால்
வேய்ந்த தருவயர்சோலைதிசை தொறுங்கரிய, திருமகன் இருந்த
திசை அறிந்திருந்தும் திகைப்புறு சிந்தையால் கெடுத்த ஒரு
மணிதேடும் பஹலை அரவின் உழைதொறும் உழைதொறும்
உலாவி.

ப - ரை : தழல் உமிழ் உயிர்ப்பு - காமத்தியால் தழல்போல
வெளியே விடுகின்ற பெருமூச்சானது, முன்தவழ - அவனுக்கு
முன்னே செல்ல, விரிதளிர் - அப்பொழுது தோன்றி விரி
கின்ற தளிர்களும், முகை - மொட்டுக்களும், பூ - மலர்களும்,
கொம்பு - கொம்பர்களும், அடை - இலைகளும், முதல் - அடி
மரமும், வேர் - வேரும், பழம் - பழங்களும், இவை - ஆகிய
இவைகள், மணிபொனால் வேய்ந்த - இரத்தினங்களாலும் பொன்
னாலும் செய்துவைக்கப்பட்டன போலப் பொலிவுடைய, தரு
வயர் சோலை - மரங்கள் உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள அசோகவனம்,
திசைதொறும் கரிய-(இராவணனது) உயிர்ப்புப்பட்ட திசைகளின்
வெல்லாம் எரிந்து கரியும்படியாக, திருமகனிருந்த திசையறிந்
திருந்தும் - சிதாதேவி சிறையிருக்கும் திக்கை (அவன்) முன்
னரேயறிந்தவனையிருந்தும், திகைப்புறு சிந்தையால் - மிக்க
காமத்தினூறெற்பட்ட மனத்தடுமாற்றத்தால், கெடுத்த ஒரு
மணிதேடும் - தான் இழந்த ஒப்பற்ற நாகரத்தினத்தைத் தேடு
கின்ற, பஹலையரவின் - பல தலைகளையுடைய பாம்பைப்போல,
உழைதொறும் உழைதொறும் உலாவி - ஒவ்வோரிடத்தும்
சென்று சென்று தேடியவனும் (வந்தான்.)

பொழிப்பு: இராவணன்கொண்ட காமமிருதியால் அவனது பெருமூச்சானது தழலைக்கக்க தளிர், முகை, பூ, கொம்பு, அடை, முதல், வேர், பழம் என்பன மணியினாலும் பொன்னினாலும் செய்தனபோல அமைந்துள்ள அசோகவனம் அவன் செல்லும் திசைகளிலெல்லாம் அந்தச் சூடு மூச்சினால் தீய்ந்து போகச் சீதாபிராட்டியிருந்த திசையைறிந்திருந்தும் காம மயக்கத்தால் மணியை இழந்த பலதலைப்பாம்பு அதனைத் தேடுதல்போல இடங்கள்தோறும் சென்றுசென்று தேடிய வனாய் (வந்தான்.)

விளக்கம்: விரிதளிர் முகைபூ என்பவற்றை மணியினாலும் பொன்னினாலும் செய்தமைத்தசோலை இராவணனது பெரு மூச்சினால் தீய்ந்தது என்று கூறலும் அமையும். ஆயினும் பசியினை பூ முதலியன கருகுதலே பொருத்தமாகவிருக்கும்; 'தரு உயர் சோலை' எனக் கம்பர் தருக்கள் உயருகின்ற தன் மையைச் சுட்டியிருப்பதாலும் இயற்கையான சோலை எனக் கொள்ளுதலே பொருத்தமாகவிருக்கும்;

'திருமகளிருந்த திசையறிந்திருந்தும்' காம மயக்கத்தால் அதனையறியாதவனான, கள்ளுண்டமயக்கம் போல மீதிமயக் குற்றிருந்தான் என்கிறார். மேலும் இராவணனைப் பஃறலை யரவுக்கு உவமித்திருப்பது அவன் பத்துத்தலைகளையுடைமைக்குப் பொருத்தமானது. மணியிழந்தநாகம் எத்துணை அல்லலுறுமோ அத்துணைத்துன்பத்தை இராவணன் சீதாபிராட்டியின் மேற்கொண்ட ஆசையால் அடைந்தான். மணியைத்தேடும் நாகம் கண்பார்வையின்மையால் இருக்குமிடத்தையறியாது இடந்தொறும் தேடியலையும். அதேபோலச் சீதாபிராட்டியை அடைய முடியாத இராவணன் காம மயக்கத்தால் மதியிழந்து அலைதலுற்றான். இதனை அழகுறக்கம்பர்,

“கெடுத்த ஒருமணிதேடும் பஃறலையரவின் உழை தொறும் உழை தொறும் உலாவி” என நம்மனக்கண்முன்னே இராவணனது அவலநிலையைக் காண்பிக்கிறார்.

தன்மணியை இழந்தநாகம் அதனையடையாதவிடத்து இறந்துபடும்: அவ்வாறே இராவணனும் சீதாபிராட்டியை அடையாதவனாய் இறந்துபடுவன் என்ற குறிப்பும் அவ்வுவமையிலமைதிருக்கிறது.

விரிதளிர், உயர்சோலை என்பன வினைத்தொகை.
பல் + தலை = பஃறலை.

உவமானம்

உவமேயம்

பல்தலை அரவம்
ஒருமணிபத்துத்தலைகளையுடைய இராவணன்
சீதாபிராட்டி.

சீதாபிராட்டியிருக்குமிடத்தை அடைந்த இராவணனை அனுமான் காணுதல்

(20-23 செய்யுள்கள்)

மிக்கவலிமை படைத்த இராவணன் இவ்வாறு காமமயக்கத் தோடு அசோகவனத்தில் பிராட்டியிருக்குமிடத்தை நோக்கி வருவதை அனுமான் கண்டான். இராவணனை நன்றாகப் பார்த்து அவன் செயல்களையும், இனிமேல் நடக்கப்போவதையும் அறிய இது தக்கசமயமென எண்ணி இராமநாமத்தை ஓதியவண்ணமிருந்தான்.

இராவணனுடன் வந்த மாடர்கள் அவனைவிட்டு நீங்கிச் செல்ல பெண்களின் விளக்கையை பிராட்டியிருந்த இடத்தை அரக்கன் அடைந்தபோது அவனைக்கண்ட பிராட்டி உயிர் நீங்கியவள் போலப்பதைத்தான். கொடியபுலி தன்னைத் தின்னவருதலைக்கண்ட கலையைவிட்டுப் பிரிந்த பெண்மாளைப் போலக் கலங்கினாள்.

தன் கற்பிற்கு இக்கொடியவன் ஏதம் செய்வானோ எனக் கூசி ஆவி சோருகின்ற நிலையிலுள்ள பிராட்டியையும், பிராட்டி மேற் கொண்ட ஆசையால் உயிர்நிலையாகிய உடல் மெலி கின்ற இராவணனையும் ஐயந்திரிபற்ற தெளிந்த அறிவையுடைய அனுமான் தன் கண்கள் சான்றாகக் கண்டான்.

ஜானகி வாழ்க, இராகவன் வாழ்க, நான்மறை வாழ்க, அந்தணர் வாழ்க, நல்லறம் வாழ்க என்று உலகமழியும் காலத்தும் தன்புகழழிவுருத கீர்த்தியையுடைய மாருதி வாழ்த்தினான்.

கண்டனன் அஞ்சனை சிறுவன்

20. இனையதோர் தன்மை யெறுழ்வலி யரக்க
ரேத்தலவந் தெய்து கின்றனை
அனையதோர் தன்மை யஞ்சனை சிறுவன்
கண்டன னமைவுற நோக்கி

வினையமுஞ் செயலு மேல்வின பொருளு
 மிவ்வழி விளங்குமென் றெண்ணி
 வணைகழ லிராமன் பெரும்பெய ரோதி
 யிருந்தனன் வந்தயன் மறைந்தே.

கொ - டு : இனையதோர்தன்மை எறுழ்வலியரக்கரேந்தல் வந்தெய்துகின்றானே அனையதோர்தன்மை அஞ்சனையெய்வன் கண்டனன் அமைவுறநோக்கி வினையமும் செயலும் மேல்வின பொருளும் இவ்வழிவிளங்கும் என்று எண்ணி வந்து அயல் மறைந்து வணைகழல் இராமன் பெரும்பெயர் ஒதி இருந்தனன்.

ப - ரை : இனையதோர்தன்மை - காம மயக்கங் கொண்ட இந்த நிலையையுடைய, எறுழ்வலியரக்க ரேந்தல் - மிக்கவலிமையுடைய அரக்கர் தலைவனாகிய இராவணன், வந்தெய்துகின்றானே - பிராட்டியிருக்குமிடத்தை வந்தடைந்தவனை, அனையதோர்தன்மை - பிராட்டியைக் கண்டு கொண்டதால் உவகைகொண்டவனாகிய, அஞ்சனையெய்வன் கண்டனன் - அஞ்சனாதேவியின் புத்திரனாகிய ஆஞ்சநேயன் கண்டான், அமைவுற நோக்கி - அந்த அரக்கர் தலைவனை நன்றாகக் கவனித்து, இவ்வழி வினையமும் - இங்கே உள்ள தந்திரங்களும் (குழ்ச்சிகளும்), செயலும் - செய்கைகளும், மேல் வினையொருளும் - அச்செயல்களால் உண்டாகப்போகும் பயன்களும், இவ்வழி விளங்கும் என்று எண்ணி - இவ்விடத்திலே தெரியவரும் என்று நினைந்தவனாய், வந்து அயல் மறைந்து - சமீபமாகவந்து பக்கத்திலே தன்னைப் பிறர் காணாது மறைந்து, வணைகழல் இராமன் பெரும்பெயர் ஒதி இருந்தனன் - வீரக்கமலையணிந்த இராமபிரானுடைய மகிமை பொருந்திய நாமத்தைச் செபித்தவண்ணம் அங்கே இருந்தான்.

பொழிப்பு: காம மயக்கத்தோடு பிராட்டியிருக்குமிடத்தை யடைந்த இராவணனைத் தேவியைத் தேடிக்கண்ட மகிழ்ச்சியோடிருக்கும் அனுமான்கண்டு அவனைத் தெளிவாகப்பார்த்து, இங்கே இவ்வரக்கனின் குழ்ச்சி, செயல், வினைவு என்பன விளக்கமாகப் போகிறதென எண்ணியவனாய் அயலிலேவந்து மறைந்து இராமநாமத்தை ஓதியவண்ணமிருந்தான்;

விளக்கம்: இராவணனை முதல்முறையாக அனுமான் இப்பொழுதுதான் காண்கிறான். அதனால் அவனை அமைவுற நோக்கினான். அரக்கரேந்தலின் பயங்கரத் தோற்றத்தைக்கண்டு துணுக்குறுது அமைவுறநோக்கும் உரமும் ஆற்றலும் அனுமா

னிடமிருந்தது. அதனால் ஆராய்ச்சியிலீடுபட்டான். இராவணனது செயல், குழ்ச்சி, அவற்றின் விளைவு என்பன இவ்விடத்திலே அறியக்கூடியதாகவிறுக்குமென அவற்றை ஆராய, தக்கஇடத்திலே வந்தமர்ந்தான். இனிவினையமுஞ் செயலும் மேல்வினை பொருளும் என்பதற்கு அனுமான் தான் செய்யவேண்டிய உபாயங்கள், செயல்கள், அவற்றின் விளைவுகளைப்பவற்றை இவ்விடத்தில் நடக்கப்போவனகொண்டு தீர்மானிக்க எண்ணினான் என்றும், பிராட்டியின் அடக்கம், நற்செயல், அவளுக்கு இனிநேரப்போவன என்பவற்றையறிய இது தக்க தருணம் என எண்ணினானெனவும் பொருள்படத்தக்கதாகக் கவியமைந்திருத்தலைக் காணலாம்:

இராமபிரானுடைய பெயருக்குப் பெரும்பெயரெனக் கம்பர் சிறந்த அடைகொடுத்துள்ளார். அப்பெயரை ஒதுபவருக்குப் பெரும்பயன் தருதலில் அதனைப் பெரும்பெயரென்றார். அதனை ஒதியிருந்தான் அனுமான். பிராட்டிக்கு இக்கொடிய வனால் ஏதும் ஏதம் விளையுமோ என அஞ்சியமையாலும், தன் எண்ணங்கள் ஈடேறவேண்டுமென்ற ஆசையாலும் இராம பிராணை முழுமுதற் கடவுளாக எண்ணியமையாலும் அந்த இராம நாமத்தைச் செபித்தவண்ணமிருந்தானெனக் கம்பர் கூறினார். கம்பருக்கு அத்திருநாமத்தில் உள்ளபக்தியையே இக்கூற்றுத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

எழுவலியரக்கரேந்தல்முன் அஞ்சனை சிறுவனின் செயல்கள் இவையென அழகாகவும் தெளிவாகவும் இக்கவி கூறுகிறது. சண்டனன், நோக்கி, மறைந்து இருந்தனன் எனவினைமுடிக்க.

காய்சின உழுவை முன்கலையினம் பினை

21. ஆயிடை யரக்க னரம்பையர் குழுவு

மல்லவும் வேறய லகல

மேயினன் பெண்ணின் விளக்கெனுந் தகையா

ளிருந்துழி யாண்டவள் வெருவிப்

போயின் டுயிர ளாமென நடுங்கிப்

பொறிவரி யெறுந்ஹலிப் புகைக்கண்

காய்சின வுழுவை தினனிய வந்த

கலையினம் பிளையெனக் கரைந்தாள்.

கொ - 6 : ஆயிடை அரம்பையர் குழுவும் அல்லவும் வேறயலகல அரக்கன் பெண்ணின் விளக்கெனுந்தகையாள் இருந்துழி மேயினன், ஆண்டு அவள் வெருவிப்போயின் உயிரளா

மெனநடுங்கி பொறிவரி எறுழ்வலி புகைக்கண் காய்சின உழுவை
தின்னியவந்த கலையினம்பிணை எவக் கரைந்தான்.

ப - ரை : ஆயிடை - அவ்வாறு அனுமான் மறைந்திருக்குஞ்
சமயத்தில், அரம்பையர் குழுவும் - தேவமாதர் கூட்டமும்,
அல்லவும் வேறுயலகல - அவர்களல்லாத ஏனைய மாதர்களும்
புறம்பே நீங்கிவிட, அரக்கன் - இராவணனுளவன், பெண்
களின் விளக்கெனுந்தகையாள் - பெண்குலத்துக்கு ஒரு விளக்குப்
போன்றவளாகிய பிராட்டி, இருந்துழி - சிறையிருக்குமிடத்
துக்கு, மேயினன் - போயடைந்தான், ஆண்டுஅவள் - அந்த
நேரத்தில் பிராட்டியானவள், வெருவி - பயங்கொண்டு,
போயின உயிரளாமென - உயிர் நீங்கினவளைப்போல, நடுங்கி -
நடுக்கமுற்று, பொறிவரி - புள்ளிகளையும் கோடுகளையும்
உடைய, எறுழ்வலி - மிக்க வலிமைகொண்ட, புகைக்கண் -
புகைதோன்றும் கண்தளையுடைய, காய்சின உழுவை - கொடிய
கோபத்தைபுடைய புலியானது, தின்னிய வந்த - தின்னும்படி
வரப்பெற்ற, கலையினம் பிணைஎன - கலையை விட்டுப் பிரிந்த
இளைய பெண்மாளைப்போல, கரைந்தான் - உருகினான்.

பொழிப்பு : அப்பொழுது தேவமாதரும் பிற பெண்களும்
தன்னைவிட்டு புறம்பேயகல இராவணன் பெண்களின் விளக்குப்
போன்ற பிராட்டியிருக்குமிடத்தையடைந்தான். அப்பொழுது
பிராட்டி பயந்து உயிர் போனவளைப்போல நடுங்கிக் கொடிய
வரிகளையும், மிக்க வலிமையையும், புகையும் கண்களையும்
உடைய சினப்புலி தின்னும்படி வரக்கண்ட இளம் மான்
போலக் கரைந்தான்.

விளக்கம் : தன்னுடன் வந்த பெண்களையெல்லாம் நிறுத்தி
விட்டுத் தான் தனியே சீதாபிராட்டியிருக்குமிடத்திற்கு இரா
வணன் சென்றான். அவனைக் கண்ட மாத் திரத்தே பிராட்டி
'போயின உயிரளாமென' நடுங்கினான். உயிர் பிரிந்து விட்
டவன்போல ஆனான். இது அச்சத்தின் மிகுதியைக் காட்டும்
சொற்றொடர். இத்துடன் பிராட்டியின் அச்சத்தைக் கூறி
அமையாது மேலும் விளக்கம் தருகிறார். பொறிகளும் வரி
களும் உடைய புலி, அது மிகப் பயங்கரமான வலிமை
கொண்டது. சினத்தினால் புகையுங் கண்களைக் கொண்டது.
பசி மிகுதியால் தன்னைத் தின்ன வருகிறது. இதனைக் கலையைப்
பிரிந்து தனியே தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பெண்
மான் கண்டால் அதன் அச்சம் எத்தகையதோ அத்தகைய
அச்சம் பிராட்டியைப் பிடிக்க அவள் உருகினான். கம்பரின்
கற்பனைத்திறம் பிராட்டியின் அச்சத்தை நாமும் உணரும்படி
செய்கிறது.

'பெண்ணின் விளக்கெனுந் தகையாள்' என்று சும்பர் இவ் விடத்தில் பிராட்டியின் மனத்திண்மையால் பிராட்டி எதிர் காலப் பெண்குலத்திற்கு விளக்காக அமையப்போகிறாள் என்பதைக் குறிப்பாலுணர்த்துகிறார். வெருவி, நடுங்கிக் கரைந் தாள் என வினைமுடிவு செய்க.

உவமானம்

உவமேயம்

உழுவை

இராவணன்

கலைஇளம்பிணை

சீதாபிராட்டி

ஆசையால் உயிர் ஆசழிவான்

22. கூசி யாவி குலையுறு வானையும்
ஆசை யாலுமி ராசழி வானையும்
காசில் கண்ணினை சான்றெனக் கண்டனன்
ஊசலாட லொழிந்த உளத்தினான்.

கொ - 6: - கூசி ஆவி குலையுறுவானையும், ஆசையால் உயிர் ஆச அழிவானையும், ஊசலாடல் ஒழிந்த உளத்தினான் காசில் கண்ணினை சான்று எனக் கண்டனன்.

ப - 8: - கூசி ஆவி குலையுறுவானையும் - (இக்கொடியவனால் தன் கற்புக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று) மனங் கூசித் தன் உயிர்நிலை குலைவளாகிய பிராட்டியையும், ஆசையால் - அப்பிராட்டியைத் தான் அடையும் ஆசைமிகுதியினால், உயிர் ஆசழிவானையும் - உயிரின் பற்றுக்கோடாகிய உடல் கட்டழி கின்ற இராவணனையும், ஊசலாடல் ஒழிந்த உளத்தினான் - சந்தேக விபரீதங்களால் மனத் தடுமாற்றமற்ற அனுமான், காசில்கண்ணினை - குற்றமற்ற தனது இரு கண்களும், சான்று எனக் கண்டனன் - சாட்சியாகப் பார்த்தான்.

பொழிப்பு: இராவணனைக்கண்டு கூசி உயிர்கலங்கும் பிராட்டியையும், அவளையடைய ஆசைகொண்டு உயிர் நிலைதளரும் அரக்கனையும் மனத்தடுமாற்றந்தீர்ந்த அனுமான் தன்கண்களே சாட்சியாகக் கண்டான்.

விளக்கம்: நாடகத்தில் தோன்றும் பாத்திரங்களை நாம் நேரிற் பார்ப்பதுபோல சீதாபிராட்டி, இராவணன், அனுமான் என்கின்ற மூவரையும் இக்கவியிற் காண்கிறோம். அதுவும் அவரவர்க்கு அந்நிலைகளுக்குரிய மெய்ப்பாடுகளுடன் காண்கிறோம். இராவணனுக்கும் பிராட்டிக்கும் உயிர்போகும் நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை அனுமான் காண்கிறான். ஒருவர் தம்

கற்பைப் பாதுகாக்க உயிர்விடப் பார்க்கிறார். மற்றவர் காம மிகுதியால் அவர்கற்பைப் பறிக்கமுயல்கிறார். இவ்விருவரின் நிலையையும் நிலைபெற்ற அறிவுபடைத்த ஒருவர் பார்க்கிறார்; இவர்கள் மூவரையும் நாம் பார்க்கவைக்கிறார் கம்பர்:

காண்கின்ற கண்களையே சாட்சியாக வைத்திருப்பது ஒரு சிறப்பு. கண்டகண்கள் ஊசலாடலற்ற உளமுடையவனுடையது. ஆகவே அக்காட்சி மிக உண்மையான நிலையை விளக்கத்தக்கது. ஊசலாடலென்பது - அங்குமிங்கும் உலைவது!

ஊழிதோறுமுயர்வுறுங்கீர்த்தியான்.

23. வாழி சானகி வாழியி ராகவன்
வாழி நான்மறை வாழிய ரந்தனர்
வாழி நல்லற மென்றென்று வாழ்த்தினான்
ஊழி தோறு முயர்வுறுங் கீர்த்தியான்.

கோ-டு: சானகிவாழி, இராகவன்வாழி, நான்மறைவாழி, அந்தனர் வாழியர், நல்லறம்வாழி என்று என்று ஊழி தோறும் உயர்வு உறும் கீர்த்தியான் வாழ்த்தினான்.

ப-ரை: சானகிவாழி - சீதாபிராட்டி வாழ்வாளாக, இராகவன்வாழி - இராமபிரான் வாழ்வானாக, நான்மறைவாழி - நான்கு வேதங்களும் வாழ்வனவாக, அந்தனர் வாழியர் - அந்தனர்கள் வாழ்வார்களாக, நல்லறம்வாழி - நல்ல தருமங்கள் வாழ்வனவாக, என்று என்று - என்று பலமுறை சொல்லி, ஊழிதோறும் - ஒவ்வொரு புகங்கனிலும், உயர்வுறும் கீர்த்தியான் - வளர்கின்ற புகழையுடையவனான அனுமான், வாழ்த்தினான் - ஆசிகூறினான்.

பொழிப்பு: சானகி, இராமன், நான்மறை, அந்தனர், நல்லறமாதியன வாழ்க என்று ஊழிதோறும் வளரும் புகழையுடைய அனுமான் வாழ்த்தினான்.

விளக்கம்: சானகியின் மனஉறுதியும் பெண்மையும் சிறந்தனவாதலின் அவளை முதலில் வாழ்த்தினான். நான்மறையையும் அதனை உணர்ந்த வேதியரையும் அவ்வேதியரால் நிலைபெறும் நல்லறத்தையும் சீதாபிராட்டியின் கற்பு நிலைபெற உதவியமையின் வாழ்த்தினான். பிராட்டி வாழ்வதால் இராகவன் வாழ்வானாதலின் சானகிக்குப்பின் இராகவனை வாழ்த்தினான். இவ்வாறு வாழ்த்தியவன் அழியாத புகழையுடைய அனுமான் ஆவான். பிராட்டியை இராமபிரானுடன் சேர்த்து

தற்கு உதவியமையால் அவனது புகழ் ஊழிதோறும் வளரும் என்று கூறப்பட்டது. என்று என்று என அடுக்கியுரைக்கப்பட்டது அனுமான் வாய்குளிரப் பலமுறை வாழ்த்தினான் என்ற கருத்திலாகும். சீர்த்தியான் என்றென்று வாழ்த்தினான் என வினை முடிவு செய்க.

இராவணன் சீதாபிராட்டியை இரந்து நின்றல்

(24 - 37 செய்யுள்கள்)

உயிரைப்போக்கும் நஞ்சினை அமுதமென்று குடிக்கமுயல் பவர்போலப் பிராட்டியை நோக்கி 'குயிலே' என்னை வருத்து கின்ற கொடிய காமநோய் நீங்கும்படி உனது இன்னருளை எனக்கு எப்போது அளிப்பாய் என இரந்தான்.

தன் குலதெய்வமாகிய சிவபெருமானுக்காயினும் செருக்கிற் குறையாத இராவணன் காமநோயாலும் நாணத்தினாலும் வருந்தி பிராட்டியின் முன்விலையிற் கூசிக் கூசிப் பின்வருமாறு வேண்டுகிறான்.

குழைபொருந்திய காதளவும் நீண்டு என்மேற்பொருந்திக் கொலைபுரியும் கண்களையுடையவளே! இன்று அருளுவாய் இன்று அருளுவாய் என்று எண்ணி எண்ணிப் பலநாட்கள் கழிந்தன. நானோக்கு உன்னருள் கிடைக்கும் என்று எண்ணிப் பலநாட்கள் கழிந்துவிட்டன. இப்படியாக நான் வருந்தி இறந்தபின்போ நீ என்னைச் சேரப்போகிறாய்? மூன்று உலகங்களிலும் உள்ளோரில் மன்மதன் ஒருவனே உனதுணையுடன் என்னை எதிர்த்துப் போர்செய்கிறான். அவனுக்குத் தோற்காமல் நீயருள் புரியவேண்டும். என் செல்வத்தை மதிக்கிறாயில்லை. உன்னையகளுன இராமன் கானகம் நீங்கி அயோத்தி செல்ல அவனுடன் சென்றுவாழும் அற்ப மானுடவாழ்வைப்பெரிதென்று மதிக்கிறாயோ? முனிவர்களும் ஞானிகளும் அடையும் பேற்றை எண்ணிப்பார்த்தால் என் ஆணைக்குட்பட்ட தேவர்களுடன் கூடிவாழும் வாழ்வேயாகும். குதலைமொழி பேசும் பெண்ணே! உன் உள்ளத்தில் நான்முகன் இரக்கத்தையும் உடலில் இடையையும் படையாது விட்டுவிட்டானே? இன்பறுகர்ச்சிக்கரிய இளமையும், வாழ்நாளும் மீண்டு வரக்கூடியனவல்ல நீ இரங்கா விட்டால் என் உயிர் பிரியும். அங்ஙனம் நான் இறந்தால் உனக்கேற்ற தலைவன் பிறரில்லையே. நற்பண்புகளும் அழகும் அமைந்த உன்னிடம் கருணையும் வன்மையும் அமையவில்லையே.

நான் காட்டிலே இராமனைக் கொன்றபோது அவன் 'சீதா இலக்குமண' என்று அலறிய அவலக் குரலைக் கேட்டபின் னும் அவனைக்காண் எண்ணி இருக்கின்றாயோ? நல்விதி உனக்கு வரவும் அதனை நீ வெறுக்கின்றாய். நீ என்மீது இரங்காவிட்டால் நான் இறந்துபடுவேன். அங்ஙனம் நான் இறந்தால் என் செல்வமும் அழியும். அதனால் உனக்குப் பழியுண்டாகும். சீதைவந்ததால் இராவணன் செல்வந்தழைத்தது என்ற புகழைப்பெறாமல் அச்செல்வம் சீதையாற்றொலைந்ததென்றும் பழியைநீ ஏற்றுக் கொள்வாயோ?

அமரரும் தேவமாதரும் உன்மலரடிகளைக் கைகூப்பி வணங்க முயல்க முதன்மை உனக்குக் கிடைக்க அதனை நீ ஏற்காவிட்டால் உன்னைப்போல அறிவினிகள் உலகிற்பிறரில்லை என்று இராவணன் பிராட்டிக்கு எடுத்துரைக்கின்றான்.

இவ்வாறு நெறிகடந்துபேசும் இராவணன் மூவுலகமும் என்னை வணங்க நான் உனக்கடிமையாயிருத்தலை ஏற்றுக்கொள் என்று கைகளைத் தலைமீது குவித்து நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினான்.

வெவ்விடத்தை யமுதென வேண்டுவான்

24. அவ்விடத்தரு கெய்திய ரக்கன்றான்
எவ்விடத்தெனக் கின்னரு எவது
நொவ்விடக்குயி லேநுவல் கென்றான்
வெவ்விடத்தை யமுதென வேண்டுவான்.

கொ - டு : வெவ்விடத்தை அமுது என வேண்டுவான் அரக்கன் அவ்விடத்து அருகு எய்தி நொஇடைக்குயிலே எனக்கு எவ்விடத்து இன்னருள் சுவது நுவல்க என்றான்.

ப - ரை : வெவ்விடத்தை - கொடிய விஷத்தை, அமுதுஎன வேண்டுவான் அரக்கன் - அமுது என்று விரும்புகின்ற அரக்கனாகிய இராவணன், அவ்விடத்து அருகு எய்தி - பிராட்டியிருந்த இடத்தின் சமீபத்தையடைந்து, நொஇடைக்குயிலே - மெல்லிய இடையை உடைய குயில்போன்றவளே, எனக்கு எவ்விடத்து இன்னருள் சுவது - எனக்கு எப்பொழுது உன் மனமிரங்கிக் கருனை செய்வது, நுவல்க என்றான் - சொல்வாயாக என்று (இரந்து) கேட்டான்.

பொழிப்பு : இராவணன் கொடிய விஷத்தை அமுதென்று எண்ணியவனாய் பிராட்டியிருந்த இடத்தைக் கிட்டி, மென்மையான இடையையுடைய குயிலே! எனக்கு எப்பொழுது உன் கருணையைச் செய்யப்போகிறாய் என்று இரந்து கேட்டான்.

விளக்கம் : 'திட்டியின் விடமன்ன கற்பின் செல்வி' என்று கும்பகர்ணன் கூறுகிறான். சீதாபிராட்டி இராவணனுக்கு விஷம். அவன் காம மயக்கத்தால் அமுதென்று கருதித் தனக்கு இன்னருள் ஈயுமாறு இரக்கின்றான். உலகனைத்தும் செருக்கடந்த புயவலியை மறந்து ஒரு பெண்ணுக்காகத் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்கிறான். அம்மட்டோ அந்த விஷத்தினால் அவன் மாண்டொழியப் போகிறான் என்பதையும் குறிப்பாலுரைலாம். இராவணனுக்கு விஷமான பிராட்டி இராமபிரானுக்கு அமுதாவாள். அயல்மனை நயத்தலின் கொடுமையை இக்காசியம் விளக்கமாகக் கூறுகிறது.

'எவ்விடத்தெனக்கின்னருளீவது' என்று மிகப் பணிவுடனும் நயமாகவும் பிராட்டியை இரக்கின்றான். 'நொவ்விடைக்குயிலே' என்று விளித்தலில் பிராட்டியின் அழகும் அவளது குதலைமொழியும் அவனுள்ளத்தைக் கவர்ந்தமை தெரிகிறது. பிராட்டி சினந்துரைக்கும் வார்த்தைகளும் அவனுக்கு இனிமையாகவிரூக்கின்றன.

நொ - மெலிவு - இடைமருங்கு என்ற பொருளில் நொவ்விடை எனவந்தது. 'நொவ்விட' எனப்பாடும் கொண்டு தன்பம் நீங்க என்று பொருள் கொள்வதுமுண்டு.

நுவல்க என்றனன் என்பது நுவல்கென்றனன் எனத் தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது. அரக்கன்தான் என்பதில் தான் என்பது அசைநிலை.

கூசிக்கூசியினையன கூறினான்

25. ஈசற்கு ஆயினும் ஈடழிவு வுற்றிறை
வாசிப் பாடழி யாத மனத்தினான்
ஆசைப் பாடுமந் நாணு அடர்த்திடக்
கூசிக் கூசி யினையன கூறினான்.

கொ - டு : ஈசற்கு ஆயினும் ஈடழிவு உற்று இறை வாசிப் பாடு அழியாத மனத்தினான் ஆசைப்பாடும் அந்நாணும் அடர்த்திடக் கூசிக்கூசி - இனையன கூறினான் :

ப - ரை : ஈசற்கு ஆயினும் - தான்வழிபடும் தெய்வமாகிய சிவபெருமானுக்கு என்றாலும், ஈடழிவுற்று - வலிமை குறைந்து. இறைவாசிப்பாடு அழியாத - சிறிதும் பெருமிதம் குறையாத, மனத்தினான் - மனத்தைபுடையவாகைய இராவணன், ஆசைப்பாடும் - மிகுந்த ஆசையும், அந்நாணும் அடர்த்திட - (பிராட்டியை இரக்கவேண்டியிருக்கிறது) என்ற நாணமும் தன்னைவகுத்த

கூசிக் கூசி - மனத்திற் பெருங் கூச்சமுடையவனாய். இனையன கூறினான் - இத்தகைய இரப்புரைகளைச் சொன்னான்.

பொழிப்பு : தான் வழிபடுங் கடவுளாகிய சிவபெருமானுக்கு முன்னிலையிலும் தன்பெருமிகும் குறையாத மனத்தினையுடைய இராவணன், ஆசையாலும் நாணத்தாலும் வருந்தி இத்தகைய இரப்பு மொழிகளைக் கூறினான்.

விளக்கம் : இராவணன் சிவபக்தியுடையவன். சிவ வழிபாடியற்றிய பின்பே ஏனைய கருமங்களைச் செய்யும் நியதியுடையவன். "நசனே இமையா முக்கண் இறைவனை - பூசனை முறையிற் செய்து" என்று கம்பர் பிறிதோரிடத்திற் கூறிய மையாலறியலாம். பூசனைபுரியும்போதும் தன்பெருமிகும் குறையாதவன் இந்தச் சீதாபிராட்டி முன்னிலையில் தன்செருக் கடங்கி, வலிமையை மறந்து தாழ்ந்து நிற்கிறான் என்று எள்ளும் வகையில் "கூசிக் கூசி இனையன கூறினான்" எனக் கம்பர் நயம்பட உரைத்துள்ளார். இரப்புரை கூறுந்தோறும் அவனுள்ளம் நாணுகிறது என்பதைக் கூசிக் கூசி யென்னும் கூற்றால் அறியலாம். இத்தகைய நாணத்தையும் மீறிவிட்டது ஆசை. அதனால் பின்னும் ரின்னும் இரக்கிறான். பிறன்மனை நயத்தலால் பேராண்மை குன்றும் என்னும் உண்மையை இப்பாடல் விளக்குகிறது. இறையும் வாசிப்பாடு எனவரற்பாலது இறைவாசிப்படு என உம்மைதொக்கது.

எனைக்கொன்றிறந்தபின் கூடுதியோ

26. இன்றி றந்தன நாளைபி றந்தன
என்றி றந்தருந் தன்மையி தாலெனைக்
கொன்றி றந்தபின் கூடுதி யோகுழை
சென்றி றங்கி மறந்தரு செங்கணய்.

கொ - டு : குழைசென்று இறங்கி மறந்தரும் செங்கணய். இன்று இறந்தன, நாளை இறந்தன என்திறம் தரும் தன்மையிதால் எனைக்கொன்று இறந்தபின் கூடுதியோ.

ய - ரை : குழை சென்று இறங்கி - காதணிவரையும் நீண்டு என்மேற் பதிந்து, மறந்தரும் செங்கணய் - கொடுமை செய்கின்ற சிவந்த கண்களையுடையவனே! இன்று இறந்தன - இன்றைக்கு உன் அருள்கிடைக்காமென்று காத்திருந்த நாட்கள் பல கழிந்துவிட்டன, நாளை இறந்தன - நாளைக்கு உன்னருள்

கிட்டுமெனக் காத்திருத்த பல நாட்கள் கழிந்து விட்டன. என் திறம் தரும் தன்மை இதால் - என் விடத்து நீ செய்யும் அருட்டன்மை இதுதானே! - கொன்று இறந்தபின்-என்னைக்கொன்று நான் இறந்தபின்பு, கூடுதியோ - என்னைச் சேர்வதற்கு இருக்கின்றாயோ?

பொழிப்பு: காதணிவரையும் நீண்ட கண்களையுடையவளே! இன்று உன்னருள் கிடைக்குமென்றும், நானாயுன்னருள் கிடைக்குமென்றும் நான் எண்ணியிருந்த நாட்கள் கழிந்து விட்டன: எனக்கு நீ செய்யும் அருள் இதுதானே? என்னைக் கொன்று நான் இறந்தபின் என்னைச் சேர எண்ணியிருக்கின்றாயோ?

விளக்கம்: நாட்கள் பல வினே கழிந்து விட்டன "என்ற திறம் தரும் தன்மையிதால்" என்று யிருந்த உருக்கத்தோடு பிராட்டியை இராவணன் இரப்பது இரங்கத்தக்கது. மேலும் "கொன்றிறந்தபின் கூடுதியோ" என்று ஆற்றாமையோடு கூறும் வார்த்தை படிப்போர் மனத்தையே நெகிழ்ச்செய்கிறது. கொன்றிறந்தபின் கூடுதியோ என்ற வார்த்தை இராவணன் சீதாபிராட்டியால் இறக்கப்போவதை முன்கூட்டியே ருசித்துக் காட்டுகிறது. இராவணனை அறியாமலே அவனது வாயிலே அவ்வார்த்தை வந்ததாகக் கம்பர் கருதுகிறார்.

கொன்று - என்னைவருத்தி எனவும் பொருள்கொள்ளலாம்:

என்னரசியலாணையில் எளிமையுங் காண்டியோ

27. உலக மூன்று மொருங்குட னோம்புமென்
அலகில் செல்வத் தரசிய லாணையில்
திலக மேயுன் றிறத்தனங் கன்றரு
கலக மல்ல தெளிமையுங் காண்டியோ.

கொ-டு: திலகமே! உலகமூன்றும் ஒருங்குடன் ஒம்பும் என் அலகில் செல்வத்து அரசியலாணையில் உன்றிறத்து அனங்கன் தரும் கலகமேயல்லாது எளிமையும் காண்டியோ?

11-ரை: திலகமே - பெண்களுக்கெல்லாம் திலகம் (நெற்றிப் பொட்டு) போன்றவளே, உலகம் மூன்றும் - மண்ணுலகம், விண்ணுலகம், பாதாள உலகம் என்ற மூன்று உலகங்களையும், ஒருங்குடன் ஒம்பும் - ஒருசேர ஆட்சிபுரிகின்ற, என் அலகில் செல்வத்து - எனது அளவற்ற செல்வச்சிறப்போடுகூடிய, அரசியலாணையில் - இராச்சிய பரிபாலனத்தில், உன்றிறத்து - உன் பொருட்டாகக், அனங்கன்தரும் கலகம் அல்லது-மன்மதன் செய்

கின்ற காதற்போர் ஒன்றேயல்லாமல், எளிமையும் காண்டியோ-
வேறு இழிந்த செயல்களைக் கண்டாயோ?

பொழிப்பு : பெண்கள்திலகமே, மூவுலகத்தையும் ஒருசேர
ஆளும் எனது செல்வமிக்க அரசியலில் உன்பொருட்டாகக்
காமன் நிகழ்த்துகின்ற போரேயல்லாது வேறு இழிவை
நீ கண்டாயோ?

விளக்கம் : மூன்று உலகங்களையும் ஒருங்குடன் இலகுவாக
ஆட்சிபுரிக்கின்ற எனக்கு உருவற்றவனான மன்மதனை உன்
பொருட்டாக வெல்லமுடியாமலிருக்கிறதே. நீயருள் செய்
தால் நான் அவனை வென்று விடுவேன். எனது ஆட்சியில்
நீ எந்தவித சிறுமையும் கண்டாயில்லை. ஆகவே என்னைச்
சேருவதில் உனக்கு ஏன் வெறுப்பு? என்று வேண்டுகிறான்.

இராவணனின் செருக்குமிக்க வார்த்தைகளாகிய 'உலக
மூன்றையுமொருங்குடன் ஒம்பும்' நான் உனக்கு எளியனாய்
நிற்கின்றேன் என்பதுடன் 'ஈசனே முதலாமற்றை மானிடர்
இறுதியாகக் கூசுமன்று லகங்காக்குங் கொற்றத்தேன்'
என்ற செருக்கு மொழிகளையும் ஒப்புநோக்குக.

இச்செய்யுளுக்கு அரசியல் ஆணை எனது அரசின்மேலானே,
உன்றிறந்து அனங்கன்தரும் கலகம் அல்லது - உன்னிடத்தில்
மன்மதன் செய்யும் கலகத்தால் ஏற்படும் உன்கலக்கம் நீங்கி
விட, எளிமையும் காண்டியோ - இராமனையடைதல் எளிதாகு
மென்று எண்ணுகின்றனையோ எனப் பொருளுரைப்பாரும்
உளர்.

ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது?

புகழேந்து செல்வ மிகழ்ந்தனை

28. பூந்தண் வார்குழற் பொற்கொழுந் தேபுகழ்
ஏந்து செல்வ மிகழ்ந்தனை யின்னுயிர்க்
காந்தன் மாண்டிலன் காடுக டந்துபோய்
வாய்ந்து வாழ்வது மானிடர் வாழ்வன்றே.

கொ - 6 : பூந்தண் வார்குழல் பொற்கொழுந்தே ! புகழ்
ஏந்து செல்வம் இகழ்ந்தனை இன்னுயிர்காந்தன் மாண்டிலன்
காடுகடந்துபோய் வாய்ந்த வாழ்வு அது மானிடர் வாழ்வு
அன்றே.

ப-ரை : பூந்தண் வார்குழற் பொற்கொழுந்தே-பூக்கள் அணி
கின்ற குளிர்ச்சிபொருந்திய நீண்டகூந்தலையுடைய பொன்மய

மான கொழுந்துபோன்றவளே, புகழ்ஏந்து செல்வமிகழ்ந்தனீ-
உனக்குக் கிடைக்கக் கூடிய புகழ்மிக்க எனது செல்வத்தை
இகழ்கின்றாய், இன்னுயிர்க் காந்தன் - உனது இனிய உயிர்
போன்ற அன்பையுடைய இராமன், மாண்டிலன் - காட்டில்
இறவாதவளாய், காடுகடந்து போய் - வனத்தை நீங்கிச் சென்று,
வாய்ந்து வாழ்வது - சிறப்புடன் வாழப்போகின்ற வாழ்வுதா
னும், மானிடர் வாழ்வன்றே - அற்பமனிதரின் வாழ்வுதானே,
(எனது இந்த இந்திரபோகத்தை ஏன் வெறுக்கின்றாய்.)

பொழிப்பு : நீண்ட கூந்தலையுடைய பொற்கொழுந்து
போன்றவளே ! எனது புகழ்மிக்க செல்வத்தை நிரும்பு
கின்றாயில்லை. உனது உயிர்நாயகன் காட்டில் இறந்திலனாய்
வனவாசகாலம் நீங்கி அயோத்திக்குப்போக அவனுடன் நீ
அனுபவிக்கப்போகும் வாழ்வு அற்பமனித வாழ்வுதானே.

விளக்கம் : கொச்சை மானிடர் என்றும் மானிடப்
புழுக்கள் என்றும் இராவணன் பல இடத்தில் மானிடரை
இகழ்ந்துள்ளான். இங்கும் மானிடர்வாழ்வுதானே என்று
இழித்துரைக்கிறான். தேவர்கள் பணிசெய்ய வாழும் தன்
பெருவாழ்வைக்கண்டவுடன் பிராட்டி தன்வசமாய் விடுவாள்
என்றெண்ணிய இராவணனுக்கு ஏமாற்றங்கிடைத்தது. அத
னால் அவ்வாழ்வின் பெருமையைத் தன்வாயாற் கூறியாவது
அவள் மனத்தைத் திருப்பமுயலுகிறான்.

“இராமன் இறக்கும்போது அலறியதை நீ கேட்கவில்
லையோ” எனமுன்கூறிய இராவணன் இப்பொழுது ‘இன்னு
யிர்க்காந்தன் மாண்டிலன்’ என்றுகூறுவது மாண்டிலன் என்று
வைத்துக் கொண்டாலும் என்ற கருத்திலாகும். ‘காடுகடந்து
போய்’ என்பதில் வனவாசம் முடிந்து இராக்கதர் வசிக்கும்
காடுகளை நீங்கிப்போதல் இராமனால் முடியாது என்று இகழ்ச்சி
தோன்றக் கூறுகிறான். “இல் இழந்து உயிர்கமந்து இருந்
தானுடன்” என்று பின்னும் கூறுவதால் இராமனை இரா
வணன் எவ்வாறு அற்பமாக எண்ணியிருக்கிறான் என்பது
புலனாகிறது.

நோற்கின்றார் பெறும்பயன்

29. நோற்கின் றார்களு நுண்பொருள் நுண்ணிதிற்
பார்க்கின் றார்களும் பெறும்பயன் பார்த்தியேல்
வார்குள் ருமுலை யென்சொல் மெளலியால்
ஏற்கின் ருரொ டுனுறை யின்பமால்.

கொ - டு : வார்குன்றமுலை, நோற்கின்றூர்களும் நுண்
பொருள் நுண்ணிதின் பார்க்கின்றூர்களும் பெறும்பயன்
பார்த்தியேல் என்சொல் மௌலியால் ஏற்கின்றூரொடு உடன்
உறை இன்பம் ஆல்.

ப - ரை : வார்குன்றமுலை - கச்சுக்குள் அடங்காத (பெரிய)
தனங்கனையுடையவளே, நோற்கின்றூர்களும் - பெருந்தவமியற்
றும் முனிவர்களும், நுண்பொருள் நுண்ணிதின் பார்க்கின்றூர்
களும் - மிகநுண்ணிய (அறிதற்கரிய) பொருளாகிய இறைவனை
நுட்பமான மெய்யுணர்வினால் ஆராய்கின்ற ஞானிகளும்,
பெறும்பயன் - பெறுகின்ற பெரியபேற்றினை, பார்த்தியேல் -
ஆராய்ந்து பார்ப்பாயானால், என்சொல் - எனது கட்டளையை,
மௌலியால் ஏற்கின்றூரொடு - தலைமேற்றுப்பணி செய்பவரா
கிய தேவர்களோடு, உடனுறை இன்பம் ஆல் - கூடிவாழும்
இன்பத்தையடைவதேயாகும்.

பொழிப்பு : கச்சுக்கடங்காத தனங்கனையுடையவளே,
தவம் செய்வோரும் நுண்ணுணர்வினால் இறைவனை நோக்கும்
ஞானிகளும் அடையும்பேறு யாதென்று ஆராய்ந்து பார்ப்பா
யானால் எனது கட்டளையைத் தலைமேற்றுப் பணிப்பீழும்
தேவர்களோடு கூடியிருக்கும் இன்பமேயாகும்.

விளக்கம் : ஞானிகளுக்குக் கம்புர்கொடுத்த அடை
மொழிகள் உற்றுணரத்தக்கன. 'நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்
கரிய நுண்ணுணர்வே' என்று மணிவாசகர் இறைவனைச்
சுட்டியிருத்தல் போலக் கம்பரும் நுண்பொருள் என்று இறை
வனைச் சுட்டியிருத்தல் காண்க. "அறிவுளறிவை யறியும்வரும்
அறிய அரியபிரமம்" என்று குமரகுருபரரும் கூறியிருத்தலும்
இறைவன் நுண்பொருள் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.
அந்தநுண்பொருளையறிதற்கு ஞானியர் "நுண்ணிதின் பார்க்
கின்றூர்கள்" நுணுக்கரிய அறிவினாலாராய்கின்றூர்கள் என்பது
கருத்து. நம்பொறிபுலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட பொருளைப்
பொறிபுலன்களாற் காணமுடியாததலின் நுண்ணிதின் பார்க்
கின்றூர்கள்.

"என்சொல் மௌலியால் ஏற்கின்றூர்கள்" என்பது
தேவரையே கருத இராவணன் கூறினான். அந்தத்தேவரோடு
தேவஉலகத்தில் வாழ்வதுதானே அந்தத் தவமுனிவரும்
ஞானியரும் பெறும்பேறு என்றுதருக்குடன் தன்செல்வத்தை
யும் அதிகாரத்தையும் பிராட்டிக்கு அறிவுறுத்துகிறான் "வார்
குன்றும் ஆம்முலை" - என்று பிரித்து வாரிறுக்கிய மலைபோன்ற

முலையையுடையவளே என்றும் பொருள் கூறுவர். வர்குன்ற முலை என்பது அண்மைவிளி. ஆல் ஈற்றரசை. வினாப்பொருளைத் தந்ததெனினும் அமையும். மௌலி-முடி ஆகுபெயராய்த் தலையைக் குறித்தது.

நான்முகன் செய்தது

30. பொருளும் யாமும் விளரியும் பூவையும்
மருளு நாளும் மழலை வழங்குவாய்
தெருளு நான்முகன் செய்ததுன் சிந்தையில்
அருளு மின்மருங் கும்மரி தாக்கியோ.

கொ-டு: பொருளும் யாமும், விளரியும், பூவையும் நாளும் மருளும் மழலைவழங்குவாய், தெருளும் நான்முகன் உன்சிந்தையில் அருளும், மின்மருங்கும் அரிதாக்கியோ செய்தது.

ப-ரை: பொருளும் - உலகிற்சிறந்த பொருளாகிய மக்களின் மழலையும், யாமும் - வீணையின் ஓசையும், விளரியும் - விளரி என்னும் பண்ணின் இனிமையும், பூவையும் - நாகணவாய் பேசும் மொழியும், நாளும் மருளும் மழலை வழங்குவாய் - என்றும் ஒப்பாகாமல் மயங்கும் மழலைமொழிபேசுபவளே, தெருளும் நான்முகன்-படைப்புத்தொழிலை நன்கறிந்த பிரமதேவன், உன்சிந்தையில் - உன்மனதிலே, அருளும் - இரக்கத்தையும், மின்மருங்கும் - உடலில் மின்னலைப்போன்ற இடையினையும், அரிதாக்கியோ செய்தது - இல்லாமற் செய்தோ உன்னைப் படைத்தான்.

பொழிப்பு: மக்களின் குதலையும், யாமோசையும், விளரிப் பண்ணும், குயிலின் இனிய ஓசையும் தோற்கும்வண்ணம் மழலை மொழி பேசுபவளே, படைத்தவிற் சிறந்த அறிவுடைய நான்முகன் உன்னை இரக்கமும் இடையும் நீக்கியோ படைத்தான்.

விளக்கம்: 'பொருள்' என்பது மக்கள் ஆகும். 'தம்பொருளென்பதம் மக்கள்' என்று வள்ளுவர் கூறியிருத்தலைக் காண்க. எத்துணைச் செல்வமும் மக்கட் செல்வத்திலும் குறைந்ததாதலின் மக்களைப் பொருளென்றார்.

சிந்தையின் உயர்ந்தபண்பு இரக்கம், உடலின் மேற்பாகத்தையும் கீழ்ப்பாகத்தையும் இணைக்கும் முக்கிய உறுப்பு இடை; இவ்விரண்டையும் இல்லாததாக்கி உன்னைப்படைத்த நான்முகன் 'தெருளுடையவன்' என்று எள்ளியரைக்கிறான் இராவணன். தங்கு இரங்கித் தன் எண்ணத்திற்கு இசையாமை

யால் பிராட்டிக்கு இரக்கமில்லை என்று கூறவந்தவன் அத்துடன் இடையின்மையைச் சேர்த்துக் கூறுதலில் இது விளக்கணியின்பாற்படும்.

இடருழந்தாழ்தியோ

31. ஈண்டு நானு இளமையு மென்றிவை
மாண்டு மாண்டு பிறிதுறு மாலைய
வேண்டு நாள்வெறி தேவிளிந் தாலினி
யாண்டு வாழ்வ திடருழந் தாழ்தியோ

கொ - டு : ஈண்டு நானும் இளமையும் என்று இவை மாண்டு மாண்டு பிறிது உறும் மாலைய வேண்டும். நாள் வெறிகே விளிந்தால் இனி வாழ்வது யாண்டு இடர் உழந்து ஆழ்தியோ.

ப - ரை : ஈண்டுநானும் இளமையும் - நிரம்பிய வாழ்நாளும் இன்ப நுகர்ச்சிக்குரிய இளமைப்பருவமும், என்றிவை - என்று கூறப்படுகின்ற இவைகள், மாண்டு மாண்டு - செத்துச் செத்து, பிறிது உறும்மலை - வேறுபாடடையும் தன்மையையுடையன, வேண்டும்நாள் - விரும்பி நுகரும் இளமைப்பருவம், வெறிகே விழிந்தால் - வீணாகக் கழிந்துவிட்டால், இனிவாழ்வது யாண்டு - இனிமேல் இன்பம் நுகர்ந்து வாழ்வது எப்பொழுது, இடருழந்து ஆழ்தியோ - துன்பத்தையே அனுபவித்துக்கொண்டு அழுந்துவாயோ?

பொழிப்பு : வாழ்நாளும் இளமையும் அழிந்து அழிந்து வேறுபடும் தன்மையுடையன. இன்பம் நுகரும் இளமைப்பருவம் வீணாகக் கழிந்தால் இன்பமாக வாழ்வது எப்போது: துன்பத்தையனுபவித்து அழுந்துவாயோ?

விளக்கம் : பிராட்டியின் இளமைப்பருவம் வீணாகக் கழி கின்றது என்று இராவணன் பெரிதும் வருந்தி "வேண்டுநாள் வெறிகே விளிந்தால் இனியாண்டு வாழ்வது" என்று அன்பு கணியக் கூறுகிறான். வஞ்சகனான அவன் தன் எண்ணத்திற்குப் பிராட்டியை இசைவிக்கக் கூறும் நயமொழி இது. "இளமையும் யாக்கையும் ஒருவழி நிலலா" என்னும் கூற்றுடன் "நானும் இளமையும் பிறிதுறும் மாலைய" என்னும் கூற்றுப் பொருந்தியிருத்தலைக் காண்க. உனது நாயகனை நீயடைதல் கூடாத காரியம். எனவே நீ ஆயுள் முழுவதும் இடருழக்க நேரும். இப்படி இடருழப்பதிலும் இப்பொழுதே என்னுடன் கூடி இன்பநுகர்ந்து இந்திர போகத்தையனுபவித்தல் தக்கது

என்று பிராட்டிக்கு அறிவுரை கூறித் தன் வேட்கையை நிறைவேற்ற முயல்கிறான். மாண்டு மாண்டு என்ற அடுக்குமொழி நிலையின்மையை உணர்த்துகின்றது.

அழகினுக்கினியாருளர்

32. இழுவெ ன்க்குயிர்க் கெய்தினு மெய்துக
குழைமு கத்துநின் சிந்தனை கோடினால்
பழகி நிற்புறு பண்பியை காமத்தோ
டழகி னுக்கினி யாருள ராவரோ.

கொ - டு : குழைமுகத்து நின் சிந்தனைகோடினால் எனக்கு உயிர்-இழவு எய்தினும் எய்துக பழகி நிற்புறுபண்பு இயை காமத்தோடு அழகினுக்கு இனி ஆருளர் ஆவரோ.

ப - ரை : குழைமுகத்து - பிரிவுத்துயரால் வாட்டங்கொண்ட முகத்தினையுடைய, நின்சிந்தனை கோட்டினால் - உனது எண்ணம் என்மீது (கருணையின்றி) மாறுபடுமானால், இழவு எனக்கு உயிர்க்கு - எனது உயிருக்கு அழிவு, எய்தினும் எய்துக - ஏற்படுமாயினும் ஏற்பட்டும், பழகிநிற்புறு பண்பு இயை காமத்தோடு - கலந்து நிலையாக உள்ள நல்லியல்புடைய காமத்துடன், அழகினுக்கு - பேரழகினுக்கும், இனியாருளர் ஆவரோ - அப்படி நான் இறந்துபட்டால் பிறர்யார் இருக்கிறார்கள்.

பொழிப்பு : வாடிய முகத்தையுடைய உனது எண்ணம் என்மீது இரங்காது வேறுபட்டால் நான் இறந்துபடுவேன். நான் இறந்துபட்டாலும் அதுபெரிதல்ல. நிலையான நல்லியல்பு பொருந்திய காமத்திற்கும் அழகிற்கும் உனக்கேற்ற ஆடவர்பிறர் ஆர் உலகில் உளராவர்.

விளக்கம் : இராவணன் தான் இறந்துபடுவதினும் கவலை யுடையவில்கை. பிராட்டிக்கு ஏற்ற ஆடவன் இல்லாமற் போகப் போகிறானே என்று கவல்வது போலப் பாசாங்கு செய்கிறான். தன் இறுமாப்பினால் தன்னழகைப் பெரிதென்று நாணபற்ற வார்த்தைகளைப் பிராட்டி முன்னின்று உரைக்கின்றான். ஆசை மிகுதியால் மாணமும், நாணமும் அவனைவிட்ட கன்றன, வீரமும் ஆண்மையும் பறந்துபோயின. காழகனாய்க் கூறத் தகாதவற்றையெல்லாம் கூறிப்பிராட்டியை வசப்படுத்த முயல்வதைக் கம்பர் பரிசுசிப்பதுபோல, "அழகினுக்கினியாருளராவரோ" என்கிறார். அழகென்பதோர் அழியா வடிவுடைய அழகனை நாயகனைப்பெற்ற பிராட்டிக்கு இந்தக் கொடிய அரக்கன் தன்னழகை விதந்துரைப்பது நகைப்பைத் தருவதாகும்.

குழையென்பதற்குக் காதனியெனப் பொருள் கூறுவாரு முளர். எனது உயிருக்கு என வரற்பாலது எனக்கு உயிர்க்கு என உருபு மயங்கி வந்தது. இனியாருளராவரோ எனச் சேர்த்து இனியவர் உளராவரோ எனக் கூறுவாருமுளர்:

கருணைப்படா வண்மை

33. பெண்மையும்மழ கும்பிற ழாமனத்
திண்மை யும்முதல் யாவையுஞ் செய்யவாய்க்
கண்மை யும்பொருந் திக்கரு ணைப்படா
வண்மை யென்கொல் சனகன் மடந்தையே.

கொ-டு: சனகன் மடந்தையே, பெண்மையும் அழகும் பிறழா மனத்திண்மையும் முதல்யாவையும் செய்யவாய்க்கண்மையும் பொருந்திய கருணைப்படாவண்மை என்கொல்.

ப-ரை: சனகன் மடந்தையே - ஜனகமகாராசனின் மகளான பெண்ணே, பெண்மையும் அழகும் - பெண்தன்மையும் சிறந்த அழகும், பிறழா மனத்திண்மையும் - கற்புநெறியினின்றும் தவருத மனஉறுதியும், முதல் யாவையும் - முதலிய எல்லா நற்குணங்களும், செய்யவாய் - சிறந்தனவாக அமைந்திருந்தும், கண்மையும் பொருந்தி - இரக்கத்தன்மையோடுகூடிய, கருணைப்படாவண்மை என்கொல் - கருணையில்லாத தன்மை ஏன் அமைந்திலதோ?

பொழிப்பு: ஜனகன் மகளே! உன்னிடத்தில் பெண்மை, அழகு, மனத்திண்மை ஆகிய நற்குணங்கள் யாவும் அமைந்திருந்தும் இரக்கமும் கருணையோடு கூடிய தன்மையும் அமை யாதது ஏனோ?

விளக்கம்: ஜனகன் ஈகையும் இரக்கமும் படைத்தவன்: அவன் மகளாகிய உனக்கு அக்குணங்களில்லையே என்ற குறிப்பில் "சனகன் மடந்தையே" என்றான். பிராட்டியிடத்திற் காணப்பட்ட நற்குணங்களைக் கொடியவனான அவ்வரக்கனே போற்றுகிறான். பிராட்டியின் 'பிறழாமனத்திண்மை' இராவணனைப் பெரிதும் ஆச்சரியப்படச் செய்திருக்கிறது. நயத்தாலும் பயத்தாலும் அவன் மனம் அசையவில்லை. கற்பென்னுந் திண்மை கொண்ட பிராட்டியை அணுகுவதற்கு இராவணன் அஞ்சினான். ஆனால் அவளை இரந்து தன்னெண்ணத்திற்கு இசையச்செய்ய முயல்கிறான். முன் இரக்கத்தை உன்னிடத்தில் பிரமன் படைக்காதொழிந்தான் என்றான். இப்

பொழுது எல்லா நற்குணங்களையிருந்தும் கருணைப்படாவண்மை
 'உன்னிடத்திலில்லாதது ஏனோ' என்று கூறி இரக்கின்றான்.

கிள்ளை நீ காண்டற்கிருத்திகொல்

34. வீட்டுங் காலத் தலறிய மெய்க்குரல்
 கேட்டுங் காண்டற் கிருத்திகொல் கிள்ளை நீ
 நாட்டுங் காணெடு நல்லறத் தின்பயன்
 ஊட்டுங் காலத் திகழ்வ துறுங்கொலோ.

கொ-டு: கிள்ளை வீட்டுங்காலத்து அலறிய மெய்க்குரல் நீ
 கேட்டும் காண்டற்கு இருத்திகொல். நாட்டுங்கால் நெடுநல்
 லறத்தின்பயன் ஊட்டுங்காலத்து இகழ்வது உறும் கொலோ:

ப - ரை: கிள்ளை - கிளியைப் போல இனிமையாகப் பேசு
 பவளே, வீட்டுங்காலத்து - நான் காட்டிலே இராமனைக் கொன்ற
 பொழுது, அலறிய மெய்க்குரல் நீகேட்டும் - அந்த இராமன்
 ஏசீதா! ஏஇலக்குமண! என்று சுதறிய உண்மையான சத்தத்தை
 நீ கேட்டிருந்தும், காண்டற்கு இருத்திகொல் - பின்னும் இராம
 னைக் காணுதற்கு எண்ணியிருக்கின்றாயோ, நாட்டுங்கால் - உறுதி
 யாகச் சொல்லுமிடத்து, நெடுநல் அறத்தின்பயன் - நீண்ட
 நாள் அனுபவிக்கத்தக்க புண்ணியத்தின் பயனை, ஊட்டுங்
 காலத்து - அனுபவிக்கத்தக்கதாக விதிசூட்டிவைக்கும்பொழுது,
 இகழ்வது உறுங்கொலோ - உதாசினன் செய்து வெறுப்பது
 தக்கதாகுமோ:

பொழிப்பு: கிளிபோலப் பேசுபவளே! நான் உன் கணவ
 னைக் கொன்றபோது அவன்கதறிய ஓசையைக் கேட்டிருந்தும்
 இராமன் இன்னும் வருவான் அவனைக் காணலாம் என்று
 எண்ணியிருக்கிறாயோ? உறுதியாகச் சொன்னால் நல்லறத்தின்
 பயன்வந்து நற்பயனைக் கூட்டுவிக்கும்போது அதனை வெறுத்துக்
 தள்ளுதல் தக்கதோ?

விளக்கம்: - வனத்திலே மாரீசன் மாயமானாகவந்து
 ஏமாற்ற அதனைப் பிடிக்கத் துரத்திச்சென்ற இராமன் அதன்
 மரையை உணர்ந்து அதனைக் கொல்ல, அது இறக்கும்போது
 ஏசீதா! ஏஇலக்குமண! என்று அலறியவண்ணம் வீழ்ந்திறந்
 தது. அந்த அலறல் இராமனது குரல் போலிருந்ததால் சீதா
 பிராட்டி கலங்கினாள். இந்த நிகழ்ச்சியில் மாரீசனின் மாயக்
 குரலை இராமனின் உண்மைக்குரலென்று இப்பொழுது சீதா
 பிராட்டிக்குக் கூறி இராமன் இறந்தான் என்பதை நிரூபிக்கப்

பார்க்கிறான். பிராட்டிக்கு இலக்குமணன் அது மாரீசனின் பொய்க்குரல் என்று கூறினான். இப்பொழுது இராவணன் அதனை, "மெய்க்குரல்" என்று கலங்கவைக்கிறான்.

இப்பொழுது உனக்கு நல்வினை ஊட்ட வருகிறது; என் விருப்பத்திற்கு நீ இசையாமல் வெறுப்பாயானால் அச்செயல் நல்வினைப்பயனை அவமதிப்பதேயாகும். இதுதக்க செயலாகாது; 'நாட்டுங்கால்' என்பது அறுதியிட்டுக் கூறுமிடத்து என்று பொருள்தந்து இராவணன் தன்னுரை மெய்யானது என்கிறான் என்பதை விளக்கி நின்றது. கிள்ளை - அண்மைவிளி.

உறுபழி கோடியோ

35. தக்க தென்னுயிர் வீடுறத் தாழ்கிலாத்
தொக்க செல்வந் தொலையு மொருத்திநீ
புக்கு யர்ந்த தெனும்புகழ் போக்கிவே
றுக்க தென்னு முறுபழி கோடியோ.

கோ - டு : என்உயிர் வீடுறத்தக்கது (எனில்) தாழ்கிலாதொக்க செல்வம் தொலையும், ஒருத்தி நீ புக்கு உயர்ந்தது என்னும் புகழ்போக்கி உக்கது எனும் உறுபழி கோடியோ.

ப - ரை : என் உயிர் வீடுறத்தக்கது = (நீ என்மீது அருள் புரியவில்லையாயின்) எனது உயிர் நீங்குவது மெய்யாகும், தாழ்கிலாதொக்க செல்வம் - குறைவற்ற பெருமளவிறற்றிரண்ட செல்வமெல்லாம், தொலையும் - அழிந்துவிடும், ஒருத்தி நீ புக்கு - ஒப்பற்றவளாகிய நீ என்மனையிற் புகுந்துள்ளமையால், உயர்ந்தது என்னும் புகழ்போக்கி - எனது செல்வம் வளர்ந்தது என்ற புகழைப் பெருமல் அதனை விட்டு, வேறு உக்கது என்னும் - அதற்குமாறாக எனது செல்வம் அழிந்தது என்று கூறப்படுகின்ற, உறுபழி கோடியோ - பெரும்பழியை ஏற்றுக் கொள்வாயோ.

பொழிப்பு : நீ அருள் புரியவில்லையானால் என்னுயிர் நீங்கும்; அவ்வாறு நீங்கினால் எனது திரளான செல்வமும் அழியும். நீயொருத்தி என் மனைக்குவந்ததால் என் செல்வமுயர்ந்தது என்ற புகழைப் பெருமல் அதற்குமாறாக என்செல்வத்தை தொலைந்தது என்னும் பெரும்பழியை ஏற்பாயோ?

விளக்கம் : செல்வம் தொலையும், செல்வம் உயர்ந்தது; செல்வம் உக்கது எனச் செல்வத்தை முவழியும் கூட்டுக.

இப்பாடலில் இராவணன் தானழிவது தக்கது என்கிற கருத்தைய 'என்னுயிர் வீடுடறத்தக்கது' எனத்தன்னையறியா ம்வே கூறிவிடுகிறான். தீதாபிராட்டி தன்னை ஏற்றுக்கொள்ளா விடத்துத் தானழிந்தாலும் தன்செல்வந் தொழையும். அதனால் பிராட்டிக்கு வீண்பழி வரப்போகிறதே என்று கவலைப்படு கின்ற வஞ்சகன் பிராட்டிக்காகப் பரிந்து பேசுத்தன் கருத்தை முற்றுவிக்க முயலுகிறான்.

தனது செல்வம் குறையாதது என்றும் பெருந்திரளானது என்றும் பிராட்டியுணரும் பொருட்டு 'தாழ்கிலா தொக்க செல்வம்' என மமதை கொண்டு மொழிகிறான்.

புகழ்போக்கி பழிகோடியோ எனவினை முடிவு செய்க.

நின்னின் ஏவரேழையர்

36. தேவர் தேவியர் சேவடி கைதொழும்
தாவின் முவுல கின்றளி நாயகம்
மேவு கின்றது நுன்கண் விலக்கினை
ஏவ ரேழையர் நின்னி னிலங்கியாய்.

கொ - டு : இலங்கு இழாய் தேவர் தேவியர் சேவடி கைதொழும் தாவில் முவுலகின் தனிநாயகம் நுன்கண் மேவு கின்றது. விலக்கினை நின்னின் ஏவர் ஏழையர்.

ப - ரை : இலங்கு இழாய் - பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களை யணிபவளே, தேவர் - தேவர்களும், தேவியர் - அவர்களது மனைவிமாறும், சேவடி கைதொழும் - உனது சிவந்த பாதங் களைத் தமது கைகுவித்து வணங்கத்தக்க, தாவில் முவுலகின் தனிநாயகம் - குற்றமற்ற மூன்றுகிய உலகங்களிலும் ஆணை யுடைய உன்னிடத்துத் தானாக வந்துசேருகிறது, விலக்கினை - அதனை நீ வெறுத்து விலக்குகின்றாய், நின்னின் ஏழையர் ஏவர் - உன்னைக்காட்டிலும் அறிவில்லாதவர் யார் உளர்.

பொழிப்பு : பிரகாசிக்கும் ஆபரணங்களை அணிபவளே! தேவர்களும், அவர்களுடைய தேவிமாறும் உனது பாதங் களைத் தொழ முவுலகங்களின் தனித்தலைமை உனக்குக் கிடைக் கவும் அதனை நீ விலக்குகின்றாய். உன்னிலும் அறிவற்றவர் யாருளர்?

விளக்கம் : தன்பெருஞ் செல்வத்தையும், தேவர்கள் தனக்கடிமை செய்தலையுங்கண்ட பிராட்டி மயங்கி விடுவாள் என்று எண்ணினான் இராவணன். தேவியின் மனத்திண்மை கண்டு கலங்கினான். மூவுலகத்தலையும் பெரும்போக நுகர்ச்சியும் எத்தகையது என்பதை அறியாமையால் பிராட்டி அதனை விரும்பவிலையோ எனஎண்ணி "தாவில் மூவுலகின்றனி நாயகம் மேவுகின்றது" எனவிளக்கமுறக் கூறிப் பார்க்கிறான்.

'நின்னின் ஏவரேழையர்' எனப்பிராட்டியை அறிவிவியாகக் கருதும் இராவணனின் அறிவினத்தைக் கம்பர் உணர வைக்கிறார்.

செம்மை + அடி - சேவடி. நீ என்பது ஆறும் வேற்றுமை யில் உள்ளன்று வருதல்போல நுன் என்றாகியது.

என் அடிமை கோடியருளுதி

37. குடிமை மூன்றுல குஞ்செயுங் கொற்றத்தென்
அடிமை கோடி யருளுதி யாலென
முடியின் மீது முகிழ்த்துயர் கையினன்
படியின் மேல்விழுந் தான்பழி பார்க்கலான்.

கொ - டு : பழிபார்க்கலான், மூன்று உலகும் குடிமை செய்யும், கொற்றத்து என் அடிமை கோடி அருளுதி ஆல் என முடியின் மீது முகிழ்த்து உயர்கையினன் படியின்மேல் விழுந்தான்.

ப - ணர் : பழிபார்க்கலான் - (அயலான் மனைவியை விரும்பு தல் என்னும்) பெரும்பழியை எண்ணாதவனான இராவணன், குடிமை மூன்று உலகுஞ்செயும் - மூன்று உலகில் உள்ளவர்களும் எனக்குக் குடிமக்களாய் ஏவல் செய்கின்ற, கொற்றத்து - வெற்றியை உடைய, என் அடிமை கோடியருளுதி - எனது அடிமைத் திறத்தை ஏற்றருளுவாயாக, என - என்றுகூறி, முடியின் மீது முகிழ்த்து உயர்கையினன் - தலையின் மேற்குவித்து உயர்த்திய கைகளையுடையவனாய், படியின்மேல் விழுந்தான் - நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினான்.

பொழிப்பு : பிறர்மனை விரும்பும் பெரும்பழியை எண்ணாத வனாகிய இராவணன் மூன்று உலகத்தவரும் எனக்கு ஆட்செய்கின்ற வெற்றிபடைத்த எனது அடிமைத் தன்மையை ஏற்றுக் கருணை செய்வாயாக என்று கூறியவண்ணம் இருகைகளையும் உச்சிமேற்குவித்து நிலத்தில் விழுந்து பிராட்டியைச் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கினான்.

விளக்கம் : "பிறந்தாரம் நச்சுவார்ச்சேரும் பகை பழி பாவம் என்றும் அச்சத்தோடு இந்நாற்பொருள்" எனநாலடியார் கூறும் பழியையும் "இல்விறப்பான் எய்தும் விழியாது நிற்கும் பழி" எனவள்ளுவர் கூறும் பெரும்பழியையும் இராவணன் நோக்கினுனில்லை. "பழிபார்க்கலான்" எனக்கம்பர் பெரும்முனிவுடன் வெறுத்துரைக்கிறார். "நினைத்தது முடித்து நின்றேன்" என்று ஆண்மை கூறும் இராவணன் தலையின் மேற்குவித்த கையையே ஒருபெண்ணை, "என்னை அடியை கொள்வாய்" என இரந்து படியின் மேல்விழுதல் எத்துணை அவமானமான செயலாகும் என்பதைப் "பழிபார்க்கலான்" என்ற ஒருவார்த்தையிற் கம்பர்விளங்கவைத்தார். "முடியின் மீது முகிழ்த்துயர் கையினன் படியின்மேல் விழுந்தான்" என்பது இராவணன் பிராட்டிக்கு முன்விழுந்தநிலையினை எம் மனக்கண்முன்னே காட்டும் ஒருகம்ப சித்திரமாகும். கோடி என்பதை எச்சமாக்கி அருளுதி என்ற விளையுடன் முடிக்க.

சீதாபிராட்டியின் சினமொழிகளும் அறவுரைகளும்

(38 - 59 செய்யுள்கள்)

தான் செய்யும் பழிப்பிற்குரிய செயலையும் அதன் விளைவாகிய நிலைபெற்ற பழியையும் எண்ணாத இராவணன் பிராட்டியை வீழ்ந்து வணங்கியபோது பிராட்டி கூறிய சினமொழிகளும் அறவுரைகளும் வருமாறு.

இராவணன் தன்முன்னே நின்று கூறும் வெறுக்கத்தக்க மொழிகளையும் அவன் வீழ்ந்து வணங்கிய புன்செயலையும் கண்டு பிராட்டி சகிக்கமுடியாதவளானாள். அவனது கொடிய வார்த்தைகள் பழுக்கக்காய்ச்சிய இரும்புச்சலாகை போலத் தேவியின் செவிகளைத் தீய்த்தன. கண்களிலிருந்து குருதி வடிந்தது. தன்னுயிருக்கு ஆபத்து வருமேயென்ற எண்ணமின்றிச் சினங்கொண்டு இராவணனைக் கடிந்துரைக்கலானாள்.

"இராவணத்துரும்பே! குடிப்பிறந்த மகளிரால் நீ கூறிய கொடுஞ்சொற்கள் கேட்கக் கூடியனவல்ல. என்னுயிர் நாயகனைப் பிரிந்து துன்பத்தினால் வாடி இறந்துபோகாமல் இருக்கும் கொடியவளாகிய நான் கற்பினும் உயர்ந்த பொருளையறியேன்.

நான் கூறுவனவற்றை நன்றாகக் கேள்' என்று இராவணனின் மனம் வேறுபடும்படி கூறலானான்.

“அறிவற்றவனே! யாவரும் வணங்கும் பெருமையுடைய இராமபிரானின் வில்லிலிருந்து புறப்படும் அம்புகள் மகாமேருமலையைத் தொளைத்துச் செல்லவும், விண்ணைப் பிளக்கவும் பதினான்கு உலகங்களையும் ஒருசேர அழிக்கவும் வல்லன; இராமனின் அம்புகளின் வலியையறிந்த நீ இன்று தக்கன வல்லன கூறிப் பத்துமுடிகளும் சிதறும் நிலையை அடையப் போகியாய். என்னுயகளை நேரே எதிர்த்துப் போராட உனக்குத் துணிவும் ஆற்றலும் இருந்தால் நீ வஞ்சனை மாளை ஏவி என்னுயகளைப் பிரித்துத் தனியாகவிருந்த என்னைக் கள்வனைப் போலக் கவர்ந்து வருவாயா? உன் குலத்துக்கு நஞ்சாகிய என்னுயகளை எதிர்த்து நிற்கும் திறமை உனக்குண்டா? உனக்கு உயிருடன் வாழ விரும்பும் இருந்தால் என்னைச் சிறையிலிருந்து நீக்கி இராமபிரானிடம் சேர்ப்பாயாக. ஒரு கழுகின் தலைவனால் அடியுண்டு விழுந்தவனே, வில்வன்மை படைத்த இராமனின் அம்புக்கு உன் பத்துத்தலைகளும் இருபதுதோள்களும் விளையாடும் இலக்குக் குறிகளாகும். நீ சடாயுவுடன் செய்த போரில் சிவபிரான் தந்த வாள் உன்னிடத்தில்லையாயின் அச்சடாயுவால் இறந்திருப்பாய். உன்தவத்தினால் நீ பெற்ற வாணாளும், அரிய வாளும், உன்முதன்மையும் எல்லாம் கூற்று வனால் உனக்கிறுதிவராமற் காக்கத்தக்கனவேயன்றி இராமபிரானின் அம்புகளிலிருந்து காப்பாற்றமாட்டா.

விளக்கின் முன் இருன்றில்லாததுபோல நீ முக்கண் முதல் வனிடமும், நான்முகனிடமும் பெற்றவரங்களும், பலங்களற மெல்லாம் இராமபிரான்னிடும் அம்புகளின் முன் நில்லா. ஈற்றில் நீயும் இறந்துபடுதல் திண்ணம். சிவபிரான் அமர்ந்திருக்கும் வெள்ளியங்கிரியை நீ வேரொடு பெயர்த்த பொழுது சிவபிரான் தன்பெருவிரலாலழுத்தி வெற்றிகொண்டார். அந்த ஈசன் முப்புரங்களை எரித்தற்குக் கைக்கொண்ட மேருமலையாகிய வில் என் சுயம்வரகாலத்தில் என்னுயகனின் ஆற்றலைப் பொறுக்க மாட்டாது முறிந்துபட்டது. அந்த நேரத்திலுண்டான பேரொலியை நீ கேட்டியேயோ? வெள்ளிமலையை எடுத்தேன், திசையான்களை வென்றேன் என்று அயுக்கடி கூறி உன்னை வியக்கும் நீ, இலக்குமணன் என்னைக் காத்து நின்றபொழுது வரஅஞ்சினாய். இன்னமும் நாணமின்றி ஒருபெண்ணின் காலில்விழுந்து வணங்குகின்றாயே, நீ ஒழித்திருக்கும் இடம் இதுதானென்று இராமபிரான் அறிய

வரும்பொழுது கடல்கூழ்ந்த இலங்கையும் கடலும், அரக்கர் தலைவனாகிய உன்உயிரும் அழியுமளவில் அவரது சீற்றந்தணியுமோ? ஊழிக்காலமும் அவர் கோபங்கொண்டால் நிலைநடுமாறும். இதனையறிவாயாக. அறிவில்லாதவனே! நீ செய்தவஞ்சனையால் நீயும் உன்குலத்தவர்களும் அழியப்போகிறார்கள். இவ்வளவிலமையாது இராமபிரானின் சினத்தால் எல்லாஉலகங்களும் அழிவெய்தப் போகின்றனவே என எண்ணி அஞ்சுகிறேன். மக்களுந்தேவரும் அஞ்சும்படி வாழும் அரக்கனே! நீ உன் இழிசெயல்களை விடுகின்றாயில்லை. பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளைப்போல எம்முதல்வனே எண்ணி விட்டாய். இராம இலக்குமணர்களைப் புல்லிய மனிதர்கள் தானே என்று எண்ணுகிறாய். கார்த்தவிரியார்க்கனலும் ஒரு மனிதன்தானே, அவனால் நீ தோற்றதை மறந்து விட்டாயோ? இராமஇலக்குமணரைத் தவசிகள் என்றாய். தவசியாகிய சிவபிரானுடைய கால்விரலொன்றினால் உன் ஆற்றல் தொலையவில்லையா? இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப்பார்;

சிறந்த செல்வமெல்லாவற்றையும் உன்னுயிரையும் இழக்க எண்ணியிருக்கும் அறிவில்லையே, அரக்கர் பெருந்தொகையினர், இராமலக்குமணர் இருவர்தானே என்று இகழுகிறாய். ஊழிக்காலத்து உலகங்களனைத்தையும் அழித்துத் தலைவனாய் நிற்கும் பரம்பொருள்தான் அந்த இராமபிரான் என்பதைப் போர்புரியுங்காலத்து அறிவாய்.

பண்டைநாள் அரக்கர் குலத்தவரான இரணியன், இரணியாக்கன் போன்ற பலம்படைத்த வீரர்கள் அறநெறி கடந்து நடந்தனராயினும் உன்னைப்போலப் பிறன்மனை விழைந்தாரில்லை. புலன்களையடக்கி நன்னெறி நின்றவர் அரக்கரோ அன்றி அமரரோ சிந்தித்துப்பார். அமரர் நிலைபெற்ற இன்ப வாழ்வுடையவராய் இருக்கிறார்கள். புலன்வழிச் சென்று தீமைபுரியும் அரக்கர் நிலைகெட்டொழிந்தார்கள். மூவகையுலகும் உனக்காட்செய்யும் பெருவாழ்வு உனக்குக்கிடைத்த தென்றால் அது பாபத்தின்பயனால் வந்ததோ அன்றிப் புண்ணியத்தின் பயனாக வந்ததோ என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக.

முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் உனக்கு இத்துணைச் செல்வத்தையும் நீ தவநெறிநின்று நுகரவேண்டுமென்னும் கருணையினால் தந்தாரென்பதை மறந்துவிட்டாய், உன்செல்வமும் வாழ்வும் உறவினரும் அழியும்வண்ணம் அறநெறியில்

நின்று வருவி விட்டாய், குறையாதவீரமும், எவரையும் வெல்லும் ஆற்றலும் உடையவரானாலும் அறத்தைமறந்தவர்களும், அருளை நீங்கியவர்களும் இழிந்தவர்களே. காமம், வெகுளி, மயக்கமாகிய முப்பகையையும் வென்று பிறவிப்பிணி நீங்கியவர்களே உயர்ந்தவர்கள் என்பதையறிவாயாக.

என்னாயகனாகிய இராமபிரான் வனம் புகுந்தகாலையில் இனியதமிழ் முனிவராகிய அகத்தியர் முதலிய முனிவர்கள் வந்து வணங்கி அரக்கர்களையழித்துத் தம்மைக்காக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார்கள். அம்முனிவர்களின் வேண்டுகோள் நிறைவேறும்படியான கொடுஞ் செயலை நீ மேற்கொண்டுள்ளாய். அம்முனிவர்கள் உன் வலிமையையும், அரக்கர்களின் பெருக்கத்தையும் எடுத்தோதக் கேட்ட பின்புதான் உன் தங்கையின் மூக்கையரிந்தும், கரணைக் கொன்றும் வீரத்தை வெளிப்படுத்தினர்: உனது இருபது கைகளையும் பிடித்துக் கொண்டு வாயிலிருந்து குருதிசோரக் குத்தி உன்னைச் சிறையிலிட்ட கார்த்தவீரியாட்ச்சுனை அவனது ஆயிரந்தோள்களையும் வெட்டி வீழ்த்திய பரசுராமனின் ஆண்மை இராமபிரானால் அழிந்தமையை நீ அறிந்திலையோ? கொடிய நஞ்சுடைய பாம்பும் மந்திரத்தாற் கட்டுப்படும். உன்மனம்போனபடி அறத்தை மறந்து அவ்வல்தரும் தீமைகளைப் புரிந்து திரியும் உன்னைத் தக்கது இது தகாதது இது என்று இடித்துரைப்பார் இல்லை. நீ புரியும் தீமைகளுக்கு ஊக்கந்தருபவர்கள் தான் உன் துணைவர்களாக உள்ளார்கள். இப்படியாயின் உனக்கு அழிவன்றி ஆக்கம் எப்படியுண்டாகும்?

செவிகள் தீய்த்தன

38. காய்த்தன சலாகை யன்ன
 வரைவந்து கதுவா முன்னம்
 தீய்த்தன செவிக ளுள்ளந்
 திரிந்தது சிவந்த சோரி
 பாய்த்தன கண்க ளொன்றும்
 பயிந்தில ளுயிர்க்கும் பெண்மைக்கு
 ஏய்த்தன வல்ல வெய்ய
 மாற்றங்க ளினைய சொன்னாள்.

கொ - 6 : காய்த்தன சலாகையன்ன உரைவந்து கதுவா முன்னம் செவிகள் தீய்த்தன உள்ளம் திரிந்தது. கண்கள் சிவந்த சோரிபாய்த்தன, உயிர்க்கும் ஒன்றும் பயிந்திலள் பெண்மைக்கு 20

மைக்கு ஏய்ந்தன அல்ல இனைய வெய்யமாற்றங்கள் சொன்னாள்.

ப - ரை: காய்ந்தன சலாகையன்ன - பழுக்கக்காய்ச்சிய நாராசங்களைப் போன்ற, உரைவந்து கதுவாமுன்னம் - இராவணனுடைய கொடிய சொற்கள்வந்து புகுதற்குமுன்பே, செவிகள் தீய்ந்தன - பிராட்டியின் காதுகள் எரிந்துபோயின, உள்ளம் திரிந்தது - மனம் அமைதிகெட்டு மாறுபட்டது, கண்கள் சிவந்த சோரிபாய்ந்தன - கண்கள் செந்நிறமான குருதியைச் சொரிந்தன, உயிர்க்கும் ஒன்றும் பரிந்திலன் - (இராவணன் தன் பேச்சைக் கேட்டுச் சினமுற்றுத்) தன்னுயிர்க்கு இறுதி செய்யக் கூடும் என்றுதானும் சிறிதும் வருத்தமடையாதவளாய், பெண்மைக்கு ஏய்ந்தனவல்ல - தனது பெண்தன்மைக்குப் பொருந்து வனவல்லாத, இனையவெய்ய மாற்றங்கள் சொன்னாள் - (பின்னே வருகின்ற) கொடிய (பொருளால் விரும்பத்தக்க) இத்தகைய சொற்களைப் பிராட்டிகூறினாள்.

பொழிப்பு: பழுக்கக்காய்ச்சிய நாராசம்போன்ற இராவணனது சொற்கள் காதில்விழுமுன்பே காதுகள் தீய்ந்தன. மனம் மாறுபட்டது. கண்கள் குருதி கக்கியது. தன்னுயிர்க்கும் ஆபத்து நேரிடுமெயென்று வருந்தாததவளாய்ப் பெண்மைக்கு இயையாத கொடிய இத்தகைய வார்த்தைகளைக் கூறினாள்.

விளக்கம்: இராவணனின் கொடிய வார்த்தைகள் பழுக்கக் காய்ச்சிய நாராசம்போலப் பிராட்டியின் செவியிற்பட்டது. அவ்வார்த்தை செவியிற் புகுமுன்னரே செவிகள் தீய்ந்தன. மனந்தடுமாறியது. கோபமிகுதியாலும், அச்சத்தாலும் கண்களினின்றும் குருதிபாய்ந்தது. கண்ணீர் துக்கத்தினால் வடியும், ஆத்திரமிகுதியால் கண்கள் குருதிக்கக்கின என்று பிராட்டியின் மனக் கொதிப்பைப் பொருள் நிறைந்த சொற்களால் கம்பர் உரைவைக்கிறார். சினமிகுதியால், "தன்னுயிர்க்கும் ஒன்றும் பரிந்திலன்" அவ்வளவில் நின்றுவிடாமல், பிராட்டி தன்பெண்மையை ஓரளவு ஒதுக்கி அக்கொடியவனை அடக்க எண்ணி வீரமாதாகத் திகழுகிறார். "பொருந்தலர் ஏற்புமால் வரையாகிலதேயெனில்... இழுக்கமில்லகற்பும் யான்பிறர்க்கெங்ஙன்காட்டுவேன்" என்று வீர ஆவேசத்துடன் பேசுகிறார். பிறனில் விழையும் கொடியவன் தன்காமவேட்கையை நாணமின்றித் தன்முன்னுரைக்கும்போது அச்சம், மடம், நாணம் என்னும் பெண்மைக்குணங்களைக் கடைப்பிடித்துத் தாழ்ந்து நிற்பது தக்கதன்று என்று பிராட்டி எண்ணினாள். கம்பர் "உள்ளம் திரிந்தது" என்பதனால் பெண்மையைப் பிராட்டி மீறியது அவள் தன்வயமிழந்து செய்த செயலென்றே கருதவைத்துள்ளார்.

இவ்வாறே கண்ணகியும் தன்கணவன் அநியாயமாகக் கொலையுண்டதையறிந்து பெண்மையை நீத்து வீரமடந்தையாகி ஆவேசத்துடன் பாண்டியன் முன்செல்கிறாள். பாண்டியனைப்பார்த்துச் சிறிதும் அஞ்சாது அவனைத் 'தேராமன்ன!' என்று விளிக்கிறாள்; என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது, கற்பென்னுந் திண்மைகொண்டு பிராட்டி இராவணனைநோக்கிப் பெண்மைக் கேய்ந்தனவல்ல வெய்யமாற்றங்கள் சொன்னாள்;

இனிப்பெண்மைக்கு ஏய்ந்தன, வல்ல, வெய்ய மாற்றங்கள் என்பதற்குப் பிராட்டி தன்பெண்மைக்குப் பொருத்தமான வலிய விரும்பத்தக்க சொற்களை எனப்பொருள் கூறுவாரும் உளர். உயிர்க்கும் என்பதில் உம்மை உயர்வு சிறப்புப் பொருளில் வந்தது;

தும்பெனக்கனன்று சொன்னாள்

39. மல்லடு திரள்தோள் வஞ்சன்

மனம்பிறி தாகும் வண்ணம்

கல்லொடுந் தொடர்ந்த நெஞ்சம்

கற்பின்மேற் கண்ட துண்டோ

இல்லொடுந் தொடர்ந்த மாதர்க்

கேய்வன வல்ல வெய்ய

சொல்லிது தெரியக் கேட்டி

தும்பெனக் கனன்று சொன்னாள்

கொ - டு : தும்பு, வெய்ய சொல் இல்லொடுந் தொடர்ந்த மாதர்க்கு ஏய்வனவல்ல, கல்லொடுந் தொடர்ந்த நெஞ்சம் கற்பின் மேற்கண்டதுண்டோ, இதுதெரியக்கேட்டி, எனமல்லடுதிரள்தோள் வஞ்சன் மனம் பிறிதாகும் வண்ணம் கனன்று சொன்னாள்.

ப - ரை : தும்பு - (பிராட்டி இராவணனைபோக்கி) தும்பே! வெய்ய சொல் - நீ கூறிய இந்தக் கொடிய சொற்கள், இல்லொடுந் தொடர்ந்த மாதர்க்கு - நற்குடிப்பிறந்த (இல்லறத்தில் வாழும்) பெண்களுக்கு, ஏய்வனவல்ல - கேட்கத் தகுந்தவையல்ல, கல்லொடுந் தொடர்ந்த நெஞ்சம் - கல்லைப் போல வைரமானமனம் (உண்டாவதற்கு), கற்பின்மேற் கண்டதுண்டோ - கற்பைவிடச் சிறந்த காரணமும் வேறுண்டோ (இல்லை), இது தெரியக் கேட்டி - இதனை (நான் கூறும் சொற்களை) நன்றாகக் கேட்பாயாக, என - என்று, மல்லடு திரள்தோள் வஞ்சன் - மற்போரினால் பகைவரைவெல்லும் திரண்ட தோள்

களையுடைய வஞ்சகனாகிய இராவணனது, மனம் பிறிதாகும் வண்ணம் - மனமானது தீய எண்ணத்திலிருந்து விலகும்படி, கனன்று சொன்னால் - சினங்கொண்டு கூறினால்,

பொழிப்பு : துரும்பே! நீ கூறிய கொடிய சொற்கள் நற்குடிப்பிறந்த மகளிர் கேட்கத்தகுந்தவையல்ல, கல்லை யொத்தமனம் கற்பினால் உண்டாவது. நான் கூறுவதைத் தெளிவாகக்கேட்பாயாக என்று திரண்டதோள்களையுடைய வஞ்சகனை இராவணனது மனம் வேறுபடும்படி சினந்து கூறினால்.

விளக்கம் : மூவுவகத்தையும் ஒருசேர ஆளும் திறமை படைத்தவகைத் தன்னைக் கூறிக்கொள்ளும் இராவணனை நோக்கி அவனை ஒரு துரும்பாக மதித்துத் துரும்பே எனப் பிராட்டி விளக்கிறாள். சிலர் இராவணனின் முகத்தை நோக்கு தல் தக்கதல்லவே எனண்ணிய பிராட்டி சீமே கிடந்த துரும்பை நோக்கிப் பேசுகிறாள் என்பர். இல்லொடுந் தொடர்ந்த மாதர்க்கு என்பது நற்குடியிற் பிறந்த பெண்களுக்கு என்றும் இல்லறத்திலிருந்து வாழும் பெண்களுக்கென்றும் இருபொருள்தந்து நிற்கிறது. மனம் கல்லைப்போல நெகிழ்வற்று வைரம் பெறுதற்குக் கற்புத்தான் காரணம். அதனிலுஞ் சிறந்த காரணங்கண்டதுண்டோ என்று கற்பின் சிறப்பைச் சீதாபிராட்டி வாயிலாகக் கம்பர் கூறினார். 'கற்பென்னுந்நின்மை' என வள்ளுவரும் கற்பின் வலிமையை எடுத்துரைத்தல் காண்க. 'திரள்தோள் வஞ்சன் மனம் பிறிதாகும் வண்ணம்' உடல்வலியும் வஞ்சனையுமுடைய இராவணனது மனத்தில் தன்மீது கொண்ட காதல் நீங்கும்படி கடிந்து கூறினார். 'சொல்லிது தெரியக்கேட்டி' உனக்கு ஏற்பட்ட சாமயகத்தத்தால் நான் கூறுவன விளங்காதொழியவுங்கடும், ஆதலின் நன்றாகக் கேட்கக்கடவை என்று பெரும் வீரர்கள் கூறும் பாணியிற் பிராட்டி பேசுகிறாள். துரும்பு - அண்மைவிளி.

ஆரியன் பகழிவல்லது

40. மேருவை யுருவ வேண்டின் விண்பிளந்த தேக வேண்டின் ஈரெழு புவனம் யாவு முற்றுவித் திதேல் வேண்டின் ஆரியன் பகழி வல்ல தறிந்திருந் தறிவி லாதாய் சீரிய வல்ல சொல்லித் தலைபத்துஞ் சிந்துவாயோ.

கொ - டே : அறிவிலாதாய், ஆரியன் பகழி மேருவையுருவ வேண்டின், விண்பிளந்து ஏக வேண்டின், ஈரெழுபுவனம்

யாவும் முற்றுவித்திருதல் வேண்டின் வல்லது. அறிந்திருந்தும் சீரிய அல்ல சொல்லித் தலை பத்தும் சிந்துவாயோ.

ப - ரை : அறிவிலாதாம் - அறிவற்றவனே, ஆரியன்பகழி - பூசிக்கத்தக்கவனான இராமபிரானது அம்பு, மேருவையுருவ வேண்டின் - மகாமேருமலையை ஊடுருவிச் செல்லவேண்டுமாயினும், விண்பிளந்தேக வேண்டின் - ஆகாயத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு அப்பாற் செல்லவேண்டுமாயினும், ஈரெழுபுவளம் யாவும் - பதினான்கு உலகங்கள் முழுவதையும், முற்றுவித்திருதல் வேண்டின் - அழிவுசெய்ய வேண்டுமாயினும், வல்லது - அவற்றையெல்லாங் செய்யவல்லது, அறிந்திருந்தும் - அதன் வலிமையை நீ தெரிந்து கொண்டவனுயிருந்தும் மாரீசன், தாடகை, கரனாதியவர்களை வதைத்தமையை அறிந்தும்), சீரிய வல்ல சொல்லி - சிறப்பில்லாத வார்த்தைகளைக் கூறி, தலை பத்தும் சிந்துவாயோ - உனது பத்துத் தலைகளும் சிதறி மாண்டொழிவாயோ?

பொழிப்பு : அறிவற்றவனே, இராமபிரானது பாணம், மேருவை உருவவும் விண்ணைப் பிளந்து அப்பாற் செல்லவும், பதினான்கு உலகத்தையும் அழிக்கவும் வல்லது. இதனை நீ அறிந்திருந்தும் சிறப்பற்ற மொழிகளைப் பேசி உன் தலை பத்தும் சிதறும்படி செய்யப்போகிறாயோ?

விளக்கம் : ஆரியன் என்று இராமபிரானைச் சீதபிராட்டிய யார் கூறுவதில் இராமபிரான் யாவராலும் பூசிக்கத்தக்கவன், ஆரிய வம்சத்தவன், மேலானவன் என்ற கருத்தமைந்திருக்கிறது. அவனுடைய அம்பின் ஆற்றலை இராவணன், தாடகையை வதைத்ததினாலும், மாரீசனைக் கொன்றதினாலும், கரனாதியோரை ஒழித்ததினாலும் அறிந்திருக்கிறான். இப்பொழுது சீரியவல்ல கூறி நீயும் அழியப்போகிறாய். ஆதலின் நீ அறிவற்றவன் என்று பிராட்டி இடித்துரைக்கிறான். சீரிய வல்ல என்பது கூறுதற்குத் தகாதவார்த்தைகள் எனப்பொருள் படும். சீரியவல்லவற்றை என்னிடத்து நீ கூறுவதால் இராம பிரானின் சீற்றத்திற்காளாகி உனது தலை பத்தும் நிலத்திற் சிந்தி உயிர்விடப் போகிறாய் என்று கொடிய இராவணனுக்கு அஞ்சாது பிராட்டியுரைப்பது கற்பின் தின்மையாலன்றோ! இராவணன் பிராட்டிக்குத் தன்னுற்றலை "மேருவைப் பறிக்க வேண்டின் விண்ணினை இடிக்க வேண்டின், நீரினைக் கலக்க வேண்டின் ..... இராவணற்கரிது என் என்னுள்" என்று தருக்கிக் கூறிய அதே சொற்களாற் பிராட்டி ஆரியன் பகழியின் ஆற்றலைக் கூறியிருப்பது நோக்கத்தக்கது.

யாவும், பத்தும் என்ற சொற்களிலுள்ள உம்மைகள் முற்றும்மைகள்.

உஞ்சனைபோதியாயின்விடுதி

41. அஞ்சினை யாத லாலன் ருண்டகை யற்ற நோக்கி
வஞ்சனை மாடுன் றேவி மாயையான் மறைத்து வந்தாய்
உஞ்சனை போதி யாயின் விடுதியுன் குலத்துக் கெல்லாம்
நஞ்சினை யெதிர்ந்த போது நோக்குமோ நினைது நாட்டம்.

கொ - டு : அஞ்சினை ஆதலால் அன்று ஆண்டகை அற்றம் நோக்கி, வஞ்சனை மான் ஒன்று ஏவி மாயையால் மறைத்து வந்தாய் உஞ்சனைபோதி ஆயின்விடுதி, உன்குலத்துக்கு எல்லாம் நஞ்சினை எதிர்ந்தபோது நோக்குமோ நினைது நாட்டம்.

ப - ரை : அஞ்சினை ஆதலால் - (என்றாயகளுள் இராம பிராணை எதிர்த்தற்கு) நீ அச்சங்கொண்டாயாதலின், அன்று - நான் வனத்திலிருந்த நாளில், ஆண்டகை அற்றம் நோக்கி - ஆண்மையிற் சிறந்த இராமபிரான் இல்லாதசமயத்தை எதிர் பார்த்து, வஞ்சனை மான் ஒன்று ஏவி - மாயவேடம் புனைந்த ஒருமானை ஏவிவிட்டு, மாயையால் மறைத்து வந்தாய் - வஞ்சனையால் உன்வடிவத்தை மறைத்து (சந்நியாசி வேடந்தாங்கி) என்னிடம் வந்தாய், உஞ்சனை போதியாயின் - நீ உய்ந்துபோக வேண்டுமானால், விடுதி - என்னைச் சிறையிலிருந்து விடுவாயாக, உன்குலத்துக்கெல்லாம் நஞ்சினை - (அங்ஙனம் என்னை விடாதிருந்தால்) உன் வம்மிசம் முழுவதற்கும் விஷம் போன்ற வஞ்சனை இராமபிராணை, எதிர்ந்தபோது - போர்செய்ய எதிர்ப்பட்டபோது, நினைது நாட்டம் நோக்குமோ - உனது கண்கள் அவ்விராமபிராணைப் பார்க்குமோ?

பொழிப்பு : நீ இராமபிராணை எதிர்க்க அஞ்சி மாய மாடுன்றை (மாரீசனை) ஏவி இராமபிரான் இல்லாத சமயத்தில் மாயையால் சந்நியாசி வேடந்தாங்கி என்னிடம் வந்தாய், நீ உய்யவேண்டுமானால் என்னைச் சிறையிலிருந்து விடுதி, இல்லையேல் உன்குலத்தை யழிக்கத்தக்க நஞ்சாகிய இராமபிராணைப் போரில் எதிர்நின்று பார்க்கவும் உன்னால் முடியுமோ?

விளக்கம் : பிராட்டியைக் கவர்தற்கு மாரீசனை மாய மானாகச் செல்லுமாறு இராவணன் பணித்தபோது அவன் "வஞ்சித்து எய்துதல் சிறுமைத்து" என்று கூறவும் கேளானாய் மாரீசனை வலிந்து ஏவினான். அவனும் செய்வகையறியாது

தேவிமுன் மாயமாக வந்து நின்றான். வினைப்பயனால் தேவியும் அம்மானில் ஆசைகொண்டாள். ஆண்டகையிராமன் அதனைப் பிடிக்கச் சென்றான். அந்தச் சமயத்தில் "ஆண்டகையற்றம் நோக்கி" மறைத்துவந்தான் இராவண சந்நியாசி என்றகதையைச் சீதாபிராட்டி கூறி, நீயும் ஒருவீரனா? எனவினாவுவது போலப் பேசுகிறாள்.

"நீ செய்த இந்தத் தவறு மிகப்பெரியது. இனியாவது என்னைச் சிறைவிட்டால் உய்ந்துவிடுவாய். நீ மாத்திரமல்ல உன் குலத்துக்கும் நன்மை செய்தவனாவாய். இல்லையேல் இராமபிரானாகிய நஞ்சு உன்னையும் உன் குலத்தையும் அழிக்கும்" என்று மேல் வினைவதை எடுத்துரைக்கிறாள்.

இனி 'நஞ்சினை எதிர்ந்தபோது' என்பதற்கு உன் குலத்துக்கே விஷமாக வந்த என்னை நீ எதிர்ப்பட்டபோது என்றும் 'நோக்குமோ நினது நாட்டம்' என்பதற்குக் கூசாமல் என்னை நீ பார்க்கவல்லையோ என்றும் உரை கூறுவாருமுளர்.

ஆண் தகை என்பது ஆண்டகை எனப் புணர்ந்தது. உஞ்சனைபோதி என்பது உய்ந்துபோவாய் என்னும் பொருளைத் தந்த முற்றெச்சம்.

வித்தகவில்லினாற்குத் திருவினையாடல்

41. பத்துள தலையுந் தோளும் பலவுள பகழி தூவும்
வித்தக வில்லி னாற்குத் திருவினை யாடற் கேற்ற
சித்திர விலக்க மாகு மல்லது செருவி லேற்கும்
சக்தியை போலும் மேனாட் சடாயுவாற்ற றரையின் வீழ்ந்தாய்.

கொ - 6 : மேல்நாள் சடாயுவால் தரையில் வீழ்ந்தாய், பத்துளதலையும் பலவுளதோளும் பகழிதூவும் வித்தகவில்லினாற்குத் திருவினையாடற்கேற்ற சித்திர இலக்கமாகும். அல்லது செருவிலேற்கும் சக்தியைபோலும்.

ப - ரை : மேல்நாள் - (என்னை நீ கவர்ந்து வந்து) அந்த நாளில் - சடாயுவால் தரையில் வீழ்ந்தாய் - கமுகின் வேந்தனாகிய சடாயுவினாலடிபட்டுப் பூமியில் விழுந்தவனே, பத்துளதலையும் - உனது பத்தாக உள்ளதலைகளும், பல உள தோளும் - பலவாக உள்ள உனது இருபது தோள்களும், பகழிதூவும் வித்தக வில்லி னாற்கு - அம்புகளைச் செலுத்துவதில் திறமைபடைத்த வில்வீரனாகிய இராமபிரானுக்கு, திருவினையாடற்கு ஏற்ற - திருவினையாட்டுப் புரிவதற்கு ஏற்றதாகிய, சித்திர இலக்கமாகும் - விசித்

திரமான இலட்சியப் பொருள்களாகும். அல்லது - அவ்வாறன்றி, செருவிலேற்கும் சக்தியைபோலும் - இராமபிரானுடன் எதிர்த்துப் போர்புரியும் ஆற்றல் உள்ளாய் போலும்.

பொழிப்பு : என்னை நீ கவர்ந்துவரும்போது கழுகரசனாகிய சடாயுவினால் அடிபட்டுத் தரையில் வீழ்ந்தவனே, உனதுபத்துத் தலைகளும், இருபது தோள்களும் வில்லாற்றல் வாய்ந்த இராம பிரானுக்கு விளையாட்டு இலக்குகளாகுமேயல்லாது நீ அவருடன் எதிர் நின்று பொருதற்கு ஆற்றல் உடையவனே.

விளக்கம் : மேல்நாள் ஒருகழுகினாலடியுண்டு வீழ்ந்த உன் ஞாற்றலைக் கண்டேன். அத்தகைய ஆற்றலோடு இராமபிரானை எதிர்த்து நிற்க உன்னை முடியுமோ, முடியவே முடியாது. ஆகவே உனது தலைகள் பத்தும், தோள்கள் இருபதும் வில் வித்தகனாகிய இராமனுக்குச் சித்திர இலக்குகளாய், விளையாட்டுக்குறிகளாயமையப் போகின்றன என்று பிராட்டி காரண காரிய முறைப்படி இராவணனுக்கு எடுத்துரைத்தலைக் கம்பர் சித்திரத் தமிழிலுணர்ச்சியுடன் வெளிப்படுத்துகிறார்.

அரசினங்குமரர் வில்வித்தை கற்கும்போது இலக்குகள் பலவற்றை வைத்து அவற்றை அம்புகளால் வீழ்த்திப்பழகுதல் வழக்கம். அப்பொழுது போரிலேற்படும் கோபமோ, பயமோ எதுவும் அவர்களுக்கு ஏற்படமாட்டாது. விளையாட்டாகவே அம்பெய்து பழகுவர். அதனைப்போலவே உன்பத்துத் தலைகளையும், இருபதுதோள்களையும் சித்திர இலக்குக்களாக இராமபிரான் விளையாடப்போகிறான் என்று மிக ஆழமாகத் தன்னாயகவின் விற்பனையை எடுத்துரைப்பது நயக்கத்தக்கது. வில்வித்தகன் எனற்பாலது வித்தகவில்லின் என நின்றது;

செருவிலேற்றல் என்பது போரில் எதிர்நின்று போர்புரிதல்.

இராவணன் பிராட்டியை இராம இலக்குமணரில்லாத சமயத்தில் தன் விமானத்திலேற்றிக்கொண்டுவரும் வழியில் பிராட்டியின் புலம்பலைக்கேட்ட சடாயு என்னும் கழுகின் வேந்தன் இராவணனது விமானத்தை இடைமறித்து இராவணனுடன் கடும்போர்புரிந்து அவனது பத்துமுடிகளும் சிதறும்வண்ணம் தன்சிறகினாலடித்தான். அவ்வடியைப் பொறுக்க முடியாதவனாய்த் துடிதுடித்து இராவணன் நிலத்தில் வீழ்ந்தான். பின்னரெழுந்து சடாயுவின் சிறகை ஈசன்வித்த வான் கொண்டு வெட்டிவிட்டான். சிறகிழ்ந்த சடாயு கீழேவிழ இராவணன் பிராட்டியைக்கொண்டுசென்றான்; இவ்வரலாறு அடுத்த செய்யுளிற் குறிக்கப்படுகிறது;

பறவைக்கன்று தோற்றனை

43. தோற்றனை பறவைக் கன்று துள்ளுநீர் வெள்ளஞ் சென்னி ஏற்றவன் வாளால் வென்ற யின்றெனீ விறத்தி யன்றே நோற்றநோன்புடைய வாணன் வரமீவை நுனித்த வெல்லாம் கூற்றினுக் கன்றே வீரன் சரத்திற்குக் குறித்த துண்டோ.

கொ - டு : அன்று பறவைக்குத் தோற்றனை, துள்ளுநீர் வெள்ளம் சென்னிஏற்றவன் வாளால் வென்றும் இன்றெனில் அன்றே இறத்தி, நோற்றநோன்பு உடையவாழ்நாள் வரம் இவை நுனித்த எல்லாம் கூற்றினுக்கன்றே குறித்தது வீரன் சரத்திற்கும் (குறித்தது) உண்டோ ?

ப - ரை : அன்றுபறவைக்குத் தோற்றனை-என்னைக் கவர்ந்து கொண்டு வந்தநாளில் சடாயு என்னும் பறவைக்குத் தோற்றுப் போனும், துள்ளுநீர் வெள்ளம் - உலகை அழிப்பே னென்று பொங்கியெழுந்த நீர்ப்பெருக்கையுடைய கங்கையை, சென்னி ஏற்றவன்-தலையிலே தரித்துக்கொண்ட சிவபெருமான், வாளால் - கொடுத்தருளிய (சந்திரகாசம் என்னும்) வாளின் உதவியால், வென்றும் - அந்தச்சடாயுவை வெற்றி கொண் டாய், இன்றுஎனில் அன்றே இறத்தி - (சிவபெருமான் உனக் களித்த அவ்வாட்படை) உன்னிடத்தில் இல்லையாயின் அன் றைக்கே (அந்தச்சடாயுவால்) இறந்திருப்பாய், நோற்ற நோன்பு - நீ செய்த தவத்தினால், உடைய - நீ பெற்றுள்ள, வாழ் நாள் - முக்கோடி வாழ்நாளும், வரம் இவைநுனித்த எல்லாம் - வரத்தின்பலன்கள் முதலிய குறிக்கப்பட்ட இவைகளெல்லாம், கூற்றினுக்கன்றே குறித்தது - காலன் உன்னையனுசாமலிருத்தற் பொருட்டாகவே பயன்படத்தக்கன, வீரன் சரத்துக்கும் குறித் தது உண்டோ - இராமபிரானின் அம்புகளினால் அழிவு ஏற்படா திருத்தற்கும் உதவுமாறு குறிக்கப்பட்டவையோ ? (இல்லை என்பது பொருள்)

பொழிப்பு : என்னை நீ கவர்ந்து வரும் பொழுது சடாயு வென்னும் பறவைக்குத் தோற்றும். கங்கையைச் சடைமுடி யிலே தரித்த சிவபெருமான் கொடுத்தருளிய வாளினால் அவனை வென்றாய். அவ்வாளாயுதம் உன்னிடத்தில்கையின் அன்றைக்கே இறந்திருப்பாய். நீ செய்த தவத்தின் பயனாற் கிடைத்த நீண்ட ஆயுளும் வரங்களுமெல்லாம் கூற்றனிட மிருந்து உன்னைக்காப்பாற்ற மட்டுமே குறிக்கப்பட்டன. வீர னாகிய இராமபிரானின் அம்புக்கு அவை வரையறுக்கப்பட்ட னாவல்ல.

விளக்கம்: நீ அன்று ஒருபறவைக்குத் தோற்றனையாதலின் உன்வலியை நீ புகழ்தலை விட்டுவிடு. உன்வாளும், நீண்டநாளும் வரபலங்களுமெல்லாம் உனக்கு யமனிடத்திருந்து மாத்திரமே தீங்குவராமற் காப்பாற்ற உதவுவன, இராமபாணத்திலிருந்து உன்னைக் காப்பாற்ற மாட்டா என எழுக்களோடு பிராட்டி அக்கொடியவனுக்கு உபதேசிக்கிறான்.

“வாளரக்கன் உன்னுபொருளொன் றெழியாமல் வேண்ட விரிஞ்சனுவந்தளித்தான்” எனவும் “முவகையுலகுமான மூன்றரைக்கோடியாண்டும் எவ்வகைப்பகையும் வெல்லும் சந்திரகாசவாளும் ஈந்தான்” எனவரும் கம்பர் வாக்குகளால் இராவணனுக்குப் பிரமனும் சிவபெருமானும் ஈந்தவரங்களின் பெருமை புலப்படுகிறது. இவ்வரபலங்களை நம்பியிருமாந்திருந்த அரக்கன் சிதாபிராட்டி கூறிய இந்தமொழியால் கலங்கியிருப்பான்.

“துள்ளுநீர் வெள்ளம் சென்னியேற்றவன்” என்பதில் சிவபெருமான் உலகைக் காக்கும்பொருட்டு, பெருகிவந்த கங்கையைச் சடையிலேதாங்கினார் என்பதால் அவர்களுையை வெளிப்படுத்தி, அத்தகைய கருணையால் இராவணன்மீது இரங்கி “முன்னமரிந்த தலையெல்லாம் முன்புபோல முளைத்திடுக” என்று அவன் கையின் கீழகப்பட்டபொழுது கொடுத்த வரத்தினோடு “எவ்வகைப் பகையும் வெல்லும் சந்திரகாசவாளும்” மூன்றரைக்கோடியாண்டும் ஈந்தருளினார் என்று கம்பர் கூறியிருத்தலைக் காண்கிறோம்.

கூற்றினுக்கு என்பது கூற்றினூவிறப்பதினின்றும் என்றும் சரத்தினுக்கு என்பது சரத்தினூவிறப்பதினின்றும் என்றும் மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகையும், நான்கனுருபு ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருளில் மயங்கியுமிருக்கின்றன. குறித்ததென்பதை ஈரிடத்துங் கூட்டுக.

விளக்கின் முன்னிருளுண்டாமோ

44. பெற்றுடை வானு நாளும் பிறந்துடை புரனும் பின்னும் மற்றுடை யெவையுந் தந்த மலர்யன் முதலோர் வார்த்தை விற்புடை யிராமன் கோத்து விடுதலும் விலக்குன் டெல்லா மிற்றுடைந் திறுதன் மெய்யே விளக்கின்முன் னிருளுண்டாமோ

கொ - 6: பிறந்துடை உரனும் பின்னும் பெற்றுடை வாளும் நாளும் மற்றுடை எவையும் தந்த மலர் அயன் முதலோர் வார்த்தை இராமன் வில்தொடை கோத்து விடுதலும்

விலக்குண்டு இற்று உடைந்து இறுதல் மெய்யே விளக்கின்முன் இருளுண்டாமோ ?

ப - ரை : பிறந்து உடை உரனும் - பிறப்பிலேயமைந்த வலிமையும், பின்னும் பெற்றுடை வானும் நாளும் - பின்னர் தவஞ்செய்து நீயடைந்துள்ள வாட்படையும், நீண்ட வாழ்நாளும், மற்றுடை எனையும் - வேறு நீயடைந்துள்ளன யாவும், தந்தமலர் அயன் முதலோர் வார்த்தை - நீ பெறும்படி உனக்கு அருள் செய்த தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகன் முதலிய தேவர்களுடைய சொற்கள், இராமன் வில் தொடை கோத்து - இராமபிரான் தனது வில்லிலே அம்பைப் பூட்டி, விடுதலும் - அதனை ஏவிய அளவில், விலக்குண்டு - நீங்கி, இற்று உடைந்து - பொருள் நீங்கி அழிந்து, இறுதல் மெய்யே - நீயும் அழிவெய்துதல் உண்மையாகும், விளக்கின்முன் இருள் உண்டாமோ - விளக்கொளிமுன் இருள் நிலைத்துநிற்குமோ ?

பொழிப்பு : அரக்கர் குலத்தில் தோன்றியதால் உனக்கு இயல்பாகவுள்ள வலிமையும், தவஞ்செய்து நீ பெற்ற வாட்படையும் நீண்ட வாழ்நாளும் பிறவரங்களுமாகிய எல்லாவற்றையுந்தந்த பிரமதேவர் முதலியோருடைய வார்த்தைகள் இராமன் வில்லிலே அம்பைப்பூட்டி எய்த அளவிலே விலக்குண்டு பொருளற்று அழிந்துவிடுவதுடன் நீயும் இறத்தல் உண்மையாகும். விளக்கின்முன் இருள்நிலைபெறுமோ ?

விளக்கம் : பிராட்டி இராவணனைடைந்துள்ள வலிமையும் வரங்களும் இராமபாணத்தின்முன் நிலலா என்பதற்கு விளக்கம் தருகிறாள். மலரயன்முதலானோரின் வார்த்தைகள் இராமபிரான் வில்லிலே அம்புதொடுக்கும்ளவும் பொருளுடையவையாயிருக்கும்; அம்புதொடுத்துவிட்டால் அவ்வரங்கள் பயனற்றவையாகிவிடும் என்பது அந்தவிளக்கம். அதற்கு விளக்கின் முன்னிருள் நிற்காத தன்மையை உவமையாகவும் எடுத்துக்காட்டாகவும் கூறுகிறாள்.

முதற்பாட்டில், நீ பெற்றவரங்களும் பிறவும் வீரன் சரத்தின்முன் உதவா என்று கூறியவள் இப்பாட்டில் அதை விளக்கமாகக் கூறுகிறாள். 'விளக்கின் முன்னிருளுண்டாமோ என்பதில் இராமனாகிய விளக்கின்முன் இராவணனாகிய இருள் நிற்குமோ என்ற உட்பொருளும் இராமபாணமாகிய விளக்கின்முன் மலரயன் முதலோர் வார்த்தைகளாகிய இருள் நிற்குமோ என்ற வெளிப்படைப் பொருளும் பொருந்தி நிற்கின்றன. இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

மேருவில் இற்றவோசை கேட்டிலைபோலும்

45. குன்றுநீ யெடுத்த நாடன் சேவடிக் கொழுந்தாலுள்ள வென்றவன் புரங்கள் வேவத் தனிச்சரந் துரந்த மேரு என்றுணைக் கணவ னாற்றந் குரனிலா திற்று வீழ்ந்த அன்றெழுந் துயர்ந்த வோசை கேட்டிலை போலும் மம்மா.

கொ - டி : நீ குன்று எடுத்த நாள் தன்சேவடிக் கொழுந்தால் உன்னை வென்றவன் புரங்கள் வேவத் தனிச்சரம் துரந்த, மேரு எந்துணைக் கணவன் ஆற்றற்கு உரன் இலாது இற்று வீழ்ந்த அன்று எழுந்து உயர்ந்த ஓசை கேட்டிலை போலும் அம்மா.

ப-ரை : நீகுன்று எடுத்தநாள் - நீ கைலைமலையைப் பெயர்த்த தெடுத்த அன்று, தன்சேவடிக் கொழுந்தால் - தன்சிவந்த திருவடியின் கொழுந்துபோன்ற ஒருவிரலால், உன்னை வென்றவன் - அழுத்தி உன்னை வெற்றிகொண்டவனாகிய சிவபெருமான், புரங்கள்வேவ - முப்புரங்களும் வெந்து நீருக, தனிச்சரம் துரந்த - ஒப்பற்ற பாணங்களை ஏவுதற்கு வில்லாக உதவிய, மேரு - மேரு மலையாகிய வில், எந்துணைக் கணவன் ஆற்றற்கு - எனது உயிர்த்துணையாகிய இராமபிரானது வலிமையைத் தாங்குவதற்கு ஏற்ற, உரன் இலாது இற்று வீழ்ந்த அன்று - வலிமை இல்லாமல் ஓடிந்து விழுந்த அப்பொழுது, எழுந்து உயர்ந்த ஓசை - உண்டாகிப் பரந்த அந்தப் பேரொலியை, கேட்டிலை போலும் - நீ கேட்கவில்லைப் போலும் (அம்மா - வியப்பிடைச் சொல்.)

பொழிப்பு : நீ கைலைமலையைப் பெயர்த்தபோது இறைவன் தன் காறொருவிரலாலழுத்தி உன்னை வெற்றிகொண்டார். அந்தச் சிவபெருமான் முப்புரங்களை எரிக்கும் பொருட்டு ஒப்பற்ற அம்புனைத் தொடுத்துவிடுதற்கு வில்லாகவிருந்த மேரு மலையாகிய வில்லு என் கணவனது ஆற்றலைத் தாங்கமாட்டாது என் திருமணத்தின்போது இற்று வீழ்ந்த பேரோசையை நீ கேட்கவில்லைப்போலும்.

விளக்கம் : நீ மிக்கபிரயாசத்தோடு கைலையைப் பெயர்க்க முயலும்போது சிவபிரான் தனது சேவடிக் கொழுந்தால் முத்தி உன்னாற்றலை ஒடுக்கினார். நீ அம்மலையின் கீழ்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்து அழுதாய், என்ற செய்தியை இராவணனுக்குப் பிராட்டி எடுத்துக்கூறி அவனது ஆண்மைக் குறைவை அவனுணருமாறு வைக்கிறாள். அவ்வளவோடு நில்லாது உன்னாற்றலை ஒடுக்கிய சிவபிரான் முப்புரங்களை எரிப்பதற்கு

எடுத்தபெரியவில் மகாமேருமலை, அந்தனில் என்கணவனது ஆற்றலுக்கு நிற்கமுடியாமல், "உரனிலாதிற்று வீழ்ந்தது" என்றால் இராமபிரானின் வலிமையை நீ இன்னும் உணர்ந்திலையோ என இராவணனது மனதிற கலக்கமேற்படுத்துகிறான்; இராமபிரான் மகாமேருமலையாகிய வில்லை இலேசாக ஓடித்த செய்தி "எடுத்ததுகண்டனர் இற்றது கேட்டார்" என்ற கம்பர் வாக்கால் உணரலாம்.

சேவடிக்கொழுந்து - உருவகம். கேட்டிலைபோலும் என்பதில் போலும் என்பது ஒப்பில்போலி.

இன்னமும் மகளிர்த்தாழ்தியோ

46. மலையெடுத்த தென்டிசை காக்கு மாக்களை
நிலைகெடுத்தேனெனு மாற்ற நேருநீ
சிலையெடுத்திளையவ னிற்கச் சேர்ந்திலை
தலையெடுத்திள்ளமும் மகளிர்த் தாழ்தியோ.

கொ - டி : மலைஎடுத்து என்திசை காக்கும் மாக்களை நிலை கெடுத்தேன் எனும் மாற்றம் நேரும் நீ சிலை எடுத்து இளையவன் நிற்க சேர்ந்திலை தலைஎடுத்து இன்னமும் மகளிர்த்தாழ்தியோ.

ப - ரை : மலைஎடுத்து - கைலைமலையைப் பெயர்த்து, என் திசை காக்கும் மாக்களை - எட்டுத்திசைகளையும் காவல் புரியும் திக்குயானைகளை; நிலைகெடுத்தேன் - நிலைகவங்கச் செய்தேன், எனும் மாற்றம் நேரும் நீ - என்ற பெருமிதவார்த்தைகளைக் கூறுகின்ற நீ, சிலையெடுத்து இளையவனிற்க - வில்லைக் கையிலே தாங்கியவண்ணம் இலக்குமணன் என்பக்கலில் நிற்கும்போது, சேர்ந்திலை - என்னைக் கவர்ந்து செல்ல வந்தாயில்லை, (இலக்குமணன் என்பக்கலில் இல்லாதபொழுதே வந்தாய்) தலைஎடுத்து - நாணமின்றித்தலை நிமிர்ந்து, இன்னமும் மகளிர்த்தாழ்தியோ - இளியும் பெண்களைப் பணிவாயோ?

பொழிப்பு : கைலைமலையைப் பெயர்த்தேனென்றும் திசையானைகளைக் கவங்கச் செய்தேனென்றும் பெருமிதமொழி பேசித் திரிகின்றாய். இலக்குமணன் கையில் வில்லுடன் என்பக்கலில் நிற்கும்போது என்னைக்கவரவந்திலை. இன்னும் நீ தலைநிமிர்ந்து நாணமின்றிப் பெண்களைப் பணிந்து இரப்பாயோ?

விளக்கம் : இராவணனின் பேடிச் செயலொன்றினை அவனுக்கு எடுத்துரைக்கிறான். பெரிய ஆண்மையுடையே

னென்று பெருமைபேசும் பேடியே, நீ இலக்குவன் வில்லுடன் நிற்கையில் அஞ்சி என்பக்கம் வரவில்லை. அவன் அவ்விடத்தினின்று அகன்றபின்பே நான் இருக்குமிடத்துக்கு வந்து என்னைத் திருடினாய், உன் ஆண்மை நன்கு விளங்குகிறது. இன்னும் நாணமின்றிப் பெண்களை வணங்குவாயோ என்று இராவணன் தலைகுனியும் வண்ணம் பொருளொடு பொதிந்த மொழிகளால் அவனைத் தெருட்டுகிறான்.

இன்னும் இலக்குவன் வில்லுக்கேயஞ்சிய நீ இராமபிராணுடைய வில்லுக்கு முன்னிற்பாயோ என்ற பொருளும் இக்குவனிலமைந்துள்ளது. மகளிர்த்தாழ்தியோ என்ற வாக்கியத்தில் இராமபிரானடிகளில் வீழ்ந்து வணங்குதல் உனக்கு நன்மை பயக்கும் என்ற பொருளும் தொனிக்கிறது. இலக்குவன் சிலையுடன் நிற்கலைப் பிறிதோரிடத்தில் கம்பர் 'வில்லை யூன்றிய கையோடும் வெய்துயிர்ப்போடும் வீரன்' நின்றான் என்று கூறுகிறார். சிலையெடுத்து அண்ணனுக்கும் தேவிக்கும் ஊழிநிராமற் காப்பதிற் கண்ணாயிருப்பவன் இலக்குமணன் என்று கம்பர் கருதுகிறார் என்பது அவர் கூற்றாலறியக்கிடக்கிறது.

உன்னுயிரொடோயுமோ

47. ஏழைநின் னொளித்துறை யின்ன தாமென
ஆழியெங் கோமக னறிய வந்தநாள்
ஆழியு மிலங்கையு மறியத் தாமுமோ
ஊழியுந் திரியுமுன் னுயிரொ டோயுமோ

கொ - டு : ஏழை நின் னொளித்து உறை, இன்னது ஆம் என ஆழிஎம் கோமகன் அறியவந்தநாள் ஆழியும் இலங்கையும் அழியத்தாமுமோ? உன்உயிரொடு ஓயுமோ? ஊழியும் திரியும்.

ப - ரை: ஏழை - அறிவில்லாதவனே! நின் ஓளித்து உறை - நீ ஓளிந்திருக்கும் இடம், இன்னது ஆம் என - இதுவாகும் என்று, ஆழி எம் கோமகன் - ஆணையா சக்கரத்தையுடைய அரசுகுமாடுகைய இராமபிரான், அறிய வந்த நாள் - அறிந்து கொள்ள வந்தபோது, ஆழியும் இலங்கையும் அறிய - (இலங்கையைச் சூழ்ந்துள்ள) கடலும் இலங்காபுரியும் அழிந்துபட, தாமுமோ - இராமபிரானது சினந்தணியுமோ, உன் உயிரொடு ஓயுமோ - உன்னுயிரைப் போக்குவதோடு அவனது சினம் தணியுமோ, ஊழியும் திரியும் - ஊழிக்காலமும் அவனது சினத்தினால் மாறாமும்,

பொழிப்பு : அறிவற்றவனே! நீ மறைந்திருக்குமிடம் இது வென எமது கோமகனாகிய இராமபிரான் அறியவந்தபோது அவனது சினம் கடலையும் இலங்கையையும் அழிப்பதோடு அமையுமோ; அன்றி உன் உயிரைப்போக்குதலோடு தணியுமோ; அதுவுமன்றி ஊழிக்காலமும் வேறுபடும்:

விளக்கம் : என்னைச் சிறையில் மறைத்து வைத்தது மல்லாமல் நீயும் இராமபாணத்திற்கஞ்சி ஒளித்திருக்கிறாய் என்று பிராட்டி இராவணன் திகைப்பும் வண்ணம் 'ஒளித்துறை' என ஆழமாகக் கூறுகிறாள். ஊழியுந்திரியுமென்பது ஊழிக்காலம் முடிவுறும் எல்லைவறி இப்பொழுதே ஏற்பட்டு விடும் என்றகருத்திற் கூறப்பட்டது.

இன்னும் இராமபிரான் நீ ஒளித்திருக்கும் இடத்தையறிய வில்லை. அறியவரும்போது ஆழியும் இலங்கையும் உன்னுயிரும் அழிவதோடமையாது ஊழியும் வேறுபடுமென வீரமொழி கூறும் பிராட்டியின் துணிவு கற்பின் திண்மையாலேற்பட்டதாகும். இன்னது ஆம் என்பது இன்னது ஆகும் என்ற பொருளுடையது; ஆம் - ஆகும்; ஆழியும், இலங்கையும் என்பவற்றிலுள்ள உம்மைகள் எண்ணும்மைகள். ஊழியும் என்பதில் வந்த உம்மை உயர்வுசிறப்புப்பொருள் கொண்டது. ஏழை அண்மைவிளி. தாமுமோ, ஓயுமோ என்பவற்றில் வந்த ஓகாரங்கள் எதிர்மறைப்பொருள் தந்தன.

எஞ்சலில் உலகெலா மெஞ்சம்.

48. வெஞ்சின வரக்கரை விளித்து வீயுமோ
வஞ்சனை நீசெய வள்ளல் சீற்றந்தான்
எஞ்சலி லுலகெலா மெஞ்சு மெஞ்சுமென்
றஞ்சுகின் றேனிதற் கறமுஞ் சான்றரோ.

கொ - டு : நீ வஞ்சனைசெய வள்ளல் சீற்றந்தான் வெஞ்சின அரக்கரை விளித்துவீயுமோ, எஞ்சலில் உலகெலாம் எஞ்சும் எஞ்சும் என்று அஞ்சுகின்றேன் இதற்கு அறமும் கான்று அரோ.

ய - ரை : நீ வஞ்சனைசெய - கொடியவனாகிய நீ (என்னைக் கவர்ந்ததாகிய) வஞ்சனையைச் செய்ததால், வள்ளல் சீற்றந்தான் - வன்மையை இயல்பாகவுடைய இராமபிரானது கோபமானது, வெம்சின அரக்கரை - கொடியகோபமாகிய இயல்பையுடைய அரக்கர்குலத்தை, விளித்து வீயுமோ - அழித்து அவ்

வளவிலமையுமோ, எஞ்சலில் உலகெலாம் - குறைவில்லாத எல்லா உலகங்களையும், எஞ்சும்எஞ்சும் என்று - அழிக்கும் அழிக்கும் என்று, அஞ்சுகின்றேன் - பெரிதும் அச்சமடைகின்றேன், இதற்கு அறமுஞ் சான்று - இத்தன்மைக்குத் தரும்நூல்களும் சாட்சியாகும். அரோ அசைநிலை.

வொழிப்பு : நீ என்னைக்கவர்தலாகிய வஞ்சனையைச் செய்ய வள்ளலாகிய இராமபிரானது சினம் கொடிய கோபமுடைய அரக்கரை அழித்து அவ்வளவில் முடியுமோ? முடியாது: குறைவற்ற உலகங்களனைத்தையும் அழிக்குமேயென்று அஞ்சுகின்றேன். இதற்குத் தருமசாத்திரங்களும் சாட்சியாகும்.

விளக்கம் : ஒருவன் செய்யும் கொடுமை அவன் குலத்தையும் அவனைச் சேர்ந்தோரையும் அழிக்கும் என்பது தருமசாத்திரங்களின் முடிபு. "கிளையொடுங் கெடுவர்" என்றும் "குடியொடுமாய்வர்" என்றும் வள்ளுவர் கூறியிருப்பதுங் காண்க.

உலகமழியுமே என்று அஞ்சுகின்றதன்மை பிராட்டியின் கருணையுள்ளதைக்காட்டி நிற்கிறது. நீ குற்றம்புரிய ஒரு குற்றமுமற்ற உலகமே அழிவது இரங்கத்தக்கது. ஆதலின் நீ வள்ளலாகிய இராமபிரானின் சேற்றத்தைத் தேடிக்கொள்ளாமல் என்னைச் சிறைவீடுசெய்து அவனிடம் சேர்ப்பாயாக என்று நன்மதி கூறும் வகையில் இப்பாடலமைந்துள்ளது. அரோ - அசைநிலை. வள்ளல் சேற்றத்தால் எனப்பாடங்கொண்டு எஞ்சும் - என்பதற்கு அழியும் எனவும் உரை கூறலமையும்.

புன்ரொழில் விலக்கிமேற் கொளாய்

49. அங்கண்மா ஞாலமும் விசம்பு மஞ்சவாழ்
வெங்கணாய் புன்ரொழில் விலக்கி மேற்கொளாய்
செங்கண்மா ஞன்முகன் சிவனென் றேகொலோ
எங்கண யகனையு நினைந்த தேழை நீ

கொ - டு : அங்கண்மா ஞாலமும் விசம்பும் அஞ்சவாழ் வெங்கணாய் ஏழை நீ புன்ரொழில் விலக்கிமேற் கொளாய், செங்கண்மால், நான்முகன், சிவன் என்றே கொலோ எங்கள் நாயகனையும் நினைந்தது.

ப - ரை : அங்கண்மா ஞாலமும்-அழகியபெரிய பூமியிலுள்ள வர்களும், விசம்பும் - வானுலகத்திலுள்ளவர்களும், அஞ்ச - அச்சமுறும்படி, வாழ்வெங்கணாய் - வாழுகின்ற கொடுமையுடைய

யவனே, ஏழை - அறிவற்றவனே, நீ புன்தொழில் விலக்கி - நீ உனது சிறுமைதரும் செயல்களை நீக்கி, மேற்கொளாய் - நற் செயல்களை மேற்கொண்டொழுகின்றாயில்லை, செங்கண்மால் - சிவந்த கண்களையுடைய திருமால், நான்முகன் - நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன், சிவன்-சிவபிரான், என்றோகொலோ-என்பர்களைப் போலவோ, எங்கள் நாயகனையும் - எமது தலைவனாகிய இராமபிரானையும், நினைந்தது - எண்ணியிருக்கிறாய்.

பொழிப்பு : பூமியிலுள்ளவர்களும், வானுலகத்திலுள்ளவர்களும் அஞ்ச வாழுகின்ற கொடியவனே, உன் இழிதொழிலை நீக்கி நற்கருமம் புரிகின்றாயில்லை. திருமால், நான்முகன், சிவன் என்ற மும்மூர்த்திகளைப் போலவோ எங்கள் தலைவனாகிய இராமபிரானையும் எண்ணியிருக்கிறாய்.

விளக்கம் : இராமபிரான் மும்மூர்த்திகளிலும் மேம்பட்டவர் என்பது பிராட்டியின் கருத்து. "மூவர்க்குந் தலைவனான மூர்த்தியார்" எனவருதலுங்காண்க. மும்மூர்த்திகளும் இராவணனுடைய கொடிய செயல்களைக்கண்டு வாளாவிருக்கின்றார்கள். ஆனால் துஷ்டநிக்கிரகஞ்செய்யும் மூர்த்தியாகிய இராமபிரான் தீமையிழைப்பவர்களை ஒறுப்பதைத் தவிர்த்துவாளா விருக்கமாட்டார். ஆதலின் மும்மூர்த்திகளைப்போல இராமபிரானை நீ எண்ணி விடாதே என்று அவனுக்குப் புலப்படுத்துகிறான். நீ பூமியிலுள்ளவர்களையும் வானுளோரையும் வருத்துவதால் நிச்சயமாகவே இராமபிரானால் தண்டிக்கப்படுவாய் என்பது புலப்பட, "அங்கண்மா ஞாலமும் விகம்பு மஞ்சவாழ்வெங்கனாய்" என்று விளிக்கிறான்.

'மும்மூர்த்திகளை வென்றவன் நான்' என்று பெருமை கொள்ளும் இராவணனது உள்ளம் பிராட்டியின் இப்பொருளுரை கேட்டுக் கலக்கமுறும். ஆயினும் காமுகனை அவனுக்கு இவ்வுரைகள் செவிடன் காதிலுதிய சங்குபோலப் பயனற்றனவாக அவன் பின்னும் அழிவு மாரக்கத்தையே நாடுகின்றான். 'எங்கனையகையும்' என்ற உம்மை உயர்வுசிறப்புப் பொருளில் வந்தது.

மானுயர் இவரெனமனங் கொண்டாய்

- 50. மானுயர் மீவரென மனங்கொண்டாயெனின்
கானுயர் வரைநிகர் கார்த்த விரியன்
தானொரு மனிதனாற் றவத்து னாரெனின்
தேனுயர் கொன்றையான் றன்மை தேர்தியால்.

கொ - டு : இவர் மானுயர் எனமனங் கொண்டாய் எனின்
கான்உயர் வரைநிகர் கார்த்தவீரியன் ஒருமனிதனூல், தவத்
துளார் எனின் தேனுயர் கொண்டறையான் தன்மைதேர்தியால்,

ப - ரை : இவர் மானுயர் என - இராம இலக்குமணர்கள்
மனிதர்கள் தானே என்று, மனங் கொண்டாய் எனின் - மனதில்
(அலட்சியமாக) என்னுவாயானால், கானுயர் வரைநிகர் கார்த்த
வீரியன் - காடுகள் வளர்ந்துள்ள மலையை ஒத்த கார்த்தவீரியார்ச்
சுனன், ஒருமனிதனூல் - ஒரு மனிதன் தானே, (உன்னை வெற்றி
கொண்ட கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் ஒரு மனிதனூலான் என்பது
குறிப்புப்பொருள்) தவத்துளார் எனின் - (காய்கனி, இலை
முதலியவற்றை உண்டு) தவமேற்கொண்டவர்கள் இராமலக்
குமணர் என்று இகழ்வாயேல், தேனுயர் கொண்டறையான் -
தேன்நிறைந்த கொண்டறைமலையை அணிந்த சிவபிரானது,
தன்மைதேர்தியால் - ஆற்றலை எண்ணிப்பார்ப்பாயாக (அவர்
கால்விரலொன்றினால் உன்மையடர்த்தபோது மலையின் கீழ்கப்
பட்டு நீ வருந்தியுயல்கையோ? அவரும் ஒரு தவசி என்பதை
நீ அறிவாய் என்பது குறிப்பாகும்)

பொழிப்பு : இராமலக்குமணர் சாதாரணமனிதர் தானே
யென்று நீ அலட்சியமாக என்னுவாயானால் உன்னை (உனது
இருபது கைகளையும் பிடித்துக்கொண்டு வாயிற் குருதி சோரக்
குத்தி) வெற்றிகொண்ட கார்த்தவீரியார்ச்சுனனும் ஒரு
மனிதனே, இராமலக்குமணர் தவசிகள் என்னை என்ன செய்
வார்களென இகழ்வாயேல் உன்னைமலையின்கீழ் வருந்தும்படி
தமது பாதத்தின் ஒரு விரலாலடர்த்து உன்வலையைடக்கிய
சிவபிரான் ஒரு தவசியென்பதையறிவாயாக.

விளக்கம் : இராவணன் இராமஇலக்குமணரை மனிதர்
என்று அலட்சியஞ் செய்தான், தவசிகளென்று இகழ்ந்தான்.
இவ்விருவெண்ணங்களுந் தப்பானவையென்று பிராட்டிகார்த்த
வீரியார்ச்சுனன், சிவபிரானாகியவர்களை எடுத்துக்காட்டி
அவர்களாலவனடைந்த தோல்விகளையும் நினைப்பூட்டி இரா
வணனைக் கலக்கமடையச் செய்கிறார்; தருக்கோடுதன்
பெருமைகளையே எண்ணிப்பேசிக் கொண்டிருக்கும் இராவண
னுக்குப்பிராட்டி அவனது தோல்விகளையும் இராமலக்குமணரின்
வன்மையையும் நினைவூட்டுவது அவனது இறுமாப்பைய
டக்கும் வாயிலாக அமைந்துள்ளது.

உவமானம்

வரை

காடு (கான்)

உவமேயம்

கார்த்தவீரியனின் உடல்

கார்த்தவீரியனின் கைகள்

கார்த்தவீரியார்ச்சனை மகிஷ்மதி நகரையரண்டமன்னன். இவன் ஆயிரங்கைகளையும் மலைபோன்ற உடலையும் உடையவன். நர்மதையாற்றங்கரையில் சிவலிங்கபூசைசெய்து கொண்டிருந்த இராவணனுக்குக் கார்த்தவீரியனின் நீர் விளையாட்டுத் தடையாக இருந்ததால் அவனுடன் போரிட்டான். கார்த்தவீரியன் இராவணனை அவனது இருபதுகைகளையும் பற்றி வாயிற்குத்திச் சிற்றயிலிட்டான். பின் புலத்தியரின் வேண்டுகோளால் இராவணனைச் சிறையிலிருந்து தன்னகர் செல்ல விடுத்தான் என்பது வரலாறு.

அவர்மேன்மை தேர்தியால்

51. இருவரென் நிகழ்ந்தனை யென்னின் யாண்டெல்லை
ஒருவனன் நேயுல கழிக்கு முழியான்
செருவருங் காலவர் மேன்மை தேர்தியால்
பொருவருந் திருவிழந் தாயுள் பொன்றுவாய்.

கொ - 6 : பொரு அரும் திரு இழந்து ஆயுள் பொன்று வாய் இருவர் என்று இகழ்ந்தனையென்னின் ஆண்டு எல்லை உலகு அழிக்கும் ஊழியான் ஒருவனன்றே, அவர்மேன்மை செருவருங்கால் தேர்தி ஆல்.

ப - ரை : பொருஅரும் திருஇழந்து - ஒப்பற்ற உன்செல்வ மனைத்தையும் இழந்து, ஆயுள் பொன்றுவாய்-உனக்குக்கிடைத்த நீண்ட ஆயுள் நானும் அழியப்பெறுபவனே ! இருவரென்றிகழ்ந்தனை யென்னின் - இராமலக்குமணர் இருவர்தானையென்று அவர்களை அலட்சியமாக எண்ணுவாயேல், ஆண்டுஎல்லை - ஆண்டுகள் முடிவுபெறும் காலமாகிய ஊழிக்காலமுடிவில், உலகழிக்கும் ஊழியான் - உலகங்கனையெல்லாம் அழிக்கின்ற ஊழிக்கால முதல்வன், ஒருவனன்றே-ஒப்பற்ற ஒருவனையாவன்; அவர்மேன்மை - இராமலக்குமணரது ஒப்பற்ற பெருமையை, செருவருங்கால் - போர்நிகழும் காலத்தில், தேர்தி - அறிந்து கொள்வாயாக. ஆல் - ஈற்றிசை.

பொழிப்பு : ஒப்பற்ற செல்வமனைத்தையும் இழந்து உன் வாழ்நாளும் அழியநிற்பவனே ! இராமலக்குமணரை இருவரென்று இகழ்ந்தாயானால் ஊழிமுடிவில் உலகங்கனையெல்லாம் அழிப்பவன் ஒருவனையல்லவா ? இராமலக்குமணரது ஆற்றலைப் போர் நிகழங்காலத்து உணர்ந்துகொள்வாய்.

விளக்கம் ; 'பொருவருந்திரு வீழந்தாயுள் பொன்றுவாய்' எனப்பிராட்டி இராவணனை விளிப்பது அவனைச் சபிப்பது போலவும், இத்தகைய ஆபத்திலிருந்து தப்பிக்கொள் என்று புத்திபுகட்டுவது போலவுந் தோன்ற அமைந்திருத்தல் நயக்கத்தக்கது.

ஊழி முடிவில் எல்லாப்பொருள்களும் அழியத் தானொருவனே எஞ்சிநிற்பவன் ஊழிமுதல்வன். அந்த ஊழிமுதல்வன் இராமபிரானுவதரித்துள்ளான் என்பது குறிப்புப்பொருள். இராமலக்குமணருடைய பெருமையை உன்னறியாமையால் நீயாக உணராவிட்டாலும் நான்கூறவாவது அறிந்துகொள். அதுவும் கூடாதாயின் செருவருங்காலத்து நிச்சயமாக அறிந்துகொள்வாய் எனப்பிராட்டி இடித்துரைக்கிறான். முதல்நாட்போரில் இராமபிரானது ஆற்றலைக்கண்ட இராவணன் "நாசம்வந்துற்றபோது நல்லதோர் பகையைப் பெற்றேன்" என்று பிராட்டி கூறிய உண்மையை உணர்தலைக் கம்பர் அழகாகக் கூறியிருக்கிறார்.

அவுணர்வேறுளார் இறக்கணரிறந்திலர்

52. பொற்கணன் தம்பியென் றினைய போர்த்தொழில்
 விற்கணன் பொருததோ ளவுணர் வேறுளார்
 நற்கணர் நல்லறந் துறந்த நாளினும்
 இறக்கண ரிறந்தில ரிறந்து நீங்கினார்.

கொ-டு: பொற்கணன் தம்பியென்று இனைய போர்த்தொழில் விற்கண் நான் பொருததோள் அவுணர் வேறுளார் நற்கணர் நல்லறம் துறந்த நாளினும், இறக்கணர் இறந்திலர் இறந்து நீங்கினார்.

ப-ரை: பொற்கணன் - பொன்னிறமான கண்ணையுடைய 'ஔரணியாட்சன்' என்பவனும், தம்பி - அவனது தம்பியாகிய இரணியனும், என்று இனைய - என்று கூறப்படுகின்ற இவர்களை யொத்த, போர்த்தொழில் - போரிடுதலில் வல்லவர்களான, விற்கண்நான் பொருததோள் - வில்லிற் பூட்டப்பட்டநான் உராய்தலால் தழும்பேறிய தோள்களையுடைய, அவுணர் - அசுரர்களும், வேறுளார் - மற்றுமுள்ள இராக்கதர்களும், நற்கணர் நல்லறம் - நல்லறிவுடையோர் கூறும் தருமநெறியை, துறந்த நாளினும் - கைவிட்டபோதும், இறக்கணர் இறந்திலர் - பிறர் மனைவியை விரும்பி வரம்புகடந்து நடவாதவராய், இறந்து நீங்கினார் - இறந்தொழிந்தார்கள்.

பொழிப்பு : இரணியாக்கன் இரணியன் என்றவர்களும் அவர்களைப்போன்ற போர்த்தொழில்வல்ல வில்நான் தழும் பேறிய தோள்களையுடை அசுரர்களும், இராக்கதர்களும், அறிவுடையோர் கூறும் நன்னெறி கடந்து நடந்தவர்களாயினும் பிறர்மனைவிரும்பி வரம்புகடந்து செல்லாதவர்களாய் இறந்தொழிந்தார்கள்.

விளக்கம்: உனக்குமுன்னிருந்த கொடிய அசுரர்கள் அதர்ம வழியில் நடந்தாராயினும் பிறர்மனை விரும்பிலர். அவர்களது அதர்மத்தால் திருமால் பன்றியாகவும் நரசிங்கமாகவுந் தோன்றி அவர்களையழித்தார். நீ அவர்களைப்போலல்லாது பிறர்மனை விரும்புங் கொடுத்தொழிலையும் மேற்கொண்டுள்ளாய் ஆதலின் நிச்சயமாகத் திருமாலின் அவதாரமாகிய இராம பிரானால் அழியப்போகியாய் என்பதுதோன்ற 'இற்கணரிறந்திலர் இறந்து நீங்கினார்' என்று பிராட்டிகூறியிருக்கிறான். "பிறன்கடை நின்றாரிற் பேதையரில்" என்று வள்ளுவர் பிறன்கடைநின்றலின் இழிவை விளக்கியிருத்தல் இச்செய்யுளுடன் ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

நற்கணர் - நல்லறிவுடையோர் - கண் - அறிவு:

இறந்திலர் என்னும் முற்று எச்சமாகி இறந்து நீங்கினார் என்னும் வினைகொண்டு முடிந்தது. இல் என்பது ஆகுபெயராய் மனைவியைக் குறித்தது.

இரணியாக்கன் என்பவன் இப்பூமியைப் பாயைப் போலச் சுருட்டிக்கொண்டு பிரளயப் பெருங்கடலில் ஒளித்திருப்பத் திருமால் வராகஅவதாரங் கொண்டு அவனைக் கொன்று பூமியை மீட்டார் என்பதும், இரணியன் என்பான் தானே கடவுளென்று அகந்தையுற்று யாவரையும் தன்னை வணங்கச் செய்து வருங்கால் அவனது மகனாகிய பிரகலாதன் அதனை மறுப்ப இரணியன் அவனை இம்சிக்கத் திருமால் நரசிங்க அவதாரங் கொண்டு இரணியனை வதைத்தார் என்பதும் புராணவரலாறு.

பாவமோ முன்ன்செய்த தருமமோ

53. பூவிலோ னாதி யாகப் புலன்கள்போ நெறியிற் போகாத தேவரோ வவுணர் தாமோ நிலைநின்று வினையிற் நிரந்தார் ஏவர்மு ளுலகின் செல்வ மெய்தின ரிசையி னேழாய் பாவமோ முன்னீ செய்த தருமமோ தெரியப் பாராய்.

கொ - 6 : ஏழாய் வினையில் தீர்ந்து தம்நிலை நின்றார் பூ இல்லோன் ஆதியாக புலன்கள் போம் நெறியில் போகா தேவரோ அவுணர்தாமோ ஏவர் மூவுலகின் செல்வம் எய்தினர் இசையின் பாவமோ முன் நீ செய்த தருமமோ தெரியப் பாராய்.

ப - ரை : ஏழாய் - அறிவில்லாதவனே ! வினையில் தீர்ந்து - உனக்கு அடிமை செய்தலாகிய தொழிலிலிருந்து நீங்கி, தம் நிலை நின்றார் - தம் பதவியில் நிலைத்து நின்றவர்கள், பூ இல்லோன் ஆதியாக - திருமாவின் நாபிக்கமலத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டபிரமன் முதலிய, புலன்கள் போம் நெறியிற் போகா - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற ஐம்புலன்கள் வழியே மனத்தை 'ஓடவிடாது அடக்கியானாகின்ற, தேவரோ - தேவர்களோ, அவுணர்தாமோ - அகரர்களோ, ஏவர் - (உன்பணி செய்வதிலிருந்து நீங்கியவர்) யார் உளர், மூவுலகின் செல்வம் எய்தினர் ஏவர் - மூன்று உலகங்களின் செல்வங்களையும் பெற்றவர் யாவர், இசையின் - அச்செல்வமெல்லாம் - உனக்குப் பொருந்தியிருக்குமானால், பாவமோ - அது உன் கொடிய செயலின் பயனாகிய பாவத்தால் வந்தவையோ, நீ முன் செய்த தருமமோ - நீ இளமையிற் செய்த தவம் முதலிய நற்கருமங்களால் வந்தவையோ, தெரியப் பாராய் - தெளிவாக ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக.

பொழிப்பு: அறிவில்லாதவனே! உனக்கு அடிமை செய்தலிலிருந்து நீங்கித் தம்பதவியில் நிலைத்து நின்றவர்கள் பிரம தேவன் முதலிய புலன்களையடக்கியானும் தேவர்களோ அல்லது அவுணர்களோ யாருமில்லர். மூவுலகின் செல்வங்களையும் ஒருமித்துப் பெற்றவர் உன்னைத் தவிரவேறு யாருளர். இத்தகைய செல்வம் உனக்குப் பொருந்துதற்கு உனதுபாவச் செயல்களோ தருமச் செயல்களோ காரணமாயிருந்தன என ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக.

விளக்கம்: இப்பாடலில் தேவரை "புலன்கள் போம் நெறியிற் போகாத தேவர்" எனச் சிறந்த அடைகொடுத்து அவர்கள் தருமநெறி நிற்பவர் ஆயினும் உன்தவ ஆற்றலால் உன்பணி செய்கிறார்கள் எனக்குறிப்பாலுணரவைத்துள்ளார். "மூவுலகின் செல்வம் எய்தினர் ஏவர்" என இராவணனின் செல்வச் சிறப்பைப் புகழுகின்றார். தேவர்கள் அகரர்கள் யாவரும் பணிசெய்ய மூவுலகச் செல்வங்களையும் ஒருசேரப் பெற்ற இராவணன் அதனைத் தன் இளமையிற் செய்த தவம் முதலிய தருமங்களாற் பெற்றான் எனக் கம்பர், பிராட்டி வாயிலாகக்

காட்டி நற்செயல்களே செல்வத்திற்குக் காரணமாகுமென அறியவைத்துள்ளார். தருமநெறிகடந்து செல்வச்செருக்கால் மதியிழந்து அறத்தை மறந்த இராவணனை 'ஏழாய்' என விளித்து "ஏவர் மூவுலகின் செல்வம் எய்தினர் பாவமோ முன் நீ செய்த தருமமோ தெரியப் பாராய்" எனத் தெருட்டுகிறார்:

திருமாலின் உந்திக் கமலத்தில் பிரமதேவன் வீற்றிருத்த வினால் அவனை மலரோன், பூவிலோன் என அழைப்பார்: ஏவர் என்பதைத் தேவரோ அவுணர்தாமோ ஏவர் எனவும், மூவுலகின் செல்வம் எய்தினர் ஏவர் எனவும் இரு இடத்துங் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. இதனை இடைநிலை விளக்கு என்பார்: அவுணர்தாமோ என்பதில் தாம் அசைநிலை. ஓகாரம் வினாப் பொருள் கொண்டது. பாவமோ, தருமமோ என்பவற்றி லுள்ள ஓகாரங்களும் வினாப்பொருளில் வந்தன:

தப்புதியறத்தையேழாய்

54. இப்பெருஞ் செல்வ நின்க னீந்ததோ ரீசன் யாண்டும்
அப்பெருஞ் செல்வந் துய்ப்பா னின்றுமா தவத்தி ளன்றே
ஓப்பருந் திருவு நீங்கி யுறவொடு முலக்க வுன்னித்
தப்புதி யறத்தை யேழாய் தருமத்தைக் காமி யாதே.

கொ - டு : ஏழாய் ஓர் ஈசன் இப்பெருஞ் செல்வம் நின் கண் ஈந்தது யாண்டும் மாதவத்தின் நின்று அப்பெருஞ் செல் வம் துய்ப்பான் அன்றே ஓப்பரும் திருவும் நீங்கி உறவொடும் உலக்க உன்னித் தருமத்தைக் காமியாது அறத்தைத் தப்புதி:

ப - ரை : ஏழாய் - அறிவில்லாதவனே! ஓர் ஈசன் - ஓப்பற்ற முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான், இப்பெருஞ் செல்வம் நின்கண் ஈந்தது - மூவுலகும் ஏவல் செய்ய வீற்றிருக்கும் இந்த இணையற்ற செல்வவாழ்வை உனக்குக் கொடுத்தருளியது, யாண்டும் மாதவத்தினின்று - எப்பொழுதும் தவநெறியில் நின்று நீ தவராது. அப்பெருஞ் செல்வம் துய்ப்பான் அன்றே - அந்தப் பெரிய செல்வப் பயனை நுகரும் பொருட்டாகவல்லவா, ஓப்பரும் திருவும் நீங்கி - உனது ஓப்பில்லாத பெருஞ்செல்வமுந் தொலைந்து, உறவொடும் உலக்க உன்னி - உன்சற்றத்தோடு மாண்புபோவதற்கு எண்ணி, தருமத்தைக் காமியாது - தரும நெறியை விரும்பாமல், அறத்தைத்தப்புதி - (ஈசனும் கொடுத்தருளப்பட்ட செல்வத்திற்குத் காரணமாகிய) அறவழியில் ளுந்து விலகிவிட்டாய்.

பொழிப்பு : அறிவற்றவனே ! ஒப்பற்ற பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான் இப்பெரிய செல்வத்தை உனக்கு தவநெறியி னின்று அனுபவிப்பாயென்று கொடுத்தருளினார். இப்பெரிய செல்வத்தையும் சுற்றத்தாரையும் இழந்து நீயும் மாண்டொழியக் கருதித் தருமநெறியை விரும்பாமல் அதனின்று விலகினாய்.

விளக்கம் : அரிதின்முயன்று தவநெறி நின்று பெற்ற உன் செல்வத்தை அவ்வழி நின்றே அனுபவிக்க வேண்டும். அன்றேல் அதனை ஈந்த இறைவனது சித்தமும் வேறுபடும். “அறத்தைத் தப்புதி” அதனால் “ஒப்பரும் திருவும் நீங்கி உறவொடும் உலக்க” நேரும் என்று பிராட்டி கூறுவதை “அறத்தினூங்காக்கமுமில்லை அதனை மறத்தலி னூங்கில்லைக் கேடு” என்ற வள்ளுவர் வாக்குடன் ஒப்பிட்டுநோக்கின் அறந் தருஞ்செல்வத்தை அவ்வழி நின்றே அனுபவித்தல் தக்கது. அறவழி திறம்பினுற் பெருங்கேடுண்டாகும் என்பது புலனாகும்.

மூவுலகத்தவரும் ஏவல் செய்ய வாழும் ஒப்பற்ற செல்வ மாதலின் இராவணனது செல்வத்தை, “ஒப்பருந் திரு” என்று கூறினார். இளமையில் தவநெறி விரும்பிச் செய்த புண்ணியத்தின் பயன்இது. அத்தவநெறியை விடுத்து இப் பொழுது தப்புதி அதன்பயன் ஒப்பருந்திருவு நீங்கி உறவொடும் உலத்தலாகும் என ஏதுவோடு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள் ளது. உடன்பாட்டு முகத்தாலும் எதிர்மறை முகத்தாலும் அறம் வலியுறுத்தப்பட்டது. அறத்தினின்றும் தப்புதி என்ற பாவது அறத்தைத் தப்புதியென வேற்றுமையுருபு மயங்கி வந்தது. திருவும் நீங்கி உயர்வு சிறப்பும்மை.

பகைகள் மூன்றுந்துடைத்தவர் பிணியிற்றீர்ந்தார்

55. மறந்திறம் பாத தோலா வலியின ரெனினு மாண்டார்
அறந்திறம் பிளரு மக்கட் கருடிறம் பிளரு மன்றே
பிறந்திறந் துமலும் பாசப் பிணக்குடைப் பிணியிற் றீர்ந்தார்
துறந்தரும் பகைகண் மூன்றுந் துடைத்தவர் பிறர்யார்

[சொல்லாய்.

கொ - டு : மறம் திறம்பாத தோலாவலியினர் எனினும், அறந்திறம்பிளரும் மக்கட்கு அருள் திறம்பிளரும் மாண்டார் அன்றே, துறந்து அரும் பகைகள் மூன்றுந் துடைத்தவர் பிறந்து இறந்து உழலும் பாசப் பிணக்கு உடை பிணியில் தீர்ந்தார் பிறர் யார் சொல்லாய்.

ப - ரை : மறந்திறம்பாத - விரத்திற் குறைவில்லாத, தோலாவலியினர் எனினும் - தோல்வியடையாத பெரும் வலிமை படைத்தவராயினும், அறந்திறம்பினரும் - அறநெறியினின்றும் வழுவினவர்களும், மக்கட்கு அருள் திறம்பினரும் - உலகத்து மனிதரிடத்துக் காட்டவேண்டிய இரக்கமில்லாதவர்களும், மாண்டார் அன்றே - இறந்தொழிந்தார்கள் அல்லவோ? துறந்து - யான் எனது என்னும் பற்றுக்களை நீத்து, அரும் பகைகள் மூன்றும் - வெல்லுதற்கரிய உட்பகையாகிய காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் மூன்றினையும், குடைத்தவர் - நீக்கியவர் அல்லாது, பிறந்து இறந்து உழுவும் - பிறனியெடுத்தும் செத்தும் மீண்டும் மீண்டும் அவ்வாறே உழலுகின்ற, பாசப் பிணக்குடை பிணியில் - பாசபந்தத்தாலேற்படும் துன்பத்தினின்றும், தீர்த்தார் பிறர் யார் - நீங்கியவர் வேறு யாருளர், சொல்லாய் - சொல்வாயாக.

பொழிப்பு: விரத்தோடு தோல்வியடையாத வலிமையுடையவராயினும் அறநெறி தவறியவர்களும், அருள்நெறி தவறியவர்களும் மாண்டொழிந்தவர்கள் ஆவர். பற்றுக்களை நீத்து மூப்பகைகளையும் நீக்கியவர் அல்லாது பாசபந்த பிணக்காகிய துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டவர் பிறர் யாருளர் சொல்வாயாக.

விளக்கம்: எத்துணைப் பெரும் வலிபடைத்தவராயினும் அறமும் அருளும் இவராயின் அவர் மாண்டொழிவர் என்பது அறநாற்றுணிப்பு. மாண்டார் அன்றே எனத் தெளிவினால் இறந்த காலத்தாற் கூறியது காலவழுவமைதி. நல்ல வீரருக்கு இலக்கணம் வேரோரிடத்தில் இராமபிரான் வாயிலாகக் கம்பர்,

“இறப்பினும் திருவெலாமிழப்பவெய்தினும்
துறப்பிலர் அறமெனல் சூரராவதே”

எனக் கூறியிருப்பதால் அறம் நீங்காதவரே வீரராவர் என்பது கம்பர் கருத்து.

புறப்பகைகளையெல்லாம் வென்றாலும் அகப்பகையாகிய காமம் வெகுளி மயக்கங்களை வெல்லுதல் அரிது. அவற்றை வெல்லாதவர் பாசபந்தப் பிணியிலிருந்து விடுபடமாட்டார். பிறந்திறந்து உழல்வர். காமம் வெகுளிமயக்கமென்னும் மூப்பகையாற் பாசபந்தப் பிணியும், அதனைப் பிறப்பிறப்பாகிய பெருந்துன்பமும் உண்டாகிறதென உயர்ந்த ஞானநூற்றுண்பைக் கம்பர் பிராட்டிவாயிலாக விளக்கியிருக்கிறார்.

“புறப்பகைகளை யெல்லாம் வென்றேன்” என்று கர்வங் கொண்ட இராவணனைப் பார்த்து நீ அகப்பகையாகிய காமம் வெகுளிமயக்கங்களை நீக்காதவரையில் உன்அழிவு நிச்சயம் ஆதலின் முப்பகையை நீத்து உன்செல்வத்தை நுகர்வாயாக” எனப் பிராட்டி இராவணனுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்கிறாள்.

இனிமாண்டார் அறந்திறம்பினர்-என்பதற்கு மாட்சிமைப் பட்டவர்கள் கூறிய அறிநெறியினின்றும் வழுவினவர் என்று பொருளுரைப்பாரும் உளர்.

மக்கட்கு அருள்திறம்பினர் வேற்றுமையுருபு மயக்கம்.

அரக்கர் உன்ஞற்குறைவது சரதம்

56. தென்றடி முரைத்தோன் முன்னாத் தீதுதீர் முனிவர் யாரும் புன்றொழி லரக்கர்க் காற்றே நோற்கிலம் புகுந்த போதே கொன்றகு ஞன்ன லன்னார் குறைவது சரதம் கோவே என்றனர் யானே கேட்டே வீயதற் கியைவ செய்தாய்.

கொ - டு : புகுந்தபோதே, தென்றடிமுரைத்தோன் முன்னாத்தீதுதீர் முனிவர்யாரும் கோவே, புன்தொழில் அரக்கர்க்கு ஆற்றேம் நோற்கிலம் உன்னால் அன்னார் குறைவது சரதம் கொன்றருள் என்றனர், யானேகேட்டேன், நீ அதற்கு இயைவ செய்தாய்.

ப - ரை : புகுந்தபோதே - (இராமபிரான் தண்டகாரணயத்திற்குள்) பிரவேசித்தபொழுதிலேயே, தென்தமிழ் உரைத்தோன் முன்ன - இனிய தமிழ் இலக்கணமாகிய அகத்தியத்தை அருவிச்செய்த அகத்திய முனிவர் முதலிய, தீதுதீர் முனிவர் யாரும் - குற்றம்ற்ற ரிஷிகள் அனைவரும் (வந்து) கோவே - எங்கள் தலைவனே, புன்தொழில் அரக்கர்க்கு - இழிதொலைச் செய்யும் அரக்கர்களுக்கு, ஆற்றேம் - வலியழிந்து நின்றோம், நோற்கிலம் - தவஞ்செய்யவும் முடியாதவர்களாயிருக்கிறோம், உன்னால் அன்னார் குறைவது சரதம் - உன்னால் அந்த அரக்கர் வலியழிந்தொழிவது உண்மையாகும், கொன்றருள் - அவர்களைக் கொன்று எமக்கு அருள் புரிவாயாக, என்றனர் - என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள், யானே கேட்டேன் - அவர்கள் அவ்வாறு கூறியதை உடனிருந்து என்காதுகளால் நேரிற்கேட்டேன். நீ அதற்கு இயைவ செய்தாய்-அவர்களின் வேண்டுகோள் நிறைவேறுவதற்கு ஏற்றதாக நீயும் இப்புன்தொழிலைச் செய்திருக்கிறாய்.

யொழிப்பு : இராமபிரான் வனம்புகுந்தபோது அகத்திய முனிவர் முதலாகிய முனிவர்கள்வந்து "அரசே! இழிதொழிலுடைய அரசர்களின் கொடுமையை நாம் ஆற்றோம். நம் தவக் கருமங்களும் நம்மாற் செய்யமுடியவில்லை. உன்னால் இவ்வரசு கர்கள் அழிவதுதிண்ணம். ஆதலின் அவர்களைக் கொன்று நம்க்கு அருள்செய்வாக" என்று வேண்டிக் கொண்டதை நான் உடனிருந்து கேட்டேன். நீயும் அவர்கள் வேண்டுகோள் நிறைவெய்தக் கூடிய புன்தொழிலைச் செய்திருக்கிறாய்.

விளக்கம் : இராமபிரானால் அரசுக்காலம் அழியும் என்பதை முனிவர்கள் முன்னரேயறிந்திருந்தனர். அதனால் 'உன்னால் அன்றார் குறைவது சரதம்' என்று இராமபிரானுக்கு ஆசியுரைப்பதுபோல எதிர்காலத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். நீ அதற்கியைவ செய்தாய் - நீ அழியப்போவது உண்மையாதலின் என்னைக் கவர்ந்து வந்திருக்கிறாய். இன்னும் உனக்கு உய்ய விருப்பமிருந்தால் என்னை இராமபிரானிடம் சேர்த்தி என்ற குறிப்புத் தோன்றப் பிராட்டி. 'யானே கேட்டேன்' எனக்கூறி முனிவர்கள் கூறிய எதிர்கால உரையையும் இராவணனுக்குக் கூறியிருக்கிறார். இராமபிரான் முனிவர்களாலும் வணங்கப் பட்ட தக்கவன் என்பதுதோன்ற "கோவே" எனமுனிவர்கள் விளித்தார்களெனக் கம்பர் மொழிந்திருக்கிறார். துதிநீர் முனிவர் - வினைத்தொகை. யானே என்பதில் ஏகாரம் தேற்றப் பொருளில் வந்தது.

உங்கைமுக்கும் உம்பியர்தோளும்

57. உன்னையும் கேட்டு மற்றுன் ஊற்றமு முடைய நாளும் பின்னையில் வரக்கர் சேனைப் பெருமையு முனிவர் பேணிச் சொன்னபி னுங்கை முக்கு மும்பியர் தோளுந் தாளும் சின்னபின் னங்கள் செய்த வதனை நீ சிந்தி யாயோ.

கொ - 6 : உன்னையும் கேட்டு, மற்று உன் ஊற்றமும் உடையநாளும் பின்னை இவ்அரசுக்கர் சேனைப் பெருமையும் முனிவர்பேணிச் சொன்னபின் உங்கைமுக்கும் உம்பியர் தோளும் தாளும்சின்னபினங்கள் செய்த அதனை நீசிந்தியாயோ?

ப - ரை : உன்னையுங் கேட்டு - உன்னைப்பற்றி முனிவர்கள் கூற அறிந்தும், மற்றுஉன் ஊற்றமும் - மேலும் உனது வலிமையையும், உடைய நாளும் - நீ அடைந்துள்ள முக்கோடி வாழ் நாட்களையும், பின்னையும் இவ்வரசுக்கர் சேனைப்பெருமையும் - அதன் பின்பும் இந்த அரசுக்கர் படையின் பெருக்கத்தையும்,

முனிவர் பேணிச் சொன்னபின் - அகத்தியர் முதலிய முனிவர்கள் ஆராய்ந்து கூறியபின்பு, உங்கைமூக்கும் - உனது தங்கையாகிய சூர்ப்பனகையின் மூக்கு முதலிய உறுப்புக்களையும், உம்பியர் தோளும் - உனது தம்பியராகிய கரன், தூடணன் ஆதியோரின் தோள்களையும், தாளும் - கால்களையும், சின்னபின்னங்கள் செய்த - துண்டுதுண்டாகத் துணித்த, அதனை நீ சிந்தியாயோ - அந்தவீரச் செயலை நீ எண்ணிப்பாராயோ.

பொழிப்பு : முனிவர்கள் உன்னைக்குறித்தும், உன்வலிமை, ஆயுள் என்பவற்றைப்பற்றியும், அரக்கர் சேனையின் பெருக்கத் தையும் ஆராய்ந்து கூறக்கேட்டபின் உன் தங்கையின் மூக்கு முதலிய உறுப்புக்களையும், உன் தம்பிமாராகிய கரதூடணனாதி யரின் தோள்களையும், கால்களையும் வெட்டிய வீரச்செயலை நீ எண்ணிப்பாராயோ.

விளக்கம் : முனிவர்கள் உனது வலிமையை விளக்கமாகக் கூறிய பின்பும் அச்சமின்றி உன் தம்பிமாரை அழித்த வீரர்களாகிய இராமலக்குமணரையும், அவர்களது ஆற்றலையும் சிந்தித்திருந்தால் என்னைக் கவர்ந்திருக்கமாட்டாய். அறிவினத் தால் இப்பிழையைச் செய்துவிட்டாய், அதற்குரிய பரிகாரமாக என்னை விடுத்து இராமலக்குமணரைச் சரணடைதலே நீ உய்யும்வழி என்று பிராட்டி இராவணனது மனதிற்பதியும் படி கூறுகிறார். இராவணன் காமமயக்கத்தால் "கரனையும் மறந்தான் தங்கை மூக்கினைக் கடிந்துநின்றான் உரனையும் மறந்தான்" என்று கம்பர் கூறியிருப்பது இங்கே நோக்கத் தக்கது. கரதூடணரின் தோள்களையும் தாள்களையும் "சின்ன பின்னங்கள் செய்த அதனை" எனப்பிராட்டி இராமபிரானின் ஆற்றல்த் தெளிவாக எடுத்தோதுகிறார். உனது தங்கையின் தலையை அவர்கள் துணிக்கவில்லை. அவள் ஒருபெண்ணுதலின் அவனைக் கொல்லுதல் தக்கதன்று என எண்ணி மூக்குமுதலிய உறுப்புக்களை அரிந்து தண்டித்தனர் என்ற பொருளில் பிராட்டி கூறியிருக்கிறார். உன் தங்கை உங்கையெனவும் உன் தம்பி உய்பியெனவும் செய்யுள் நோக்கி மருவி வந்தன. முறையிலும் முனிவர்கள் கூறியமையைக் குறித்த கம்பர் இப்பாட்டில் அதனை அனுவாத முகத்தாற்றிருப்பிக் கூறினார். ஆதலின் அது கூறியது கூறலன்று.

நதி நிலையறிந்திலாத நீசன்

58. ஆயிரந் தடக்கை யானின் னேந்நான்கு கரமும் பற்றி வாய்வழி குருதி சோரக் குத்திவான் சிறையில் வைத்த தூயவன் வயிரத் தோள்க ணைத்தவன் ரெலெந்த மாற்றம் நீயறிந் திலையோ நீதி நிலையறிந் திலாத நீசா.

கொ - 6 : நீதி நிலையறிந்திலாத நீசா, நின் ஐ நான்கு கரமும் பற்றி வாய்வழிக் குருதிசோரக் குத்திவான் சிறையில் வைத்த தூயவன் ஆயிரந்தடக்கையான் வயிரத்தோள்கள் துணித்தவன் தொலைந்தமாற்றம் நீ அறிந்திலையோ.

ப - ரை : நீதி நிலையறிந்திலாத நீசா - நீதியின் இயல்பைத் தெரிந்து கொள்ளாத நீசனே!, நின் ஐ நான்கு கரமும் பற்றி - உனது இருபது கைகளையும் ஒருசேரப் பிடித்துக் கொண்டு, வாய்வழிக் குருதிசோர - உன் வாய்களிலிருந்து இரத்தங் கக்கும் வண்ணம், குத்தி - உன் வாயிற் குத்தி, வான்சிறையில் வைத்த - பெருஞ் சிறையிலிட்ட, தூயவன் - அறநெறிகடவாத பரிசுத்தனான, ஆயிரந்தடக்கையான் - ஆயிரம் பெரிய கைகளையுடைய கார்த்தவீரியார்ச்சுன்னுடைய, வயிரத்தோள்கள் துணித்தவன் - வலிய தோள்களை வெட்டி வெற்றிகொண்ட பரசுராமன், தொலைந்த மாற்றம் - இராமபிரானுக்கு வலியழிந்த செய்தியை, நீயறிந்திலையோ - நீ அறியவில்லையோ.

பொழிப்பு : நீதியின் இயல்பை அறியாத நீசனே! முன்கார்த்த வீரியார்ச்சுனை உன்னை இருபதுகைகளிலும் பிடித்து வாயிற்குத்திச் சிறையிலிட்டான். அந்தக் கார்த்தவீரியனது ஆயிரந்தோள்களையும் பரசுராமன் துணித்து வீழ்த்தினான். அப்படியான பரசுராமன் என்னையகனூல் வலியழிந்தமையை நீ அறியவில்லைப்போலும்.

விளக்கம் : கார்த்தவீரியார்ச்சுனை உன்னைமிக எளிதாக வென்று சிறையிலிட்டான். அந்தக்கார்த்தவீரியன் பரசுராமனூல் துணிக்கப்பட்டான். அப்படியந்தக் கார்த்தவீரியனைத் துணித்த பரசுராமன் என்னையகனூற்றலுக்கு எதிர் நிற்கமாட்டாது தோற்றுகனையில் நீ இராமபிரானின் முன்னெதிர் நிற்க வல்லையோ என்றபொருளிற்பிராட்டி கூறுகிறான்.

தவ்வெற்றிகளையும், வீரத்தையும் மீட்டும் மீட்டும் கூறும் இராவணனுக்கு அவனது தோல்விகளையும், வலிமைக்குறைவையும் பிராட்டி எடுத்துக்காட்டி அவனது இறுமாப்பையடக்குகிறான். மேலும் "பெண்மைக் கேயந்தனவல்ல" சொல்கிறான். "நீதிநிலையறிந்தலாத நீசா" எனக் கொடியவார்த்தையைக் கூறுகிறான். "நீசன்" என்பது கீழமகனைக் குறிக்கும் கொடுஞ்சொல்; அச்சொல்லைக் கொடிய இராவணன் முன் அவனைப்பார்த்துப் பிராட்டி கூறுவானேயானால் அவளது வீரத்திற்கு இணைகாண்பது அரிது.

இராவணனில் வலியவன் கார்த்தவீரியன். அவனில் வலியவன் பரசுராமன். பரசுராமனில் வலியவன் இராமபிரான் என்று கூறுவது மேன்மேலுயர்ச்சியணி.

பரசுராமனின் தந்தையாகிய சமதக்கினி முனிவருக்குச் சொந்தமான காமதேனுவை அவரது அனுமதியின்றிக் கார்த்தவீரியன் கவர்ந்து சென்றான். அதையறிந்த; பரசுராமன் கார்த்தவீரியனுடன் போரிட்டு அவனுடைய ஆயிரந்தோள் களையும் தலைகளையும் தனது கோடரிப் படையினால் வெட்டி வெற்றிகொண்டாரென்பது வரலாறு.

முடிவன்றி முடிவதுண்டோ

59. கடிக்கும் வல்லரவும் கேட்கு மந்திரங் களிக்கின் ரேயை அடுக்குமீ தடாதென் றுன்ற வேதுவோ டறிவு காட்டி இடிக்குந ரில்லை யுள்ளா ரெண்ணிய தெண்ணி யுள்ளே முடிக்குந ரென்ற யோது முடிவன்றி முடிவ துண்டோ,

கொ - டு : கடிக்கும் வல்லரவும் மந்திரம் கேட்கும், களிக்கின்றேயை ஈது அடுக்கும், ஈது அடாது என்று ஆன்ற ஏதுவோடு அறிவுகாட்டி இடிக்குநர் இல்லை. எண்ணியது எண்ணி உன்னை முடிக்குநர் உள்ளார் என்றபோது முடிவது முடிவன்றி உண்டோ.

ப - ரை : கடிக்கும் வல்லரவும் - கடிக்குமியல்பையுடைய வலியபாம்பு தானும், மந்திரம் கேட்கும்-மந்திரத்தினாலடங்கும், களிக்கின்றேயை - செருக்குற்ற உன்னை, ஈது அடுக்கும் - இச்செயல் செய்யத்தக்கது, ஈது அடாது என்று - இச்செயல் செய்யத்தகாதது என்று, ஆன்றஏதுவோடு - தக்கசிறந்த காரணங்களோடு, அறிவுகாட்டி - அறிவுதரும் வகையில் எடுத்துக்கூறி, இடிக்குநர் இல்லை - நீ அந்தி செய்யுங்கால் இடித்துரைப்பார் (உன் மந்திரத்து) இல்லை; எண்ணியதுஎண்ணி - நீ நினைப்பவற்றையே தாமும் நினைத்து, உன்னை முடிக்குநர் - உன்னைக் கெடுப்பவர்களே, உள்ளார் - உன் அமைச்சராக உள்ளார்கள், என்ற போது - அப்படியானால், முடிவது - ஏற்படப்போவது, முடிவன்றி உண்டோ - அழிவேயல்லாமல் வேறு நிகழவிருக்கிறதோ (இல்லை)

பொழிப்பு : பொல்லாத பாம்பும் மந்திரத்துக்குக் கட்டுப்படும், செருக்குற்ற உன்னை இதுதக்கது இதுதக்கதன்று எனத் தக்க ஆதாரங்களுடன் உனக்கு அறிவூட்டி இடித்துரைப்பார் உன் அமைச்சரவையில் இல்லை. நீ எண்ணியதையே தாமும் எண்ணி உன்னைக் கெடுப்பவர்களே அமைச்சராக உன்னலை

யில் இருக்கிறார்கள். அப்படியானால் உனக்கேற்படும் முடிவு அழிவேயன்றி வேறெதுவாகவிருக்கும்.

விளக்கம்: முற்பாட்டில் 'நீதிநிலையறிந்திலாத நீசா' என்று விளிக்கப்பட்ட இராவணன் தானாக நீதிநெறிகளை 'உணர்வா னல்லனாயினும் அமைச்சர்களாவது அவனுக்கு நன்மதிபுகட்டி நன்னெறியிற் செலுத்தவேண்டும். பாம்பும் மந்திரத்திற்கடங்கு மானால் இராவணனை அவனது மந்திரத்துள்ளார் நன்னெறிப் படுத்தலாம் என்பது பிராட்டியின் துணிபு. ஆனால் அவனது அமைச்சர் அவனெண்ணிய தீயகருமங்களையே தாமும் எண்ணி முடித்துவைப்பார்களானால் எப்படி நன்மை ஏற்படும்? என்று பிராட்டி அரசியல் நீதிபேசுகிறாள். இராவணனது நடத்தை யைக் கொண்டு அவனது அமைச்சரவையின் தன்மையை ஊகித்தறிந்து அதிலுள்ள குறைவை இராவணனுக்கே கூறு கிறாள். அரசரிற் பிறந்து அரசரிற் புகுந்தவளாதவின் பிராட்டி அரசியலில் ஆன்ற அறிவுபடைத்தவளாகக் கம்பர் சித்திரித் துள்ளார்.

மந்திரம் என்பது மறைமந்திரம், ஆலோசனை, மந்திரிசபை என்பவற்றைக் குறிக்கும். பாம்பு மந்திரவாதியின் மந்திரத் தினூற்கட்டுப்படும். நீ மந்திரிகளின் ஆலோசனைக்குக் கட்டுப் படவேண்டியவன். ஆனால் உன்மந்திரிமார்களின் மந்திரம் நன்னெறியில்லாததால் உனக்கு அழிவுதான் கிடைக்கும் என்று எடுத்துக்காட்டுடன் நன்மதிபுகட்டுகிறாள் பிராட்டி.

“இடிப்பாரையில்லாத ஏமராமன்னன்
கெடுப்பாரிலானுங் கெடும்”

என்ற வஞ்சுவர்வாய்மொழி பிராட்டியின் “இடிக்குநரில்லையுள் ளாரெண்ணிய தெண்ணியுன்னை முடிக்குநரென்றபோது முடி வன்றி முடிவதுண்டோ” என்னும் வினாவுடன் ஒப்புநோக்கத் தக்கது.

அடுக்கும் ஈது. அடாதது ஈது என ஈது என்னும் சொல் ஈரிடத்தும் கூட்டியுரைக்கப்பெறுவதால் இது இடைநிலைத்திப அணியாகும். களித்தல் - ஈண்டுமயங்குதல். கள்ளுண்டாரைப் போல் மதிமயங்கிய இராவணனைக் களிக்கின்றோய் என்றார். அது இரண்டனுருபேற்றுக் களிக்கின்றோயை என வந்தது.

இராவணனின் சேற்றமும் அனுமானின் துடிப்பும்

(60 — 63 செய்யுள்கள்)

சீதாபிராட்டி கூறிய அறமொழிகளைக் கேட்டபோது இராவணனுக்குச் சேற்றமுண்டாகியது. அவனது இருபது விழிகளும் தீப்பொறிகளைச் சிதறின. அவனது கோரப்பற்களோடு கூடிய பிளந்த பத்து வாய்களும் மலைகளும் நிலைகளையும்படி சீதாபிராட்டியை அதட்டின. கோபம் அவனது காமத்தை மிஞ்சி விட்டது. கால்களால் நிலத்தை உதைத்து இவளைப் பிளந்து தின்பேன் எனச் சினந்தான். காமமும் கோபமும் அவனது உள்ளத்தில் பெரும்போர் புரிந்தன. கொன்று தின்பேனென்று சேற்றமுற்ற இராவணன் காமத்தின் வேகத்தாலடிபட்டு அடிபெயர்த்து நடக்கமுடியாதவனாய் அசையாது நின்றான்.

இவ்வாறு காமமும் கோபமும் தாக்க நிலையற்றின்ற இராவணனை அஞ்சனை சிறுவனாகிய அனுமான் கண்டு கொதித்த உள்ளத்தோடு சிந்திக்கலானான். அருந்ததியை ஒத்தகற்புடையவனும், என்னையடிமை கொண்ட இராமபிரானின் ஆருயிர்த்தலைவியுமாகிய சீதாபிராட்டியின் முன்னே நின்று இழிந்தமொழிகளைப் பேசிய இப்பாதகனை, அவன் பிராட்டியைத் தீண்டு முன் என்காலால் மிதித்துப் பின்வேண்டியதைச் செய்வேன் என எண்ணினான். எவரும் துணையின்றி நிற்கும்நான் ஒருவனே பிராட்டிமுன் தனியே நிற்கும் கொடியோனை அவனது தலைகள் பத்தும் நிலத்தில் உருளும்படி செய்து கொன்று இலங்கையைக் கடலிலாழ்த்தித் தூயபிராட்டியை எந்தோலிற்றுகங்கிச் செல்வேனென எண்ணித் தன் கைகளைப் பிசைந்தான்.

சேற்றத்தின் தகைமை காமத்தைக் கடந்தது

60. என்ற றத்துரை கேட்டலு மிருபது நயனம்
மின்றி றப்பன வொத்தன வெயில்விடு பருவாய்
குன்றி றத்தெழித் துரப்பின குறிப்பதென் காமத்
தின்றி றத்தையுங் கடந்தது சேற்றத்தின் தகைமை.

கொ - டு: என்ற அறத்துரை கேட்டலும் இருபது நயனம் மிள்திறப்பன ஒத்தன, வெயில்விடு பருவாய் குன்று இறத்தெழித்து உரப்பின. குறிப்பது என்? சேற்றத்தின் தகைமை காமத்தின் திறத்தையும் கடந்தது.

ப - ரை : என்ற அறத்துரை கேட்டலும் - என்று (சீதா பிராட்டி கூறிய) தரும் மார்க்கத்தைக் கேட்டவுடனே, இருபது நயனம் - இராவணனது இருபது கண்களும், மிளிற்றுப்பனலத்தனமின்னல் தோன்றுவதை ஒத்து (தீப்பொறிகள்) தோன்றின, வெயில் விடு பருவாய் - (கோரப்பற்களால்) ஒளியைச் செய்யும் பிளந்த இருபது வாய்களாலே, ருன்று இறத்தெழித்துஉரப்பினமலைகளும் நிலைகுலையும்படி அதட்டியாரவாரித்தன, குறிப்பது என் - சொல்லுவதற்கு யாது உளது? சேற்றத்தின் தகைமை - கோபத்தின் தன்மை, காமத்தின் திறத்தையுங் கடந்தது - அவனுக்குண்டாயிருந்த காமமிகுதியையும் மீறிவிட்டது.

பொழிப்பு : பிராட்டியில்வாறு பல அறநெறிகளையும் கூறக் கேட்ட இராவணனுடைய இருபதுகண்களும் தீப்பொறிகான்றன. கோரப்பற்கள் விளங்கப் பிளந்தனவாகிய இருபது வாய்களும் மலைகளும் நிலைகுலையுமாறு அதட்டியாரவாரித்தன. இனிக்கூறுவதென்ன? இராவணனது சினத்தின் தன்மை அவனது காமத்தையும் மீறிவிட்டது.

விளக்கம் : காமமிகுதியால் தன் ஆண்மையை மறந்து பிராட்டியின் பாதத்தில் விழுந்த இராவணனுக்குப் பிராட்டியின் வார்த்தைகள் அளவற்ற சினத்தை உண்டுபண்ணி விட்டது. "கடிக்கும் வல்லரவுங் கேட்கும் மந்திரம்" என்று பிராட்டி கூறியபடி நல்லறங்களைக் கேட்டு அடங்காத இராவணன் கொடிய பாம்பிலும் கொடியவனவன், அளவுகடந்த சேற்றத்தால் பிராட்டிமேற் கொண்ட ஆசையை மறந்துநின்ற அவனது கண்கள் தீப்பொறிசிந்தின, வாய்கள் அச்சந்தரத் தக்கதாய் அதட்டின, இராவணன் அதட்டினான் எனக்கூறும்ல் இராவணனது வாய்கள் "தொழித்துரப்பின" எனக்கூறுவது இராவணன் தன்னை மறந்தவனாய் சேற்றத்தின் வயப்பட்டு நின்றான் என்ற குறிப்புப் பொருளைத் தருகிறது. காமமும் கோபமும் மிகச்சக்திவாய்ந்த உணர்ச்சிகளாகும். இவ்விரு உணர்ச்சிகளும் இராவணனை ஆட்கொண்டன. காம உணர்ச்சிக்கு வசப்பட்டுத் தன்னை மறந்த அரக்கன் சீதையின் நிந்தனை மொழிகளாலும் அறவுரைகளாலும் அக்காமத்தை மறந்து கோப உணர்ச்சியின் வசப்பட்டு நிற்கினான் என்பதைக் "காமத்தின் திறத்தையுங் கடந்தது சேற்றத்தின் தகைமை" என்ற கூற்றாலறியலாகும்.

வெயில் விடுபருவாய் என்பதற்கு உக்கிரத்தைக் காட்டும் பிளந்தவாயெனப் பொருள் கூறுவாருமுள்.

சீற்றமுங்காதலும் எதிரெதிர் கிடைத்தன.

61. வளர்ந்த தாளினன் மாதிர மனைத்தையு மறைவித்
தளந்த தோலின னைல்சொரி கண்ணின விவளைப்
பிளந்து தின்பெனென் றுடன்றுநின் றனையு பெயரான்
கிளர்ந்த சீற்றமுங் காதலு மெதிரெதிர் கிடைப்ப.

கொ - 6: வளர்ந்த தாளினன் மாதிரம் அனைத்தையும்
மறைவித்து அளந்த தோலினன் அனல்சொரி கண்ணினன்
இவளைப் பிளந்து தின்பென் என்று உடன்று நின்றனன் கிளர்ந்த
சீற்றமும் காதலும் எதிர் எதிர்கிடைப்ப அடிபெயரான் நின்
றனன்.

ய - ரை: வளர்ந்த தாளினன் - சீற்றத்தால் (நிலத்தை
உதைப்பதால்) நீண்ட கால்களையுடையவனாய், மாதிரம் அனைத்
தையும்-எவ்வாத்திசைகளையும், மறைவித்து அளந்த தோலினன்-
மறையும்படி செய்து அளவிடுகின்ற தோள்களையுடையவனாய்,
அனல் சொரி கண்ணினன் - நெருப்பைக் கக்குகின்ற கண்களை
யுடையவனாய், இவளைப் பிளந்து தின்பென் என்று - (இவ்வாறு
கூறிய) இவளை நான் பிளந்து உண்ணுவேன் என்று, உடன்று
நின்றனன் - சினந்து நின்றான். கிளர்ந்த சீற்றமும் - மேலெழுந்த
கோபமும், காதலும் - பிராட்டிமேலுற்ற காமமும், எதிர்
எதிர்கிடைப்ப - ஒன்றோடொன்று சமமாகத் தன்விடத்துத்
தோன்ற, அடிபெயரான் -(பிளந்து தின்பெனென்று எழுந்தவன்)
அடியெடுத்து வைக்க முடியாதவனாய் நின்றான்.

பொழிப்பு: கோபமிகுதியால் கால்கள் நிலத்தை உதைப்ப
நீண்டன. தோள்கள் திசைகளை மறைக்குமளவுக்கு வளர்ந்
தன. கண்கள் அனலைச் சொரிந்தன. இத்தகைய நிலையில்
இவளைப் பிளந்து தின்பென் என்று எழுந்தவன் காமமுங்
கோபமும் எதிர் எதிர்கிடைப்ப அடிபெயராது நின்றான்.

விளக்கம்: முற்பாட்டில் காம உணர்ச்சியைக் கோப
உணர்ச்சி அடக்கித் தான் மேலிட்டு நின்றதைக் காண்கிறோம்.
இப்பாட்டில் காமமும் கோபமும் சமமாகத் தாக்கப்பெற்று
இராவணனது சினங் குறைந்து அசைவற்று நிற்கிறான் எனக்
கம்பர் அழகாக விளக்குகிறார். கோபமிகுதியால் இவளைப்
பிளந்து தின்பென் என்று எழுந்தவன், பிராட்டியைக் கொன்
றால் தன் காமத்திற்கு இடமில்லையாகுமே என்று சீற்றந்
தணிகின்ற நிலையிற் செய்வதறியாது அசைவற்று நிற்கிறான்.
மனத்திலெழும் உணர்ச்சி வேகங்களும் அவற்றாலேற்படும்
மெய்ப்பாடுகளும் இப்பாடலிலே தெளிவாக வர்ணிக்கப்
பட்டிருத்தலைக்காணலாம்.

கோபயிகுதியால் இராவணன் கால்களை நிலத்தில் உதைந்து நிற்கிறான். தோள்களை நிமிர்த்துகிறான்: அவனது கண்களில் தீப்பொறிபறக்கிறது. மனக்கொதிப்பால் "இவளைப் பிளந்து தின்பெள் என்று உடன்று" நிற்கிறான். இவை இராவணனின் சீற்றத்தின் மெய்ப்பாடுகள். அடுத்து 'அடிபெயரான்' என்ற சொற்றொடர் அவனுக்குக் காம உணர்ச்சி மேலிடத்தொடங்குகிறது என்பதை அழகாகக் கம்பர் கூறியிருப்பது நயக்கத்தக்கது.

தாளினன், தோளினன், கண்ணினன் என்ற முற்றெச்சங்கள் நின்றனன் என்னும் வினை கொண்டு முடியும்;

அனுமானின் ஆத்திரம்

62. அன்ன காலையி லனுமனு மருந்ததி க் கற்பின்
என்னை யானுடை நாயகன் றேவியை யென்முன்
சொன்ன நீசன்னை தொடுவதன் முன்றுகைத் துழக்கிப்
பின்னை நின்றது செய்குவெ னென்பது பிடித்தான்.

கொ - டு : அனுமனும், அன்னகாலையில் அருந்ததி கற்பின் என்னை ஆளுடை நாயகன் தேவியை என்முன் சொன்ன நீசன்னை தொடுவதன் முன்றுகைத்து உழக்கி பின்னைநின்றது செய்குவென் என்பது பிடித்தான்:

ப - ரை : அனுமனும் - (மரப்பொதும்பரில் மறைந்திருந்து நடப்பவற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த) அனுமானும், அன்னகாலையில் - இராவணன் சீற்றமுற்று நின்றநேரத்தில், அருந்ததிக்கற்பின் - அருந்ததிபோன்ற கற்புநெறித்வருத, என்னை ஆளுடை நாயகன்தேவியை - என்னை அடிமை கொண்டருளிய தலைவனாகிய இராமபிரானது மனைவியான சீதாபிராட்டியை, என்முன் சொன்ன நீசன் - என்கண்முன்னே கூறத் தகாத புன்மொழிகளைக் கூறிய சீர்மகனாகிய (இந்த) இராவணன், கைதொடுவதன்முன் - (பிராட்டியைத்) தனது கைகளால் திண்டு வதன் முன்பே, துக்கத்து உழக்கி - அவனை என்கால்களால் உதைத்து வருந்தும் வண்ணம் மிதித்து, பின்னைநின்றது செய்குவென் - மிகுதியான காரியங்களையுஞ் செய்வென், என்பது பிடித்தான் - என உறுதிகொண்டான்.

பொழிப்பு : அந்தநேரத்தில் அனுமான் அருந்ததியை கற்பினையுடையவனும் என்னையடிமை கொண்டருளிய தலைவனது மனைவியுமான பிராட்டியை நான் காணக்கூடியதாகப்

புன்மொழி புகன்ற இந்த நீசனை என் கால்களால் உதைத்து மிதித்து மிகுதியான காரியங்களை யுஞ் செய்வேன் என உறுதி கொண்டான்.

விளக்கம் : பிராட்டி அருந்ததியனைய கற்புடையவள் கற்புடைய பெண்ணொருத்திக்கு வரும் இடையூற்றைத் தடுக்கும் கடமை ஆடவர்க்குண்டு; ஆதலாலும், தந்தலைவனின் மனைவியாதலின் அவளுக்கு ஏற்படும் இன்னலை நீக்குவது தனது கடமையாதலாலும், தான் காணத்தகுந்ததாகப் புன்மொழி கூறிய நீசனைத் தொலைப்பது தருமமாதலாலும் அனுமான் இராவணனை உதைத்து மிதித்து அழிக்க உறுதி கொண்டான்.

மேலும் அனுமான் ஊசலாடலற்ற உளத்தினனாதலால் இராவணனாகிய நீசன் பிராட்டியை உன்பதற்கு அவனைத் தொடுமுன்பே அவனை எதிர்க்க எண்ணினான். நீசன் தன்னுயகன் மனைவியைக் கொல்லத் தொடுவதுங் குற்றமென்று அனுமானுக்குத் தோன்றியமை அவனது உயர்ந்த பண்பை வெளியாக்குகிறது. இராமபக்தனை அனுமான் தேவிபாற் கொண்ட அன்பினால் துடிப்பதை இச்செய்யுளிற் காணலாம்.

அனுமான் கரம்பிசைந்திருந்தான்

63. தனிய நின்றான் தலைபத்துங் கடிதுகத் தாக்கிப்
பனியின் வேலையி னிலங்கையைக் கீழுறப் பாய்ச்சிப்
புனித மாதவத் தணங்கினைச் சுமந்தனன் போவென்
இனிது னென்பது நினைந்துதன் கரம்பிசைந் திருந்தான்.

கொ - 6: தனியன் நின்றான் தலைபத்துங் கடிது உகத் தாக்கி இலங்கையைப் பனியின் வேலையின் கீழுறப்பாய்ச்சி புனிதமாதவத்து அணங்கினைச் சுமந்தனன் இனிது போவென் என்பது நினைந்து தன் கரம் பிசைந்து இருந்தான்.

ப - ரை: தனிய நின்றான் - ஒருவரைய நிற்கின்றவனாகிய இராவணனது, தலைபத்தும் கடிது உகத்தாக்கி - பத்துத் தலைகளையும் விரைந்து சிதறும்படி அடித்து, இலங்கையை - இந்த இலங்காபுரியை, பனியின் வேலையின் கீழுறப்பாய்ச்சி - குளிர்ச்சி பொருந்திய கடலின் அடியிலே அழுந்தும்படி செலுத்தி, புனித மாதவத்து அணங்கினை - குற்றமற்ற பெருந்தவத்தை யுடையவளாகிய சீதாபிராட்டியை, சுமந்தனன் இனிதுபோவென் - (என்தோள்மேல்) எழுந்தருள்பண்ணிக் கொண்டு செல்லுவேன், என்பது நினைந்து - என்று எண்ணியவரைய, தன்

கரம் பிசைந்து இருந்தான் - தனது இருகைகளையும் பிசைந்து கொண்டிருந்தான்;

பொழிப்பு: தனியே நிற்கின்ற இந்த அரக்கனுடைய பத்துத்தலைகளுள் சிதறும் வண்ணந்தாக்கி, இலங்காபுரியையும் கடலின் கீழ் ஆழ்த்தி, மாதவஞ் செய்கின்ற பிராட்டியைச் சுமந்துகொண்டு செல்வேனென்று அனுமான் எண்ணித் தன் கைகளைப் பிசைந்துகொண்டிருந்தான்.

விளக்கம்: இராவணனைக் கொல்வதும் இலங்கையைக் கடலுள் ஆழ்த்துவதும் பிராட்டியைச் சுமந்து செல்வதும் தனக்கு அரிதான செயல்கள் அல்ல. இப்படித் தான் செய்வதால் இராமபிரானின் வெற்றிக்கு இழுக்குண்டாகுமோ என்ற சிந்தனையாற் கரம் பிசைந்திருந்தான். முனிவர்களின்முன் இராமபிரான் தானே இராவணனைக் கொன்று தருமத்தை நிலைநாட்டுதற்கு இசைந்து நின்றமையால் தான் இராவணனைக் கொல்வது இராமபிரானின் திருவுள்ளத்திற்குச் சம்மதமாக வீருக்குமோ என்ற ஐயமும் எழுந்ததால் செய்வதறியாது கரம் பிசைந்திருந்தான்; மேலும் பிராட்டியைச் சிறைவைத்திருக்கும் அரக்கனைக் கொன்று தன் வில்லான்மையை இராமபிரான் காட்டுமுன் தான் பிராட்டியைச் சுமந்து செல்வது தக்கதாகுமோ என்பதைச் சிந்தித்துக் கரம்பிசைந்திருந்தான்; இவ்வாறு பலபட எண்ணியவண்ணம் அனுமான் கரம் பிசைந்திருந்த நிலை விளக்கப்படுகிறது.

தனியன் என்பதற்கு 'நான் தனிமையாகவே நின்று' என அனுமான் தனது தனிமையைக் கூறியதாக உரைகூறுவாரும் உளர். சுமந்தனன் போவென் என்பது சுமந்து போவன் என்ற பொருளில் வந்த முற்றெச்சம்.

சேற்றந் தணிந்த இராவணன் சீதாபிராட்டிக்குக் கூறியன

(64 - 73 செய்யுள்கள்)

பிராட்டி கூறிய வசைமொழிகளைக் கேட்ட இராவணனுக்குழுந்த பெருஞ்சினம் காமவேட்கையென்னும் வெள்ளத் தாலவிந்தது. சினமடங்கிய நிலையில் காமவேட்கை மேலிடப் பின்வருமாறு கூறுகிறான்:

“நான் உன்னைக் கொல்ல எண்ணினேன். இப்பொழுது உன்னைக் கொல்லமாட்டேன். நான் முன்னர் குறித்துக் கூறிய கால எல்லை இன்னும் கடந்துவிடவில்லை. நீ என்னைக் குறித்து மொழிந்த குறைகளுக்கெல்லாம் காரணமுரைப்பேன்: இவ்வலகில் எனக்குச் செய்யமுடியாதது இது செய்யக் கூடியது இது என்று ஒன்றும் இல்லை. வாலியால், கார்த்தவீரியனால் வெல்லப்பட்ட செயல்கள் என்விளையாட்டுக்களையாகும். நான் உன்னையகளைக் கொண்டு உன்னைக் கவர்ந்து வந்திருந்தால் நீ உயிர் விட்டிருப்பாய். அப்படி நீயிறந்தால் நானும் இறந்திருப்பேன். இதனாலேயே உன்னைவஞ்சனையாகக் கவர்ந்து வந்தேன். தேன்மொழியே! நான் ஏவிய மாரீசனாகிய மாய மாணை உண்மை மானென்று அதன்பின் சென்ற அறிவிலிகள் தானே அந்த இராமலக்குமணர். மாணைவிட்டுத் திரும்பி வந்து உன்னைக் கவர்ந்து சென்றவன் நான் என்று தெரிந்தால் என்னையெதிர்த்தலரிதென்று உன்னை மீட்க வரமாட்டார்கள். தேவர்கள் தானும் நான் சீதையைக் கவர்ந்தேனென்று தெரிந்தால் உனக்கு உதவிக்கு வரமாட்டார்கள். வேறுயார் எனக்கு மாறாக வரப்போகிறார்?

மென்மையான தோள்களையுடையவளே! என்னை வென்ற வாலியும், கார்த்தவீரியனும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கவும், அழிவற்ற தேவர்களிருக்கவும், தேவர்கோனாகிய இந்திரன் அவர்களுதலியைப் பெற்று என்னையெதிர்க்காமல் எனக்கடங்கி ஏவல்புரிகின்றனென்றால் என்னொற்றலுக்கு வேறு சான்றும் கூறவேண்டுமோ? குற்றமற்றவளே! அற்பத்தன்மையும், அற்பவலியும், அற்பச்செயலுமுடைய மனிதர்க்கெல் எனக்கு வீரத்தோடுகூடிய கோபமுண்டாகாது. ஆயினும் இப்பொழுதே இராமலக்குமணர் இருக்குமிடத்தையடைந்து அவர்களிருவரையும் எனது ஒருகையாற்பற்றிக் கொண்டுவரும் எனது வீரத்தைப் பார்ப்பாயாக. பைந்தொடி! நான் உண்ணத்தக்க மனிதராகிய இராமலக்குமணர் உன்னை வனத்திற்குக் கொண்டுவந்து எனக்குக் கொடுத்த பேருதலியை எண்ணி நான் அவர்களைக் கொல்லேன் என்பதை உணர்வாயாக. நீ அவர்களைக் கொல்வது தக்கதென்றால் நான் அவர்களைக் கொல்லவேன். அவ்வளவில் நின்றுவிடாமல் அயோத்திக்குச் சென்று பரதன் முதலானோரை மாய்த்து, மிதிலைக்குச் சென்று அங்குள்ளோரை வேருடன் அழித்து மீண்டுவந்து உன்னையும் உயிர்போக்குவேன் என்பதை உணர்ந்திலையோ? இன்னும் இரண்டு மாதகாலத்தில் நீ என்னைத்திற்கு இசையாவிடில் உனக்குறுவதை நீயே உணர்ந்து

கொள்' என்று கூறித்தன் வாளைப்பார்த்தான். பின் அவளை வாயால் அதட்டிய வண்ணமும் மனதில் நினைத்தவண்ணமும் அவ்விடம் விட்டகன்றான்.

நீண்டகாமநீர் நீத்தம்

64. ஆண்ட வாளரக் கனகத் தண்டத்தை யழிப்பான்
முண்ட காலவெந் தீயென முற்றிய சேற்றம்
நீண்ட காமநீர் நீத்தத்தி னவிவுறு நிலையின்
மீண்டு நின்றொரு தன்மையா லிவையிவை விளம்பும்.

கொ-டு: ஆண்டு அவ்வாள் அரக்கன் அகத்து அண்டத்தை அழிப்பான் முண்டகால் வெம்தீயென முற்றிய சேற்றம், நீண்ட காமநீர் நீத்தத்தின் அவிவு உறுநிலையில் மீண்டுநின்று ஒரு தன்மையால்: இவை இவை விளம்பும்.

ப - ரை: ஆண்டு அவ்வாள் அரக்கன் - அப்பொழுது அந்த வாட்படையையுடைய அரக்கனாகிய இராவணன், அகத்து - தன்மனத்தில், அண்டத்தை அழிப்பான்முண்ட - அண்டங்களெல் லாவற்றையும் (எல்லா உலகங்களையும்) அழிக்கும்படி எழுந்த, காலவெந் தீயென முற்றிய சேற்றம் - ஊழிக்காலத்தெழுந்த கொடிய நெருப்பைப்போல் வளர்ந்த கொடுங்கோபமானது, நீண்டகாமநீர் நீத்தத்தின் - பெரிய காமமாகிய வெள்ளப் பெருக்கினால், அஃகெறுநிலையில்மீண்டு - அணைந்துபோகும் நிலையில் மீளப்பெற்று, நின்று ஒரு தன்மையால் - சமமான மன நிலையில் நின்று ஒரு தன்மையினால், இவை இவை விளம்பும் - பின்வருமிவற்றைக் கூறினான்.

பொழிப்பு: அந்த நேரத்தில் இராவணனது மனத்தில் உலகங்களை அழித்துவிடும்படியாக எழுந்த ஊழிக்காலத் தீப் போன்று வளர்ந்த கோபமானது காமமென்னும் பெருவெள்ளத்தாலணைந்து ஒருவாறு சமநிலைப்பட்டு நிற்ப அவன் பின் வருவன்வற்றைக் கூறினான்.

விளக்கம்: பிராட்டியின் வசைமொழிகளும் அறிவுரைகளும் அறிவிவியாகிய இராவணனுக்கு நற்புத்தியைத்தரவில்லை; அழிவுக்குரியவனான அவன் மனம் கோபத்தினால் கொதித்தது. கோப உணர்ச்சியின் வசப்பட்ட அவனது சேற்றம் உலகங்களனைத்தையும் அழிக்கவல்லது. பிராட்டியைக் கொல்வது குறித்த அவனது சேற்றம் உலகங்களையே அழிக்கக்கூடிய அளவிற்கு 'காலவெந்தீயென முற்றியது' எனக் கம்பர் கூறி

நமக்கும் அச்ச உணர்ச்சியை ஊட்டுகிறார். நல்ல வேளையாக உடனே அவனது காம உணர்ச்சி மேம்பட்டுவிட்டது.. "நீண்ட காம நீர் நீத்தத்தின் அவியறு" நிலையைடைந்தது அவனது சிற்றம் என்று களிப்புடன் உரைத்திருப்பதைக் காண்கிறோம். கோப உணர்ச்சியைக் காம உணர்ச்சி மிஞ்சிவிட்டது. அதனால் ஒருவாறு நின்று இராவணன் பின்வருவனவற்றை மொழிகிறான். "சிற்றம் காலவெந்தியெனமுற்றியது" என்பதில் கால வெந்தி உவமானம் சிற்றம் உவமேயம். "நீண்டகாமநீர் நீத்தம்" என்பதில் காமத்தை நீர்ப்பெருக்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அழிப்பான் என்பது அழிக்கும் பொருட்டு என்ற பொருள் தந்து நின்றது. நீத்தத்தின் என்பது நீத்தத்தினால் என மூன்றும் வேற்றுமைப் பொருள் கொண்டது.

ஒல்லாதீதென்றெனக்குமொன்றுலகத்துண்டோ ?

65. கொல்வனென் றுடன்றே னுன்னைக்
கொல்கிலேன் குறித்துச் சொன்ன
சொல்லுள வவற்றுக் கெல்லாக்
காரணந் தெரியச் சொல்லின்
ஒல்வதி தொல்லா தீதென்
றெனக்குமொன் றுலகத் துண்டோ
வெல்வதந் தோற்ற ருனும்
விளையாட்டின் விளைந்த மேளுள்.

கொ-டு: உன்னைக் கொல்வனென்று உடன்றேன் கொல்கிலேன் குறித்துச்சொன்ன சொல்உள, அவற்றுக்கெல்லாம் காரணம்தெரியச்சொல்லின் உலகத்து எனக்கும் ஈதுஒல்லுவது, ஈதுஒல்லாதது என்று ஒன்று உண்டோ, மேலுள் வெல்வதும், தோற்றல்தானும் விளையாட்டின் விளைந்த.

ப - ரை : உன்னைக் கொல்லுவன் என்று உடன்றேன் - (என் எண்ணத்திற்கு இசையாததால்) உன்னைக்கொல்வேன் என்று கோபித்தேன், கொல்கிலேன் - (ஆனால் உன்மேலெனக்குண்டான அன்பு மிகுதியால்) கொல்லமாட்டேன், குறித்துச் சொன்ன சொல் உள - நீ என் தோல்விகளைக் குறித்து வசையாகக் கூறிய சொற்கள் உன்மையானவையே, அவற்றுக் கெல்லாம் - அந்தத் தோல்விகளுக்கெல்லாம் உரிய காரணத்தை, தெரியச் சொல்லின்-நீயறியும்படி கூற வேண்டுமானால், உலகத்து எனக்கும் - இந்த உலகத்திலே இராவணனாகிய எனக்கும், ஈது ஒல்லுவது - இக்காரியம் இயலக்கூடியது, ஈது

ஒல்லாதது - இக்காரியம் செய்ய இயலாதது, என்று ஒன்று உண்டோ - என்று கூறத்தக்க ஒரு கருமம் உளதாகுமோ? மேலும் - முற்காலத்தில், வெல்வதும் தோற்றல் தானும் - நான் வெற்றியடைந்ததும், பிறருக்குத் தோல்வியுற்றதும், விளையாட்டின் விளைந்த - எனது விளையாட்டாகவே நிகழ்ந்தன.

பொழிப்பு: உன்னைக்கொல்வேன் என்று கோபித்தேன் ஆனால் உன்னை நான் கொல்லமாட்டேன். நீ கூறிய வசைமொழிகள் உண்மையானவையே, அவற்றின் காரணத்தைக் கூறப்போனால் இராவணனாகிய எனக்கும் இந்த உலகத்திலே இயலுவது இது இயலாதது இது என்று ஒருகருமமிருக்கிறதா? நான்முன்னாளில் வென்றதும், தோற்றதும் விளையாட்டாகச் செய்த கருமங்களாகும்.

விளக்கம்: இராவணன் தான் பிராட்டிமேற் கொண்ட அன்பினால் அவனைக் கொல்ல மாட்டேன் என்றும் நீ கூறிய வசைமொழிகளால் உன்னைக் கொல்லும்படியான கோபமுண்டாகியது என்றும் அன்புகளிய வஞ்சகவார்த்தைகளைக் கூறுகிறான். பிராட்டி கூறிய அவமானமடைந்த வரலாறுகளை இராவணனால் மறைக்க முடியவில்லை. ஏனெனில் அவை உலகப் பிரசித்தமானவை. கார்த்தவீரியனால் ஏற்பட்ட தோல்வியும் வாலியாலேற்பட்ட அவமானமும், சடாயுவாலேற்பட்ட பெருந்தோல்வியும் பிராட்டியாரலாதாரங்களுடன் கூறப்பட்டவை. கைலைமையை எடுத்துச் சிவபிரானால் நசுக்கப்பட்ட செய்தி உலகநிந்தது. ஆகவே இராவணன் அத்தோல்விகள் உண்மையானவைதான் என்ற கருத்தமைய 'குறித்துச் சொன்ன சொல்லுள்' என்று கூறி அவற்றுக்குத் தக்க காரணம் உண்டென்று பிராட்டிக்குச் சமாதானம் கூறுகிறான். அக்காரணந்தான் இராவணனது செருக்கைக் காட்டுவது. அன்றியும் அக்காரணம் அவனது அறிவின்மையைக் காட்டுவதாக அமைந்து போலிக்காரணமாக எண்ணக்கூடிய தாசுவிருக்கிறது. தெளிந்தமதி படைத்த பிராட்டி அக்காரணம் பொய்யானது என்று இலகுவில் புரிந்திருப்பான்; இராவணனாகிய எனக்கு உலகில் இயலாதது என்று ஒன்றுண்டோ, கார்த்தவீரியனிடமும் வாலியிடமும் சடாயுவினிடமும் தோற்றதெல்லாம் என்விளையாட்டுச் செயல் என்று இராவணன் தன்னறியாமையை வெளிப்படுத்துதல் காண்க.

எனக்கும் என்பதிலுள்ள உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருளில் வந்தது. வெவ்வதும் தோற்றல்தானும் என்பவற்றிலுள்ள உம்மைகள் எண்ணுப் பொருளில்வந்தன. தோற்றல்தானும் என்பதற்கு தோல்வி ஏற்பட்டாலும் என்று உரை கூறினால் அவ்வும்மை இழிவு சிறப்புப் பொருளைத்தரும்.

ஆரெனக்கமரில் நேர்வார்

66. ஒன்றுகே ளுரைக்க நிற்கோ ருயிரென வுரியோன் தன்னைக் கொன்றுகோ விழைத்தா வீநின் னுயிர்விடிற் குற்றங்கூடும் என்றன ருயிரு நீங்கு மென்பதை மியைய வெண்ணி அன்றுநான் வஞ்சஞ் செய்த தாரெனக் கமரி னேர்வார்.

கொ - டு : ஒன்று உரைக்கக்கேள் நிற்குஓர் உயிரென உரியோன் தன்னைக் கொன்றுகோள் இழைத்தால் நின்உயிர் நீவிடில் குற்றங்கூடும் என்தன் ஆருயிரும் நீங்கும் என்பதை இயைய எண்ணி நான் அன்று வஞ்சஞ் செய்தது. அமரில் ஆர் எனக்குநேர்வார்.

ப - ரை : ஒன்று உரைக்கக்கேள் - நான் ஒருசெய்தி சொல்கிறேன் கேட்பாயாக, நிற்கு ஓர் உயிரென - உனக்கு அரிய உயிர் என்று சொல்லத்தக்க, உரியோன் தன்னை - உரிமையுடைய இராமனை, கொன்று கோள் இழைத்தால் - நான் கொன்று அதன்பின்பு உன்னைக் கவர்ந்து கொண்டு வந்தேனானால், நீ நின்உயிர்விடில் - உன்ரையகன்றந்தமையைப் பொறுக்கமாட்டாது நீ உன்னி நீத்தால், குற்றங்கூடும் - பெரியகுற்றமேற்படும், என் ஆருயிரும் நீங்கும் - (அக்குற்றம் யாதெனின்) என்து அரிய உயிரும் (உன்பிரிவால்) நீங்கிவிடும், என்பதை இயைய எண்ணி - என்ற காரணத்தை நன்றாக ஆராய்ந்து, நான் அன்று வஞ்சம் செய்தது-நீவிர்வனத்தில் இருந்த பொழுது நீநான் வஞ்சனை செய்து (மாரீசனை மாயமாகு ஏவி இராம லக்குமணரை உன்னைவிட்டு நீங்கும்படி செய்து உன்னைக்கவர்ந்தேன், அமரில் ஆர்எனக்கு நேர்வார் - (அக்காரணமேயன்றிப் போருக்கஞ்சியன்று) போரில் எவர் என்னை எதிர்க்கத்தக்கவர்?

பொழிப்பு : நான் ஒன்று சொல்லக் கேட்பாயாக, உனது உயிர்போன்ற நாயகனைக் கொன்று உன்னைக் கவர்ந்திருந்தால் நீ உயிர்விடுவாய். அவ்வாறு நீ உயிர் விடின் என்னுடைய நீங்குதலாகிய குற்றம் ஏற்படும். இவற்றை நன்றாக ஆராய்ந்தே உன்னைவஞ்சனையாகக் கவர்ந்தேனன்றிப்போருக்கு அஞ்சியல்ல; உன்னைப் போரில் எதிர்ப்பவர் எவருளர்?

விளக்கம் : பிராட்டியின் கண்ணாற் பார்க்கத் தக்கதாக இராமனைக் கொன்றால் அதுபொருது பிராட்டி உயிர் நீத் தொழிதல் உண்மையே ஆனால் அதனைத் தான் செய்யாது விட்டதற்குரிய காரணத்தை இராவணன் கூறுவது மிகவியப் பைத்தருவதாக அமைந்துள்ளது. சீதாபிராட்டி இறந்தால் தன்னாவி போய்விடும்; ஆகவே இராமனைக் கொல்லாது அவனைப் பிரிந்து செல்லச் செய்து பிராட்டியைக் கவர்ந்ததாகக் கூறுகிறான். உண்மையில் இராமலக்குமணருக்கஞ்சி இராவணன் செய்த வஞ்சனைக்கு ஒரு நல்லமெருகூட்டிப் பிராட்டி நம்பத் தக்கதாக வஞ்சமொழிகளையழகாகக் கூறுகிறான்.

பிராட்டிமேல் தனக்கு அளவற்ற காதல் ஏற்பட்டமையை - "நீ நின்னுயிர் விடிற் குற்றங் கூடும் என்றனருயிரே நீங்கும்" என்று மிக உருக்கத்துடன் இராவணன் கூறுகிறான். அத்துடன் இக்காரணத்தைத்தான் இயைய எண்ணியே செய்தேன் என்று தன் அறிவின் திறத்தையும் வியந்து தருக்குடன் மொழிகிறான்.

குற்றங்கூடும் என்பதற்குக் குற்றமும் அதிகரிக்கும் என்றும், கூற்றங்கூடுமென்ப பாடங்கொண்டு காலன் வெளிப்பட்டுத் தன் தொழிலைச் செய்வான் என்றும் பொருள் கொள்வாரு முளர்.

யானென்பதறிந்தால் வாரார்

67. யானென்ப தறிந்துபோன மானிட ராவார் மீண்டு யானென்ப தறிந்தால் வாரா ரேழைமை யெண்ணிநோக்கல் தேனென்ப தறிந்த சொல்லாய் தேவர்தாம் யாவரேயெங் கோனென்ப தறிந்து பின்னைத் திறம்புவார் குறையினல்லால்

கொ - டு : தேனென்பது அறிந்த சொல்லாய் மான் என்பது அறிந்துபோன மானிடர் ஆவார் மீண்டு யான் என்பது அறிந்தால் வாரார், தேவர் தாம் எம் கோன் என்பது அறிந்து குறையின் அல்லால் பின்னைத்திறம்புவார் யாவர்? எண்ணிநோக்கல் ஏழைமை.

ப - ரை : தேன் என்பது அறிந்த சொல்லாய் - தேனையொப்ப இனிமை பயின்ற சொல்லையுடையவனே! மான் என்பது அறிந்து போன - மாரீசனின் மாயவேடத்தையறியாது உண்மை யானென்று நம்பி அதன்பின் சென்ற, மானிடர் ஆவார் மீண்டு - மனிதர்களாகிய இராமலக்குமணர் (அம்மான் மாயமுடையது என்றறிந்து) திரும்பி நீயிருந்த இடத்திற்குவந்து, யான் என்பது

அறிந்தால் - (உன்னைக் கவர்ந்து சென்றவன்) இராவணனாகிய நான் என்று தெரிந்துகொண்டால், வாராஹ் - உன்னைச் சிறை மீட்க இங்குவரமாட்டார்கள், தேவர்தாம் - இராமலக்குமணரேயன்றி தேவர்களானாலும், எம்கோள் என்பது அறிந்து - சீதா பிராட்டியைக் கவர்ந்தவன் எமது தலைவனாகிய இராவணன் என்பதைத் தெரிந்து, குறையின் அல்லால் - அஞ்சி மனஞ்சோருவரர்களேயன்றி, பின்னைத் திறம்புவார் யாவர் - அதன்மேல் என்னை எதிர்க்கத்துணிபவர்கள் யாருளர், என்னை நோக்கல் ஏழமை - (ஆதலின்) இராமலக்குமணர் உன்னை மீட்க வருவார்களென்று நீ என்னை எதிர்பார்ப்பது அறிவீனமாகும்.

மொழிப்பு: தேன்போல இனிமையான மொழிபேசுபவளே! மாயமானாக வந்த மார்சனை உண்மை மானென்று மயங்கி அதன் பின் சென்ற இராமலக்குமணர் அம்மானின் மாயையறிந்து நீயிருந்த இடத்துக்கு வந்து உன்னை நான் கவர்ந்து சென்றேன் என்று அறிந்தால் அவர்கள் இங்கு உன்னை மீட்கவரமாட்டார்கள். அன்றியும் தேவர்களும் இச்செயல் புரிந்தவன் எமது தலைவன் என்று அஞ்சிச் சோர்வார்களேயல்லாது என்னையெதிர்ப்பவர்கள் யாருளர்? ஆதலினால் நீ இராமலக்குமணர் உன்னை மீட்கவருவார்களென நம்பி அவர்களை எதிர்பார்த்தல் பேதமையாகும்.

விளக்கம்: ஏழாமையே, நீசனே என்று பிராட்டி வைத வசவு மொழிகளும் இராவணனுக்குக் காமமயக்கத்தால் இனிக்கிறது. அதனாலல்லவா, "தேனென்பதறிந்த சொல்லாய்" எனமிக அன்புடன் பிராட்டியை விளக்கிறான். அன்றியும் இவ்வித அன்பு மொழிகளால் பிராட்டியை வஞ்சித்துத் தன் எண்ணத்திற்கு இசைவிக்கலாம் என்பதும் வஞ்சக அரசர்களின் நோக்கமாகும்.

'மான் என்பதறிந்துபோன மானிடர்' என்பது தான் செய்யுத வஞ்சனையையறியமாட்டாது மாயமான உண்மை மானென்று அதன்பின் சென்ற அற்ப அறிவு கொண்ட மனிதர்கள் என இராமலக்குமணரை இகழ்ந்து பேசுகிறான். மூவரினும் மிக்கவன் இராமனென்று நீ கூறியாய். எனது வஞ்சனைக்குள்ளகப்பட்டு அல்லற்பட்ட மனிதன்தானே இராமன் என்றாகுத்து. 'மான் என்பதறிந்து போன மானிடர்' என்ற கூற்றில் அடங்கியிருத்தலை உணரக்கூடியதாகவிருக்கிறது.

பிராட்டி இராமபிரான் தன்னை மீட்க வருவார் என்ற நம்பிக்கையுடனிருக்கிறான். அந்த நம்பிக்கையைச் சிதறும்படி.

கெய்து தன்னை விரும்பும்படி செய்ய இராவணன் பசிரதப் பிரயத்தனஞ் செய்கிருன்.

“யானென்ப தறிந்தால் வாரார்”

“தேவரும் கோனென் பதறிந்து குறைவர்” ஆதலால் “எண்ணி நோக்கல் ஏழைமை” என்றெல்லாம் கூறிப் பிராட்டியின் மனத்தின்மையைக் குறைக்க முயலுகிருன்.

“உலகம்முன்றும் ஆள்கின்ற ஒருவன்யானே”

68. வென்றோரு மிருப்ப யார்க்கு மேலவர் விளிவி லாதோர் என்றோரு மிருப்ப வன்றே யிந்திர னேவல் செய்ய ழன்றோவில் வுலக மூன்று மாள்கின்ற ஒருவன் யானே மென்றோளா யிதற்கு வேரோர் காரணம் விரிப்பதுண்டோ.

கொ - டு : மென்தோளாய், வென்றோருமிருப்ப, யார்க்கும் மேலவர் விளிவில்லாதோர் என்றோரும் இருப்ப அன்றே இந்திரன் ஏவல் செய்ய ஒன்றே, இவ்வுலகம் மூன்றும் ஆள்கின்ற ஒருவன் யானே, இதற்கு வேரோர் காரணம் விரிப்பது உண்டோ.

ப - றை : மென்தோளாய் - மென்மையான தோள்களையுடையவளே! வென்றோருமிருப்ப-என்னைவென்ற(வாலி, கார்த்தவீரியன்போன்றவர்கள் உயிருடன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கவும், யார்க்கும் மேலவர் - எல்லோரிலும் மேம்பட்டவர்களும், விளிவிலாதோர் என்றோரும் - அழிவற்றவர்கள் (அமரர்) என்று கூறப்படுகின்ற தேவர்களும், இருப்ப அன்றே - உயிருடனிருக்கும்போது அல்லவா, இந்திரன் ஏவல் செய்ய ஒன்றே - தேவர்தலைவனாகிய இந்திரன் எனக்குப் பணிபுரிவது மாத்திரமன்றி, உலகமூன்றும் ஆள்கின்ற ஒருவன் யானே - முவுலகங்களையும் ஒருசேர ஆளும் ஒப்பற்றவீரன் நானே யாவேன், இதற்குவேரோர் காரணம் - இத்தகைய எனது பெருமைகளுக்கெல்லாம் பிறிது ஒரு காரணத்தை, விரிப்பது உண்டோ - விளக்கிக் கூறவேண்டுமா?

பொழிப்பு : மென்மையான தோள்களையுடையவளே! என்னைவென்றவர்களும், மேலானவர்களும் மரண பயமற்றவர்களுமான தேவர்களும் உயிரோடிருப்பத் தேவர் தலைவனாகிய இந்திரன் என்பணி செய்கிருன். அது ஒன்றே, உலகமூன்றையும் ஒருவனையாகும் தனிப்பெருந்தலைவன் நானே யாவேன். இந்தப்பெருமைகளுக்கு வேறு காரணமும் விளக்கிக் கூற வேண்டுமா?

விளக்கம் : என்னை வாலி, கார்த்தவிரியன் என்பவர்கள் வென்றார்களென்று வசைமொழிபுகன்றும். என்னை வெற்றி கொண்ட அவர்களும் மரணமற்ற தேவர்களும் உயிரோடிருக்கும்போதே தேவர்கோன் எனதுபணி செய்கிறான். என்னை வெற்றி கொண்டவர்களும் தேவர்களும் இந்திரனுக்கு உதவி புரிந்து அவனை எப்பணியிலிருந்து விடுவிக்க முன்வரவில்லை. ஏனெனின் எனக்கஞ்சியேயாகும். அதுமாத்திரமன்று உலகம் முன்றையும் ஆளும் ஒருவனாய் நான் திகழுகின்றேன். அவர்கள் வலியரானால் என்னாட்சி நடைபெறமாட்டாது. அவர்களின் வலிகுறைந்ததே என்று பிராட்டிக்குத் தன்வலிமையின் மிகுதிப்பாட்டை நிரூபிக்கிறான். நீ கூறிய வசைமொழிகள் பொருளற்றவை. நான் இந்த ஒப்பற்ற நிலையிலிருக்கும்போது என்னை ஏன் நீ ஏற்கக் கூடாது என்ற குறிப்பில் அவனுரை யமைந்திருக்கிறது.

இருப்ப அன்றையென்பது இருக்க அல்லவா? என்ற வினாப் பெருள் தந்தது. இந்திரன் ஏவல் செய்ய ஒன்றே என்றும்; ஒன்றே இவ்வுலகமுன்றும் என்றும் இருவிதமாகக்கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொள்ளலுமாம்.

அடுகிலே னவரைக் கூவிநின்றேவல் கொள்வேன்

69. மூவருந் தேவர் தாமும் முரணாக முற்றுங் கொற்றம்
பாவைநின் பொருட்டினுலோர் பழிபெறப் பயன்றிர் நோன்பின்
ஆவியன் மனிதர் தம்மை யடுகிலே னவரை யீண்டைக்
கூவிநின் றேவல் கொள்வேன் காணுதி குதலைச் சொல்லாய்

கொ - 6: பாவை, குதலைச் சொல்லாய். மூவருந் தேவர் தாமும் முரண் உக முற்றுங் கொற்றம் நிற்பொருட்டினால் ஓர்பழிபெற பயன்றிர்நோன்பின் ஆ இயல் மனிதர் தம்மை அடுகிலேன், அவரை ஈண்டைக் கூவி நின்று ஏவல் கொள் வேன் காணுதி.

ய - ரை: பாவை - சித்திரப்பாவை போன்றவளே! குதலைச் சொல்லாய் - மழலைச்சொற்களைப் பேசுபவளே! மூவரும் தேவர் தாமும் - மும்மூர்த்திகளும், ஏனையதேவர்களும் முரண்உக - தமது வலிமையழியும்படி, முற்றுங் கொற்றம் - நிரம்பக்கிடைத்துள்ள வெற்றியெல்லாம், நின் பொருட்டினால் - உன்னிமித்தமாக, ஓர்பழிபெற - மிக்க அபகீர்த்தியைப் பெறும்படி, பயன்றிர் நோன்பின் - பயன்ற விரதங்களை யனுட்டிக்கும், ஆ இயல்

மனிதர் தம்மை - பசுவின் தன்மை பொருந்திய அந்த மனிதர் களை, அடுகிலேன் - கொல்லமாட்டேன், அவரை ஈண்டைக் கூனி நின்று-அந்த மனிதர்களை இங்கேயழைத்து, ஏவல் கொள்வேன்- பணிவிடை செய்யுமாறு செய்வேன், காணுதி - அதனை நீ காண்பாயாக.

பொழிப்பு: சித்திரப்பாவை போன்றவளே! குதலைமொழி பேசுபவளே! மும்மூர்த்திகளும் தேவர்களும் தம் வலியழியும் படி பெற்ற வெற்றிகளெல்லாம் உன்பொருட்டாகப் பெரும் பழியுண்டாக பயனற்ற நோன்பு பொருந்திய பசுவின் தன்மையை யுடைய அம்மனிதர்களை நான் கொல்லமாட்டேன்; அவர்களை இங்கேயழைத்து ஏவல் கொள்வேன்; அதனைக்காண்பாயாக.

விளக்கம்: மும்மூர்த்திகளையும் தேவர்களையும் தான் வென்ற தாசுக் கூறிப் பெருமிதமடையும் இராவணன் உன்பொருட்டால் பசுவின் இயல்புடைய மனிதர்களை நான் கொன்றால் என் கொற்றம் குற்றமுறும். அதனால் அவர்களைக் கொல்கில்லேன் என்று நீதிநெறியுணர்ந்தவனைப் போலப் பேசுகிறான். ஆவதை புரிதல் பெரும்பாவம், அதேபோன்று ஆனவியல்பையுடைய பதவிய மனிதரைக் கொல்வதும் பாவம். "ஆவும் ஆனியற்பார்ப்பன மக்களும்" எனப்புறநாலூற்றில் பாதுகாக்கப்படவேண்டியவர்களாக ஆனவியல் மக்கள் கருதப்படுதலுங்காண்க.

இராமலக்குமணரை அழைத்து என் பணிசெய்யவைக்கும் என் வீரத்தைப்பார்ப்பாயாக என்று வீரமொழி பகர்ந்த இராவணன் பாவாய், குதலைச்சொல்லாய் என்று பிராட்டியை அன்புகளிய அழைப்பது பிராட்டியை மயக்கித் தன் எண்ணத்திற்கு இசையவைக்கும் வஞ்சனை நோக்கமாகும். பயன் தீர் நோன்பின் மனிதரைக் கொல்லுதல் தன்வீரத்திற்கேற்றதன்று. அவர்களைத் தன்னேவல் செய்யவைப்பதே தக்கது என இராவணன் கருதினான். கொற்றம் பழிபெற மனிதர்தம்மையடுகிலேன் என வாக்கியம் முடியும்.

இருவரையொருகையாலே பற்றினன் கொணர்வன்

70. சிற்றியற் சிறுமை யாற்றற் சிறுதொழின் மனித ரோடு முற்றிய தாய வீர முனிவென்கண் முடியா தேனும் இற்றையிப் பகலி னெய்தி னிருவரை யொருகை யாலே பற்றினன் கொணருந் தன்மை காணுதி பழிப்பி லாதாய்.

கொ - 6 : பழிப்பிலாதாய், சிற்றியல் சிறுமையாற்றல் சிறு தொழில் மனிதரோடே முற்றியதாய வீரமுனிவு என்கண் முனையாதேனும், இற்றை இப்பகலில் இருவரை நொய்தின் இருக்கையாலே பற்றினன் கொணரும் தன்மை காணுதி.

ப - ரை : பழிப்பிலாதாய்-பழிக்கப்படத் தக்ககுற்றங்களில் லாதவளே ! சிற்றியல் - அற்பவியல்பும், சிறுமை ஆற்றல் - புல்லிய வீரமும், சிறுதொழில் - அற்பத்தொழிலும் உடைய, மனிதரோடே - இராமலக்குமணராகிய மனிதர்களுடன், முற்றிய தாய வீரமுனிவு - முதிர்ந்த வீரத்தோடுகூடிய கோபம், என்கண் முனையாதேனும் - என்னிடத்து உண்டாக மாட்டாது ஆயினும், இற்றை இப்பகலில் - இன்றைக்கு இப்பகற் பொழுதிலேயே, இருவரை - அவ்விருவரையும், நொய்தின் - மிக எளிதாக, ஒரு கையாலே பற்றினன் கொணரும் தன்மை - எனது ஒரு கையினாலே பிடித்துக் கொண்டுவரும் எனதாற்றலை, காணுதி-காண் பாயாக.

பொழிப்பு: பழிக்கப்படாதவளே! அற்பவியல்பும், அற்ப ஆற்றலும், அற்பத்தொழிலுமுடைய மனிதர் மாட்டு எனக்கு முதிர்ந்த வீரத்துடன்கூடிய கோபமுண்டாகமாட்டாது. என்ருலும் இற்றைப் பகலிலேயே சென்று எனது ஒருகையாலே இருவரையும் எளிதாகப் பிடித்துக்கொண்டு வருந்தன்மையைக் காணுதி.

விளக்கம்: பிராட்டியின் கொடிய வசை மொழிகளைக் கேட்டபின்பும் அவளது குணத்தில் ஈடுபாடுகொண்டு “பழிப்பிலாதாய்” என்று விளிக்கும் இராவணனது காமமயக்கம் அளவிடற்கரியது. தனது வீரத்திற்கும் கோபத்திற்கும் அற்ப மனிதர்கள் இலட்சியமாக மாட்டார்கள் ஆதலின் அவர்களிடத்து எனக்கு வீரமும் கோபமும் ஏற்படமாட்டாது என்றான். ஆனால் நீ அம்மனிதர்களின் ஆற்றலை விதந்தும், என்ஊற்றலைக் குறைத்தும் கருதுவதால் இப்பொழுதே சென்று இராமலக்குமணராகிய அம்மனிதர்களை எனது ஒருகையினால் எளிதாகப் பற்றிக்கொண்டுவரும் எனதாற்றலைக் காண்பாயாக என்று இராமலக்குமணரின் ஆற்றலைப் பிராட்டி கூறியும் உணராதவனாய் உரைக்கின்றான்.

“இற்றை இப்பகலின் நொய்தின் இருவரை ஒருகையாலே பற்றினன் கொணருந்தன்மை காணுதி”

என்று இராவணன் கூற்றுக்குக் கம்பர் கூறும் சொற்றிறன் மெய்யாகவே இராவணன் செய்துவிடுவான்போலத் தோன்ற

நிற்கிறது. தேவி இராமபிரானது ஆற்றலை நேரே காணாதவளாயின் அரக்கின் இந்த உரைக்குக் கலங்கியிருப்பாள். ஆனால் சுரதாடணனாதியரை இராமபிரான் வதைத்த திறனை நேராகக் கண்டவளாதலின் அவளுள்ளம் கலக்கமடையவில்லை.

நின்னைத்தந்த உதவி

71. பதவிய மனித ரேனும் பைந்தொடி நின்னைத் தந்த உதவியை உணர நோக்கி நுமிர்க்கொலைக்குரிய ரல்லர் சிதைவுற லவர்க்கு வேண்டிச் செய்திநீ தேர்ந்த தின்றி இதமுனக் கீதேயாகி வியற்றுவல் காண்டி பின்னும்

கொ - 6 : பைந்தொடி பதவியமனிதரேனும் நின்னைத் தந்த உதவியை உணரநோக்கின் உயிர்க் கொலைக்குரியர் அல்லர் நீ தேர்ந்ததின்றி அவர்க்குச் சிதைவுறல் வேண்டிச் செய்தி ஈதே உனக்கு இதம் ஆகில் இயற்றுவல் காண்டி இன்னும்

ப - ரை: பைந்தொடி - பசிய வளையல்களை மனிதவளே! பதவிய மனிதரேனும் - (இராமலக்குமணர் எனக்குத் தின்னுதற்கேற்ற) பக்குவமான மனிதர்களாயிருந்தாலும், நின்னைத் தந்த - (கிடைத்தற்கரிய பொருளாகிய) உன்னை வனத்திலே கொண்டுவந்து எனக்குத் தந்த, உதவியை உணர நோக்கின் - (பெரிய) உபகாரச்செயலை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து; உயிர்க் கொலைக்கு உரியரல்லர் - அவர்கள் உயிரைக் கொல்லுதற்கு ஏற்றவராகார், நீ தேர்ந்தது இன்றி - நீ சிறிதேனும் ஆலோசியாமல், அவர்க்குச் சிதைவுறல் வேண்டிச் செய்தி - அந்த இராமலக்குமணருக்கு அழிவை (எனது எண்ணத்துக்கிசைந்து வாழாமையால்) விரும்பிச் செய்கின்றாய், ஈதே உனக்கு இதமாகில் - இராமலக்குமணர் கேடுறுதலே உனக்கு விருப்பமாயிருக்குமாயின், இயற்றுவல் காண்டி - இராமலக்குமணரைக் கொல்கின்றேன் காண்பாயாக, இன்னும் - என்பது அடுத்த செய்யுளில் கூறப்படும் செயல்களை அவாவிநிற்கின்றது.

பொழிப்பு : பசிய வளையல்களை அணிந்தவளே! எனக்குத் தின்பதற்குப் பக்குவமான மனிதர்களானாலும் அந்த இராமலக்குமணர் உன்னை எனக்குத்தந்த உதவியை எண்ணிப்பார்க்குமிடத்துக் கொல்லப்படத்தக்கவரல்லர். நீ ஆலோசியாமல் அவர்க்கு அழிவை (என் எண்ணத்திற்கு இசையாமையால்)

தேடிச் செய்கிறாய். அவர்களைக் கொல்வதே உனக்கு விருப்பமானால் அதனைச் செய்வேன் காண்பாயாக.

விளக்கம் : அரக்கர் மனிதரை உண்பவர்கள். எனது உணவுக்குப்பதமான இராமலக்குமணர் உன்னை எனக்குக் கொண்டு வந்து தந்த உதவியைச் செய்தவர்கள். அந்த நன்றியை மறந்து அவர்களை நான் கொல்லமாட்டேனென்று உயர்ந்த பண்புடையவனைப்போல இராவணன் பிராட்டிக்கு நடித்துக் காட்டுகிறான். தனது உணவாகத்தக்க புல்லியவர்கள் இராமலக்குமணர் என்பது அவன் கருத்து.

“உனக்கு விருப்பமானதை நான் செய்வேன் இராமலக்குமணர் கொல்லப்படுதல் உனக்கு விருப்பமானால் அவர்களை நான் கொல்வேன். அது எனக்கு அரிய செயலன்று, நீ எனது எண்ணத்திற்கு இசைந்து நிற்பாயானால் உனக்கு எது விருப்பமோ அதனைச் செய்ய நான் பின்னிற்கமாட்டேன்” எனப் பிராட்டியை மருட்டித் தன்வசமாக்க முயலுகிறான்.

பதவியன் மனிதர் என்பதை பதவு இயல் மனிதர் எனப் பிரித்து புல்லினை ஒத்த மென்மையான மனிதர் எனப்பொருள் கொள்வாரும் உளர். மனிதரேனும் என்பதில்வந்த உம்மை இழிவு சிறப்புப் பொருள் கொண்டது.

என்னையறிந்திலை குறைந்த நாளோய்

72. பள்ளநீர் யோத்தி நண்ணிப் பரதனே முதலி னோரான்
 உள்ளவர் தம்மை யெல்லா முயிர்குடித் தூழித் தீயின்
 வெள்ளநீர் மிதிலை யோரை வேரறுத் தெளிதி னெய்திக்
 கொள்வனான் னுயிரு மென்னை யறிந்திலை குறைந்த

[நாளோய்.

கொ - 6 : குறைந்த நாளோய், நீ என்னை அறிந்திலை, ஊழித்தீயின் பள்ளநீர் அயோத்தி நண்ணிப் பரதனே முதலி னோர் ஆண்டு உள்ளவர் தம்மை எல்லாம் உயிர்குடித்து, வெள்ளநீர் மிதிடையோரை வேர் அறுத்து எளிதின் எய்தி உன் உயிரும் கொள்வன்;

ப-ரை: குறைந்த நாளோய் - குறுகிய ஆயுளையுடையவளே! என்னையறிந்திலை - நீ எனது ஆற்றலை அறியவில்லை, ஊழித் தீயின் - ஊழிக்காலத்தில் எழுகின்ற பெரு நெருப்பைப்போல (யான்), பள்ளநீர் அயோத்தி நண்ணி - ஆழமான நீர்வளத்தை யுடைய அயோத்தியைடைந்து, பரதனே முதலினோர் -

பரதன் முதலான, ஆண்டுளோர் தம்மையெல்லாம் - அந்த அயோத்தி நகரத்திலுள்ள அனைவரையும், உயிர் குடித்து - உயிர் போக்கி, வெள்ளநீர் மிதிலையோரை - பெருகும் நீர்வளங்கொண்ட மிதிலையிலுள்ளவர்களை, வேர் அறுத்து - வேரோடு நாசம் செய்து, எளிதின் எய்தி - எளிதாக இங்கே வந்து, உன் உயிரும் கொள்வன் - (என் எண்ணத்திற்கு இசையாத) உன்னையும் உயிர் போக்குவேன்.

யொழிப்பு: வாழ்நாள் குறைந்தவனே! எனது ஆற்றலை நீயறிந்தாயில்லை, யான் ஊழிக்காலத்திபோல நீர்வளமுடைய அயோத்தியையடைந்து அங்கு பரதன் முதலான அனைவரது உயிரையும் வாங்கி, நீர் வளஞ்செறிந்த மிதிலையையடைந்து ஜனகன் முதலிய அனைவரையும் அடியோடழித்து மீண்டு வந்து உன்னையும் கொல்வேன்:

விளக்கம்: நீ என் எண்ணத்திற்கிசையவில்லையாதலால் உன்னாய் குறைந்துள்ளது என்று கூறுமுக்கத்தால் 'குறைந்த நாளோய்' எனப் பிராட்டியை இராவணன் விளிக்கின்றான். முன் கூறிய நயவுரைகளால் பிராட்டி மனம் மாறாததைக் கண்டு பயவுரைகளால் அவளை இசைவிக்கமுயலுகிறான், என்னை நீ அறிந்திருந்தால் என் எண்ணத்திற்கு இசைந்திருப்பாய், ஆதலின் நீ நன்றாக என்னை அறியவில்லை. இதோ பார் நான் அயோத்திக்கும் மிதிலைக்குமெல்லாள் சென்று உன் சுற்றத்தவர்களை நாசஞ் செய்து மீண்டு வந்து உன்னையும் நாசஞ் செய்யப்போகிறேன் என்று அச்சுறுத்துகிறான். தன்னுயிரைப் பொருட்படுத்தாவிட்டாலும் தந்தை தாய் சுற்றத்தை எண்ணியாவது அஞ்சுவான் என்பது இராவணன் கருத்து.

மாயையாற் ஜனகனைப்போல ஒருவனைச் சீதாபிராட்டியிடம் இராவணன் அனுப்பி, "எங்கள் குலம் நாசமாகப்போகிறது; என்னையும் இதோ இராவணன் பிடித்து வந்திருக்கிறான்; கொல்லப்போகிறான்; ஆதலால் மகளே! நீ இராவணனது எண்ணத்துக்கு இசைவது நன்மை தரும்" என்று புத்தி கூறும் படிசெய்தான். அப்பொழுது தேவி,

"நீயும் நின்களையும் மற்று இந்நெடுநிலவரைப்பும் நேரே மாயினும் முறைமை குன்றிவாழ்வனோ"
என்று தந்தை இறப்பதையும் பொருட்படுத்தாமையுடன் நோக்கத்தக்கது.

ஊழித்தியின் - இன் உருபு உவமைப் பொருளில் வந்தது; உன்னுயிரும் உம்மை உயர்வு சிறப்புப் பொருளில் வந்தது.

திங்களோரிரண்டில் நானூந்தேய்ந்தது

73. ஈதுரைத் தழன்று பொங்கி யெரிகதிர் வாளை நோக்கித் தீதுயிர்க் கிழைக்கு நானூந் திங்களோ ரிரண்டிற் றேய்ந்த தாதலிற் பின்னை நீயே யறிந்தவா றறிதி யென்றப் போதரிக் கண்ணினுளை யகத்துவைத் துரப்பிப் போளுள்.

கொ - 6 : ஈது உரைத்து அழன்று பொங்கி எரிகதிர் வாளை நோக்கி உயிர்க்கு தீது இழைக்கும்நானூம் ஓர் இரண்டு திங்களில் தேய்ந்தது. ஆதலின் பின்னை நீயே அறிந்தவாறு அறிதி என்னு, போது அரிக்கண்ணினுளை அகத்து வைத்து உரப் பிப்போளுள்.

ப - ரை : ஈது உரைத்து - மேற்கூறியவாறு மொழிந்து, அழன்று பொங்கி - கோபித்தெழுந்து, எரிகதிர்வாளை நோக்கி - ஓளிவிசுகின்ற தன் வாளைப்பார்த்து, உயிர்க்குத் தீது இழைக்கும் நானூம் - உனது உயிருக்கு அழிவு செய்யவேண்டிய காலமும், ஓர் இரண்டு திங்களில் தேய்ந்தது - ஓரிருமாதங்களில் குறுகிநிற்கும், (உன்னைக் கொல்ல நான்குறித்தகால எல்லை இன்னும் ஓரிரு மாதங்களில் முடிவடையும்) ஆதலின் - ஆனதினால், பின்னை நீயே அறிந்தவாறு அறிதி - இனிநடக்கவேண்டியவற்றை நீ உனக்குத் தெரிந்தபடி அறிந்துகொள், என்னு - என்று கூறி, போது அரிக்கண்ணினுளை - தாம்ரையலர் போன்ற செவ்வரி படர்ந்த கண்களையுடைய சீதாபிராட்டியை, அகத்துவைத்து - தன்மனத்திலே இருத்தி (அவன்மேற் காதலுடையவனாய்) உரப்பிப் போளுள் - வாயினால் அதட்டிவிட்டுச் சென்றாள்.

பொழிப்பு : முன் கூறிய கடுமொழிகளோடு மிக்ககோபங் கொண்டு எழுந்து தனது ஓளிவிசும் வாளைப்பார்த்து உனது உயிரைப்போக்கும் காலஎல்லை இன்னும் இரண்டுமாதங்களில் நெருங்கி விடும். அப்பால் நடக்கவேண்டியதை நீயே உனக்குத் தெரிந்தபடி தெரிந்துகொள் என்று தாமரையலர்போன்று அரிபிராந்தகண்களையுடைய பிராட்டியை மனத்திலிருத்தி வாயினால் அதட்டிச் சென்றாள்.

விளக்கம் : பிராட்டியை அச்சுறுத்த எண்ணித் தன்வாளைப் பார்த்தான். வாளைப் பார்த்து இனி உன்னைக் கொல்லுங் காலஞ் சமீபித்து விட்டது; இந்தவாளால் உன் உயிரைப் போக்குவேன் என்ற கருத்துப் புலப்படத் தேவியஞ்சுவா ளென்பது இராவணவின் எண்ணம்; அச்சங்கொண்டு இரண்டு ழாத காலத்துள் மனத்திரும்பவுங் கூடும் என்றறம்பிக்கை

யோடு "பின்னை நியறிந்த வாறறிதி" என்று ஒரு உய்வழியிடுங் கூறிப் போகிறான்.

போகும்போது "போதரிக்கண்ணினோயகத்து வைத்து உரப்பிப்போன" என்று கம்பர் காதலிலே தோற்றவர் உறும் மனநிலையைச் சித்திரமாகக் கூறுகிறார். இராவணன் பிராட்டியின்கண்களைப் பார்த்த வண்ணம் அவளை அப்படியே தன்மனதில் குடியேற்றி நிலைபெறச்செய்து கொண்டு சென்றான் என்பது அழகிய சொற்சித்திரமாகும். ஆனால் பிராட்டியை எப்படியும் தன் எண்ணத்திற்கிசையச் செய்வதேநோக்கமாகக் கொண்டு அதட்டிச் சென்றான். ஆனால் அவளை அகத்தில் சுமந்து சென்றான். இக் கூற்று எத்துணை அருமையாக அமைந்துள்ளதென்பதை இதனை ஊன்றிப்படிப்போருணரலாம்.

இராவணன் பிராட்டிக்கு இரண்டுமாதகால அவகாசம் கொடுத்திருக்கிறான். அவ்விரண்டு மாதகாலத்தில் தனது எண்ணத்தை ஏற்று வாழ்வதா, அன்றி உயிரிழப்பதா என்ற முடிவுக்குப் பிராட்டி வரவேண்டும் என்று "நியறிந்தவாறறிதி" என்ற இராவணனின் கூற்றுப் பொருள் தந்து நிற்பினும், இராவணனுக்கு எப்படியும் பிராட்டி தன்னெண்ணத்திற்கு உடன்படுவாள் என்று உள்ளூர நம்பிக்கையிருந்தமையை "போதரிக்கண்ணினோயகத்துவைத்து" என்ற சொற்றொடர் தெளிவாக்குகிறது.

வஞ்சியிற் செவ்வியானை வசித் தென்பால் வருவீர்

74. அஞ்சுவீத் தானு மொன்ற லறிவுறத் தேற்றி யானும் வஞ்சியிற் செவ்வியானை வசித் தென்பால் வருவீர் ரன்றேல் நஞ்சுமக் காவெ னென்ற நகையிலா முகத்துப் பேழ்வாய் வெஞ்சினத் தரக்கி மார்க்கு வேறுவே றுரைத்துப் போனான்.

கொ - 6: வஞ்சியில் செவ்வியானை ஒன்றால் அஞ்சுவீத் தானும் ஒன்றால் அறிவுறத்தேற்றியானும் வசித்து என்பால் வருவீர் அன்றேல் உமக்கு நஞ்சு ஆவென் என்கு நகை இலா முகத்துப் பேழ்வாய் வெஞ்சினத்து அரக்கிமார்க்கு வேறு வேறு உரைத்துப்போனான்.

ப - ரை: வஞ்சியில் செவ்வியானை - வஞ்சிக் கொடியினும் மிக்க அழகுடைய சீதையை, ஒன்றால் அஞ்சுவீத்தானும் - ஒருபாயத்தால் பயமடையச் செய்தேனும், ஒன்றால் அறிவுறத் தேற்றியானும் - அல்லது ஒருவழியாக என்னை விரும்பியடை

தலை புத்தியாகுமென்று அவள் ஏற்கும்வண்ணம் தெளிவுறச் செய்தாவது, வசித்து என்பால் வருவீர் - வசப்படுத்தி அவள் வசப்பட்டபின் அதனைத் தெரிவிக்க என்னிடம் வாருங்கள், இன்றேல் - அவ்வாறு செய்யத்தவறுவீர்களானால், உமக்கு நஞ்சாவென் - உங்களுக்கு கொடிய நஞ்சுபோல ஆவேன், (உங்களைத் தண்டிப்பேன் என்பது கருத்து) என்னு - என்று கூறி, நகையிலாமுகத்து - சிரிப்பேயில்லாத முகத்தையும், பேழ்வாய் - பிளந்த வாயையுமுடைய, வெம்சினத்து - கொடிய கோபம் பொருந்திய, அரக்கியர்க்கு - அரக்கப் பெண்களுக்கு, வேறுவேறு னரத்துப்போனன் - தனித்தனியாகக் கூறியவ்விடத்தை விட்ட கன்றான்.

பொழிப்பு : சிரிப்பில்லாத முகத்தையுடையவரும், பிளந்த வாயையுடையவரும் கோபம் பொருந்தியவருமான அரக்கப் பெண்களைத் தனித்தனியாக அழைத்து நீவீர் சீதையை அச்சுறுத்தியாவது, அறிவுரை கூறியாவது என்னை ஏற்கும்படி அவருடைய மனத்தை வசிகரித்து என்பால் வந்து சொல்லுங்கள். இது செய்யாவிட்டால் உங்களுக்கு நான் நஞ்சுபோன்ற கொடியவனாவேன் என்று கூறிச் சென்றான்.

விளக்கம் : இராவணன் இரந்துவேண்டியும், அச்சுறுத்தியும் பிராட்டியை வசிக்கமுடியாதவனாய்த் திரும்பிப்போகும் போது சில அரக்கப் பெண்களை அழைத்துப் பிராட்டியைத் தன்பால் மனந்திரும்புமாறு செய்யும்படி பணித்தான். அவ்வாறு பணிப்பதற்கு இராவணன் தேர்ந்தெடுத்த அரக்கப் பெண்கள் கண்டோர் அஞ்சுந்தோற்றம் உடையவர். நகையிலாமுகத்தர், பேழ்வாயர், வெஞ்சினத்தர், ஆகிய இத்தகையோரையே சீதாபிராட்டிபால் அனுப்புகிறான். அவர்களைக் கண்டதும் பிராட்டியின் மனம்கலங்கும். அக்கலக்கத்தால் மனம் மாறுபடக் கூடும் என்பது இராவணன்கருத்து. அக்கொடிய அரக்கியரையும் தனித்தனியாக அழைத்துக் கட்டளையிடுகிறான் என்று கம்பர் இராவணனின் நிர்வாகத்திறத்தைப் புலப்படுத்துகிறார். கூட்டமாகப் பெண்களுக்குக் கட்டளையிட்டால் சிரத்தைக் குறைவேற்படும் என எண்ணித் தனித்தனியாகக் கட்டளையிட்டான். அதுவும் "வசித்தென்பால்வருவீர்" எனப் பிராட்டியை மனந்திருப்பி "அவள் உடன்பட்டாள்" என்ற வார்த்தையைக் கொண்டு வரவேண்டும் அன்றேல் நான் உமக்கு 'நஞ்சாவேன்' என்று கொடுமையாகப் பணித்து; பிராட்டியை வசப்படுத்த இரு உபாயங்களும் கூறிவிடுகிறான். ஏதாவது ஒருவழியில் அச்சுறுத்தியாவது, ஏதாவதொருபடியாக அவள் அறிவில் ஏற்கும்படியாகவாவது செய்யவேண்டும்

என்பதுதான் அவ்விரு உபாயங்கள். இராவணன் தானே நயத்தாலும் பயத்தாலும் அவனை வசப்படுத்த முயன்றும் பலியாது போயினும் ஆசைமிகுதியால் கொடிய அரக்கப் பெண்கள் மூலமாவது தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்ற முயலுகிறான் என்பதை உணரும் வண்ணம் கவியமைந்திருக்கிறது: "வசித்தென்பால் வருவீர்" என்ற வார்த்தை அவனது ஆசை மிகுதியையும், பிராட்டியைத்தன் எண்ணத்திற்கு இசைவிக் கலாமென்ற நம்பிக்கையுடைமையையும் புலப்படுத்திநிற்கிறது. ஒன்றால் என்னுஞ் சொல்லை ஒன்றால் அஞ்சவித்தானும் என்றும் ஒன்றால் அறிவுறத்தேற்றியானும் என்றும் ஈரிடத்துங் கூட்டிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

அரக்கியரின் அதட்டலும்

திரிசடையின் ஆதரவும்

(75 — 82 செய்யுள்கள்)

இராவணன் பிராட்டியை அச்சுறுத்திக் காவரக்கியரையேனும் பிராட்டியை வசித்தென்பால் வருவீரென்று பணித்துச் சென்றான்.

இராவணன் பணியை ஏற்ற சிரிப்பற்ற முகமுடையவரும் பிளந்த லாயையுடையவரும் கொடுஞ்சினத்தையுடையவருமான அரக்கியர் பிராட்டியிருக்குமிடத்தைச் சூழ்ந்தார்கள். இராகுவினால் விழுங்கிவிடப்பட்ட முழுமதியைப்போல இராவணனது சினத்திற்குள்ளாகிப் பிழைத்திருக்கும் பிராட்டியை அவ்வரக்கியர் வருத்தியும் இகழ்ந்தும் அதட்டியும் வேதனை செய்யத் தொடங்கினர்.

ஒருவரின் முந்தி ஒருவராகச் சீதாபிராட்டியைக் கடியமுள் வந்தார்கள். கண்களிலிருந்து தீப்பொறி சிதற வான் சூலமென்பவற்றை உயர்த்திக்கொண்டு கொல்லுங்கள் கொல்லுங்கள், துண்டு துண்டாகவேட்டி வயிரூர உண்ணுங்கள் உண்ணுங்கள் என்று உரப்பி அச்சுறுத்தினார்கள்.

சில அரக்கியர் பிராட்டியை நோக்கி, "நான்முகனின் புதல்வன் புலத்தியன், அவன் புதல்வன் விசித்திரவசு. விசுத்திரவசுவின் புதல்வன் இராவணன். அவன் அழகிற் சிறந்தவன், சாமவேதப்புலமையுடையவன், பேரறிஞன், தவப்பெருமை கொண்டவன், அன்புடையவன், அவன் உன்மேல் தாய அன்பு

கொண்டுள்ளான். அவன் உனக்கு என்ன தீமை செய்தான்? சொல்வாயாக" எனக் கேட்டனர்.

சில அரக்கியர் பிராட்டியை நோக்கி "பெண்களிற் கொடியவளே! வெந்தபுண்ணில் அம்பைச் செலுத்தியது போல காதலரால் நொந்த இராவணனது மனம் வேகும்படி கொடியவார்த்தைகள் பேசித் தீயமனிதராகிய இராமலக்குமணர் குலத்தோடு அழியவும் ஜனகனின் குலம் ஒழியவும் தக்க கொடுஞ்செயலைப் புரிந்துவிட்டாய் நடுநிலைநின்று உண்மையை உணருகிறாயில்லை" என்றனர்.

வேறு சில அரக்கியர், "அறிவற்றவளே! நீ புகுந்த தசரதன் குலத்திற்கும், பிறந்த ஜனகன் குலத்திற்கும் தீமூட்டி விட்டாய். ஒரு கணத்தில் இரு குலத்தவரும் மாயப் போகிறார்கள். நீயும் உயிருடன் வாழமாட்டாய். உன் மனதிற்பதியும் வண்ணம் இவற்றைக் கூறினோம்" என்றனர்.

இங்ஙனம் காவலரக்கியரின் கொடுமையைக் கண்டு கலங்காத பிராட்டி அவ்வரக்கியர் இவ்வளிக் கொல்லுங்களென்று பரபரத்த தன்மையைக் கண்டும் இராவணன் அவர்களுக்குப் பணித்த கட்டளையை எண்ணியும் கண்ணீர் பெருக்கிய வண்ணம் நகைத்தாள்.

இவ்வாறு பிராட்டியிருக்குஞ் சமயத்தில் திரிசடை பிராட்டியை நோக்கி, "நான்கண்ட கனவின் பலனைச் சொல்லியிருக்கவும் நீ கலக்கக் கொள்ளுவது நன்றன்று" என்றார். காவலரக்கியரும் திரிசடையின் பேச்சைக் கேட்டு அடங்கியிருந்தனர். இராவணனின் ஆணையை விட வேறென்றுமறியாத காவலரக்கியர் திரிசடையின் கனவின் பலனைக்கேட்டுப் பிராட்டியை அச்சுறுத்தலை விட்டு அடங்கியிருந்தனர். சீதாதேவியும் சிறிது துன்பம் நீங்கி உயிர்நிலைத்தாள்.

பொங்கரா நுங்கிக்கான்ற தூயவெண்மதியம்

75. போயின் னரக்கன் பின்னைப் பொங்கரா துங்கிக் கான்ற தூயவெண் மதியம் மொத்த தோகையைத் தொடர்ந்து கற்றித் தீயவல் லரக்கி மார்கள் தெறித்திழித் தூர்ப்பிச் சிந்தை மேயின் வண்ண மெல்லாம் விவம்புவா னுடன்று மிக்கார்.

கொ - 6 : அரக்கன்போயினன் பொங்கரா நுங்கிகான்ற தூயவெண் மதியம் ஒத்த தோகையை தீயவல் அரக்கிமார்கள் தொடர்ந்து சுற்றித் தெழித்து இழித்து உரப்பி சிந்தைமேயின் வண்ணம் எல்லாம் விவம்புவான் உடன்று மிக்கார்.

ப - ரை: அரக்கன் போயினன் - (மேற்கூறியபடி அரக்கிய ரைப்பணித்து) இராவணன் அவ்விடம் விட்டகன்றான், பொங்கரா - கோபங் கொண்ட இராகுவென்னும் பாம்பு, ரூக்கிக் கான்ற - விழுங்கிப் பின்பு கக்கிய, தூயவெண்மதியம் ஒத்த - தூய்மையான வெண்ணிறம் பொருந்திய சந்திரனை நிகர்த்த, தோகையை - சாயலால் மயில் போன்றவளாகிய சீதாபிராட்டியை, தீயவல் அரக்கினார்கள் - கொடிய வலிமை மிக்க அரக்கப் பெண்கள், தொடர்ந்து சுற்றி - நெருங்கிச் சூழநின்று, தெழித்து இழித்து உரப்பி - வருத்தியும் அவமதித்தும், அதட்டியும், சிந்தை மேயிவண்ணமெல்லாம் - தம் மனத்தில் தோன்றிய படியெல்லாம், விளம்புவான் - கூறுவதற்கு, உடன்றுமிக்கார் - ஆத்திரங்கொண்டு எழுந்தார்கள்.

பொழிப்பு: இராவணன் அவ்விடம் விட்டகன்றபின் இராகுவினார் பற்றப்பட்டுப் பின் விடுதலையடைந்த வெள்ளிய சந்திரனையொத்தவளும் மயிலனைய சாயலினையுடையவளுமாகிய பிராட்டியைக் கொடுமை மிக்க வலிய அரக்கப்பெண்கள் வளைந்து கொண்டு வருத்தி அவமதித்து அதட்டித் தம்மனம் போனபடியெல்லாம் கூறுவதற்கு ஆத்திரங் கொண்டேழுந்தார்கள்.

விளக்கம்: இராவணன் தன் முன்னிலையில் நின்று தகாத வார்த்தைகளைக் கூறியபோது இராகுவினார் பற்றப்பட்ட சந்திரனைப்போல ஒளி மழுங்கி வருந்திக்கொண்டிருந்த பிராட்டி இராவணன் அவ்விடம் விட்டகல இராகுவால் விடப்பட்ட சந்திரன் போலத் தெளிவடைந்தாள். இராவணன் தன் முன்னின்ற அவ்வளவு நேரமும் மனக்கலக்கமுற்று ஒளி மழுங்கிய பிராட்டிக்குப் பாம்பினால் விழுங்கப்பட்ட சந்திரன் உவமானம், சந்திரனை விழுங்கும் இராகுவென்னும் கருங்கோள் நிறத்தினாலும் கொடுமையினாலும், செயலினாலும் இராவணனுக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டது. இராகு ரூக்கிக் கான்ற சந்திரனை ஒத்திருந்த பிராட்டி உவமேயம். இராவணன் இராகுவைப்போன்று துன்பந்தந்து நின்றமையின் உவமானம்.

சந்திரனுக்குத் "தூயவெண்மதியம்" எனக் கொடுத்த அடைமொழி பிராட்டியின் மனத்தூய்மையையும் சுட்டி நிற்கிறது. தோகையென்பது உவமையாகுபெயராய் பிராட்டியைக் குறித்து நின்றது.

கொன்று குறைத்துக் குடராரத் தின்மின்

76. முன்முன் வின்றார்-கண்கனல் சிந்த முடுகுற்றார்
மின்மின் னென்னுஞ் சூலமும் வானும் மிசையோச்சிக்
கொன்மின் கொன்மின் கொன்று குறைத்துக் குடராரத்
தின்மின் தின்மின் என்று தெழித்தார் சிலரெல்லாம்.

கொ - டு: சிலர் எல்லாம் முன் முன் நின்றார் கண்கனல் சிந்த முடுகுற்றார். மின்மின் என்னும் சூலமும் வானும்மிசை ஒச்சி, கொல்மின் கொல்மின் கொன்று குறைத்து குடர் ஆரத் தின்மின் தின்மின் என்று தெழித்தார்.

ப - ரை: சிலர் எல்லாம் - அரக்கப்பெண்களிற் சிலர் ஒன்று கூடி, முன் முன் நின்றார் - ஒருவரையொருவர் முந்திநின்றவராய், கண்கனல் சிந்த முடுகுற்றார் - கண்களிலிருந்து தீப்பொறி பறக்க நெருங்கினார்கள், மின்மின் என்னும் - பளிச்சுப்பளிச்சென்று ஒளி வீசுகின்ற, சூலமும் வானும் - குலப்படைகளையும் வாட்படைகளையும், மிசை ஒச்சி - மேலே ஒங்கி, கொன்மின் கொன்மின் - கொல்லுங்கள் கொல்லுங்கள், கொன்றுகுறைத்து - அவ்வாறு கொன்று துண்டு துண்டாக்கி, குடராரத்தின்மின் தின்மின் - வயிறு நிரம்பத்தின்னுங்கள் தின்னுங்கள், என்று தெழித்தார் - என்று உரப்பினார்கள்.

பொழிப்பு: சில அரக்கியர் பிராட்டியை வகுத்துவதற்கு ஒருவரை ஒருவர் முந்திவந்து கண்களிலிருந்து தீப்பொறி சிந்த மின்னலென ஒளி வீசும் சூலம், வான் என்னும் ஆயுதங்களை ஒங்கியவண்ணம் கொல்லுங்கள் கொன்று துண்டு துண்டாய் வெட்டித் தின்னுங்களென்று உரப்பினார்கள்.

விளக்கம்: "நகையிலா முகத்துப் பேழ்வாய் வெஞ்சின அரக்கிய"ரையே இராவணன் சீதாபிராட்டியை அச்சுறுத்த அனுப்பி வைத்தான். அவர்கள் தம்மியல்பிலேயே தறுகண்மை யுடையவர்கள். அத்துடன் இராவணனும் "ஒன்றூலஞ்சுவித் தானும் வசித்தென்பால் வருவீர்" என்று சுட்டளையிட்டுள்ளான். ஆகவே அவர்களது கொடுமை இரண்டுமடங்காக அதிகரித்து, "கொன்மின் தின்மின்" என்று தெழிக்கச்செய்தது. ஒருபெண்; அவளும் எவருடைய உதவியும்ற்றவள், அரக்கர் நாட்டில் அரக்கர் மத்தியில் சிறையிருக்கிறாள், அவளை அச்சுறுத்த இவ்வளவு ஏற்பாடு. இந்த ஏற்பாடெல்லாம் பிராட்டியின் மனத்தின்மைக்குமுன் தோல்வியடைந்தன. பிராட்டிக்கு உயிர்போய் விடுமேயென்ற அச்சமிருந்தால் இந்தவழிகள்

பயன்பட்டிருக்கும்; அரக்கிமா ரைக் கண்டமர்த்திரத்திலே அவரடிபணிந்து “என்னுயிரைப் போக்க வேண்டாம் நான் உங்களெண்ணப்படியே நடக்கிறேன்” என்று மண்டியிட்டிருப்பான். ஆனால் பிராட்டியோ “முறைமை குன்றவாழ்வனே” என்று கூறிய நெறிதிறம்பாத திண்மையுடையாளென்பது இவ்வச்சுறுத்தலுக்கெல்லாம் இறவாதிருந்தமை காட்டுகிறது. கொண்டு குறைத்து என்பதைக் கொண்டு முறித்து என்பாடங் கொள்வாருமுள்.

மெய்யன்புன்பால் வைத்துள்ள

77. வையந் தந்த நான்முகன் மைந்தன் மகன்மைந்தன்

ஐயன் வேத மாயிரம் வல்லான் அறிவாளன்

மெய்யன் புன்பால் வைத்துள் தல்லால் வினைவென்றோன்
செய்யும் புன்மை யாதுகொ லென்றார் சிலரெல்லாம்.

கொ - நு : சிலரெல்லாம், வையந்தந்த நான்முகன் மைந்தன் மகன்மைந்தன், ஐயன் வேதம் ஆயிரம் வல்லான், அறிவாளன், வினைவென்றோன், உன்பால் - மெய்யன்பு வைத்துளது அல்லால் செய்யும் புன்மையாது கொல் என்றார்.

ப - ரை : சிலரெல்லாம் - சில அரக்கியர் கூட்டம், வையம் தந்த நான்முகன் மைந்தன் - உலகங்களைப் படைத்த நான்கு முகங்கையுடைய பிரமதேவனின் மகனாகிய புலத்தியனுக்கு, மகன் - மகனாகிய விச்சிரவசுவின், மைந்தன் - மகனாகிய இராவணன், ஐயன் - அழகுடையவன், வேதம் ஆயிரம் வல்லான் - ஆயிரம் சாகைகளைக் கொண்ட சாமவேதத்தில் தேர்ச்சியுடையவன், அறிவாளன் - மிகுந்த அறிவுடையவன், வினைவென்றோன் - தவத்தினால் தீவினை நீங்கியவன், உன்பால் - அத்தகைய இராவணன் உன்னிடத்து, மெய்யன்பு வைத்துளது அல்லால் - உண்மைக்காதல் கொண்டுள்ளமையேயன்றி, செய்யும் புன்மை யாதுகொல் என்றார் - அவன் செய்த இழிந்த செயல் யாதாகும் என்று கேட்டனர்.

பொழிப்பு : அரக்கியர் சிலர் பிராட்டியை நோக்கி உலகத்தைப்படைத்த பிரமாவின் புதல்வன் புலத்தியன் புலத்தியனின் புதல்வன் விச்சிரவசு; விச்சிரவசுவின் புதல்வன் இராவணன், அவன் அழகுமிக்கவன், சாமவேதத்தில் வல்லவன், நுண்ணறிவுடையவன், தீவினையகன்றவன். அத்தகைய இராவணன் உன்மீது உண்மைக்காதல் கொண்டான். அதைத்தவிர அவன் செய்த புன்செயல் யாது? என்று கேட்டனர்.

விளக்கம் : சீதாபிராட்டி இராவணனை ஒரு அரக்கன் தானே என்று இழிவாக நினையாதிருப்ப அவனது பரம்பரையை விளக்கி நின்றனர். பிரமதேவன் வழிவந்தவன் இராவணன் என்றால் சீதாபிராட்டி விரும்பக்கூடுமென்ற எண்ணத்தாலதனைக் கூறினர். "புலத்தியன் வழிமுதல்வந்த பொய்யறு குலம்" எனக் கும்பகருணன் கூறுவதனாலும் இராவணன் நான்முகன் மைந்தனாகிய புலத்தியனின் மரபில் வந்தமை புலனாகிறது.

இராவணனது அழகு, கல்வி, அறிவு, தவம் என்பன சிறப்பித்துரைக்கப்படுகின்றன. சாமவேதம் ஆயிரம்சாகைகளைக் கொண்டதனால் அதனை "வேதம் ஆயிரம்" என்றார். "உள் பால் மெய்யன்பு வைத்துள்ளது" என்று இராவணனது முறையற்ற காழ்த்தை உயர்ந்த காதலாகத் திரிந்து அரக்கப் பெண்கள் கூறியிருத்தல் காண்க. இப்பாடல் இராவணனின் புகழை விதந்து கூறற்கேற்ற ஓசை நயமுமுடைமையைப் படித்துணரலாம்.

நின்முதல் மாயும் பிணிசெய்தாய்

78. மண்ணிற் றீய மானுயர் தத்தம் வழியோடும்

பெண்ணிற் றீயோய் நின்முதன் மாயும் பிணிசெய்தாய்

புண்ணிற் கோலிட் டாலன சொல்லிப் பொதுநோக்கா

யெண்ணிற் காணும் மெய்மையை யென்றார் சிலரெல்லாம்.

கொ - றீ : சிலரெல்லாம் பெண்ணில் தீயோய் புண்ணில் கோலிட்டால் அனசொல்லி மண்ணில் தீயமானுயர் தத்தம் வழியோடும் மாயும், நின்முதல் மாயும் பிணிசெய்தாய், பொது நோக்காது எண்ணில் மெய்மையைக் காணும் என்றார்.

ய - ரை : சிலரெல்லாம் - அரக்கிமாரிற் சிலர், பெண்ணில் தீயோய் - பெண்களுள்ளே கொடியவனே! புண்ணிற் கோலிட்டால் அனசொல்லி - வெந்த புண்ணிலே அம்பைச் செலுத்தியது போன்ற வார்த்தைகளை (எங்கோனாகிய இராவணனுக்கு)ச் சொல்லி, மண்ணில் தீய மானுயர் - இந்தப்பூமியிலே கொடிய வர்களாகிய இராமலக்குமணர், தத்தம் வழியோடும் மாயும் - அவரவர்களது சந்ததியோடு அழியவும், நின் முதல் மாயும் - உன்குலத்தவர்கள் மாயவும், பிணிசெய்தாய் - நோயைப் போன்ற கொடிய செயலைச் செய்துவிட்டாய், பொது நோக்காது - நடுநிலையில் நின்று ஆராயாமல், எண்ணில் - நீ எண்ணிய

படியே ஆராய்ந்தால், மெய்மையைக் காணாய் - உண்மையை நீ அறியமாட்டாய், என்றார் - என்று புத்தி புகட்டினார்:

மொழிப்பு: சில அரக்கியர் பிராட்டியை நோக்கி "பெண்ணிற் கொடியவளே! நீ இராவணனுக்குப் புண்ணிற் கோலிட்டதுபோன்ற கொடிய வார்த்தைகளைக் கூறித் தீயவர்களான இராமலக்குமணரையும் அவரது சந்ததியாரையும் உனது குலத்தாரையும் அழிக்கும் கொடியநோயைச் செய்துவிட்டாய்; நடுநிலை நின்று ஆராயாமல் நீ விரும்பியபடி தீர்மானித்தால் உண்மை தெரியாது" என்றனர்.

விளக்கம்: "நீசா என்றும் துகும்பேயென்றும், அறிவிவியே என்றும் எமது தலைவனைக் கொடியவார்த்தைகளால் வைதாய்; அவனுக்கு அவமானந் தரக்கூடிய செய்திகளையும் இயம்பினாய், அதனால் அவனுக்குச் சீற்றமேற்பட்டால் இராமலக்குமணரும் அவரது குலமும் உனது குலமும் நாசமாகும். அத்தகைய கொடுமையைச் செய்துவிட்டாய். உன்னைக் காதலித்து அது நிறைவேறாத மனப்புண்ணோடு இருக்கும் இராவணனுக்கு நீ கூறிய அக்கொடிய மொழிகள் அம்புபோல வருத்தத்தைக் கொடுப்பன. ஆதலின் நீயும் உன் கிளையும் உய்யவேண்டுமானால் நடுநிலையில் நின்று ஆராய்ந்து தீர்மானிக்கவேண்டும்; உன்மதியீனத்தால் ஒரு பட்சம் நின்று ஆராய்ந்தால் உண்மை உனக்குப் புலனாகாது;" என்று அரக்கியர் அறிவுரை கூறுகின்றனர்.

அரக்கியர் அச்சுறுத்திப் பார்த்தனர். பலிக்காதது கண்டு

"அஞ்சவித்தேனும் ஒன்றலறிவுறத் தேற்றியானும்
வஞ்சியிற் செவ்வியானை வசித்தென்பால் வருவீர்"

என்று இராவணன் கூறியபடி அறிவுரை கூறத் தலைப்பட்டனர்.

"பொது நோக்காது எண்ணில் மெய்மையைக் காணாய்" என்பதுதான் அவர்கள் கூறிய அறிவுரை, நாம் கூறுவதை நடுநிலை கொண்டமனத்துடன் ஆராய்ந்துபார். உன்குலத்தையும் இராமலக்குமணர்குலத்தையும் அழித்துவிடுவதிலும் இராவணனுடைய எண்ணத்திற்கிசைந்து பெரும்போகந் துய்த்து உன்கிளையையும் வாழவைப்பது எவ்வளவு சிறந்த செயலாகும் என்பதைச் சிந்தித்துப்பார் என்பதுதான் அவர்கள்கூறிய அறிவுரையின் கருத்தாகும். புண்உவமானம் காமவேதனை கொண்ட இராவணனதுமனம் உவமேயம்; புண்ணில் அம்பைச் செலுத்துதல் உவமானம்; இராவணன் மன்தில் வசைமொழிபுகுதல்

உவமேயம். மானிடர் என்பது மானுயர் என மருவி நின்றது. அன்ன என்ற உவமஉருபு அனனக்குறைந்து நின்றது.

இக்கணமிற்றாய் உணர்வில்லாய்

79. புக்க வழிக்கும் போந்த வழிக்கும் புக்கவெந்தி
ஒக்க விதைப்பா னுற்றனை யன்றே யுணர்வில்லாய்
இக்கண மிற்று யுன்னின மெல்லா மினிவாழா
சிக்க ஷராத் தே மென்று தெழித்தார் சிலரெல்லாய்.

கொ - டு : சிலர் எல்லாம் உணர்வில்லாய் புக்கவழிக்கும் போந்தவழிக்கும் புக்க வெந்தி ஒக்கவிதைப்பான் உற்றனை அன்றே, இக்கணம் இற்றாய் உன்னினமெல்லாம் இனிவாழா சிக்க உரைத்தேம் என்று தெழித்தார்.

ப - ரு : சிலர் எல்லாம் - சில அரக்கியர், உணர்வில்லாய் - அறிவற்றவளே, புக்கவழிக்கும் - நீ மணமகளாகப் புகுந்த தசரதன் குலத்துக்கும், போந்த வழிக்கும் - நீ பிறந்த மரபாகிய ஜனகன் குலத்துக்கும், புக்கவெந்தி - புக்ககின்ற கொடிய நெருப்பை, ஒக்க விதைப்பான் உற்றனை - ஒரு சேரப்பற்றவைப் பதற்குப் பொருந்தியுள்ளாய், அன்றே - அல்லவா, இக்கணம் இற்றாய் - இந்தநொடிப் பொழுதிலேயே நீ அழியப்போகிறாய், இனி உன் இனமெல்லாம் - இனிமேல் உனது சுற்றமனைத்தும், வாழா - வாழ மாட்டா, சிக்கஉரைத்தேம் என்று தெழித்தார் - உறுதியாகச் சொல்லிவிட்டோம் என்று அச்சுறுத்திக் கூறினர்.

பொழிப்பு : சில அரக்கியர் பிராட்டியை நோக்கி, "அறிவற்றவளே! நீ புகுந்த மரபுக்கும், பிறந்த மரபுக்கும் ஒரு சேரப் புகையும் நெருப்பைப் பற்றச் செய்யவந்திருக்கிறாய். இப்பொழுதே கொலைப்போகிறாய். இனி உன் சுற்றமனைத்தும் வாழமாட்டா. உறுதியாகச் சொல்லிவிட்டோம்" என்று அதட்டியுரைத்தனர்.

விளக்கம் : பிராட்டியைக் கொடிய அரக்கியர் "உணர்வில்லாய்" என விளிப்பது நகைப்பைத் தருஞ் சொற்றொடராகும். எண்ணாது எண்ணமெல்லாம் எண்ணியேங்கும் பிராட்டியை உணர்வில்லாயென்று வஞ்சனையரக்கியரைக் கூறவைத்து அவர்களது அறியாமையைக் கம்பர் புலப்படவைக்கிறார்.

உயர் புகழ்க்கு ஒருத்தியாய் பிராட்டியை இரு குலத்தையும் எரிக்கவந்த நெருப்பு என்று அரக்கியர் கூறி உன்னைப்

போலக் கொடியவர் உலகிலில்லையென்று அறிவுரை கூறுவது பிராட்டியும் தன்குலத்துக்கும் இராமன் குலத்துக்கும் தான் தீயாகக் கூடுமென்ற அச்சங்கொள்ளத்தக்கதாக அமைந்திருக்கிறது. "புக்கவழிக்கும் போந்த வழிக்கும் புகைவெந்தீ ஒக்கவிதைப்பான் உற்றனை" என்ற கம்பர்வாக்குச் சிந்தித்து மகிழ்ந்தக்கது. புகைவெந்தீ என்பது எரியுந்தீயிலும் புகையுந்தீ வெப்பமதிகமானது என்ற கருத்தைத் தருகிறது. இதே போன்று "மூளாதீப்போலுள்ளே கண்ணு" என்று சுந்தர மூர்த்திநாயனருங் கூறியிருப்பதைக் காணலாம். "ஒக்க விதைப்பாய்" என்பது ஒரு சேரவித்திருகிராய் என்ற பொருளைத் தந்து, நெருப்புக்கு வித்திருதலாகிய பற்றவைத்தலைக் கருதி நிற்கும் இலக்கியச் சொல்லாகும். விதைத்தல் வித்திடல், விதைப்போர் விதையைப் பரப்பி இருதல் மரபு; அதுபோல நீ இருகுலத்துக்கும் புகை வெந்தீயைப் பரப்பியிருகிராய் என்ற கருத்தைத் தரக்கூடியதாக நயம்பட "ஒக்க விதைப்பாய்" எனக் கம்பர் கூறியிருத்தல் நோக்கத்தக்கது.

உணர்வில்லாத அரக்கியர் சீதாபிராட்டியின் செயலினால் புக்க குலமும், புகுந்தகுலமும் அழியாப் புகழெய்தி வாழப்போகிறதென்பதையும் அரக்கர் குலம் அழியப்போகிறதென்பதையும் எங்ஙனமறிவர்? பிராட்டியின் செயலைத் தீயாக உருவகித்து, தீயினால் எரியுங் குலங்களை உருவகியாது விட்டமையால் இஃது ஏகதேச உருவகமாகும்.

கண்கள் கலுழ்ந்தே நகுகின்றூள்

30. கொல்வா னுற்றோர் பெற்றியும் யாதுங் குறையாதோன் வெல்வா னங்கோன் நின்னுமின் வம்மென் பவர்மெய்யும் வல்வாய் வெய்யோ னேவலு மெல்லா மனம்வைத்தாள் நல்வாய் நல்லாள் கண்கள் கலுழ்ந்தே நகுகின்றூள்.

கொ - 6 : கொல்வான் உற்றோர் பெற்றியும், யாதுங் குறையாதோன் நம்கோன் வெல்வான் வம்தின்னுமின், என்பவர் மெய்யும் வல்வாய் வெய்யோன் ஏவலும் எல்லாம் மனம் வைத்தாள்; நல்வாய் நல்லாள் கண்கள் கலுழ்ந்தே நகுகின்றூள்.

ப - ரை : கொல்வான் உற்றோர் பெற்றியும் - தன்னைக் கொல்வதற்கு வந்து நிற்கும் அரக்கியருடைய கொடுத்தன்மையும், யாதுங் குறையாதோன் - எந்தவிதத்திலும் எக்குறையுமில்லாதவனும், நம்கோன் - நமது தலைவனுமாகிய இராவணன், வெல்

வான் - எவற்றிலும் வெற்றி பெறுவான், வம் - (ஆதவால்) வாருங்கள், தின்னுபின் என்பவர் - தின்னுங்கள் என்று அச்சுறுத்தும் அரக்கப் பெண்களின், மெய்யும்-உடம்பின் பரபரப்பும், வல்வாய் வெய்யோன் - கொடிய மொழிகளையே பேசும் கொடிய வனாகிய இராவணனது, ஏவலும்-காவலரக்கியருக்குப் பணித்த கட்டளையும், எல்லாம் மனம் வைத்தாள்-(ஆகிய) இவற்றையெல்லாம் மனதில் எண்ணியவளாய், நல்வாய் - நன்மைதரும் சொற்களைப் பேசும் வாயையுடைய, நல்லாள் - தூய்மைபொருந்திய சீதாபிராட்டி, கண்கள் கலுழ்ந்தே நகுகின்றாள் - கண்களினின்றும் கண்ணீர் பெருக அழுதுகொண்டே (தன்னிலையை எண்ணிச்) சிரிப்பவளானாள்.

பொழிப்பு : காவலரக்கியரின் கொடுத்தன்மையையும், நம் தலைவன் ஒரு குறையுமில்லாதவன். எதையும் வெல்வான் ஆதவால் இவனைத் தின்னவாருங்கள் என்று கூறிப் பட்டபடக்கும் அரக்கியரின் அச்சுறுத்தலையும், காவலரக்கியருக்கு இராவணனிடம் கட்டளையையும் எண்ணி நன்மைதரும் பேச்சையுடைய நல்லவளாகிய பிராட்டி அழுதுகொண்டே சிரிக்கின்றாள்.

விளக்கம் : வல்வாய் வெய்யோன் என இராவணனைக் கூறுவது, கொடுமொழிகளையே பேசுவதிலும், அவன் வாயிலிருந்து வரும் சொற்கள் வல்லன, அவற்றை அரக்கியர் செய்தே முடிப்பார்கள் என்பதிலுமாகும். அடுத்து 'வெய்யோனேவலும்' என்று குறிப்பிடுவதால் வல்வாயிலிருந்து வரும் ஏவல் அது எப்படியுந் தீமையையே பயக்கும் என்ற குறிப்பைக் கொண்டுள்ளது. அவ்வேவல் வழிநின்ற அரக்கியர் 'தின்னவம்மின்' என்று மெய்ப்பட்டக்கக்கூறும் நிலையும் பிராட்டிக்குப் பெருங் கவலையைத் தந்துள்ளது. "எல்லாம் மனம் வைத்தாள்" என்பது முன்னிகழ்ந்தவை; இராவணனின் ஆசை, அரக்கியரின் கொடுமை, இராமபிரான் தன்னை மீட்கவருவாரோ என்ற சந்தேகம் என்பனவெல்லாம் அவள் மனதிற்கோன்றத் துன்பத்தாலழகையும், இந்த நிலையெனக்கேற்பட்டதே என விதியின் கொடுமையெண்ணிய வெறுப்பினாலேற்பட்ட நகையும் ஒரு சேரத்தோன்றின. எண்ண அலைகள் பிராட்டியின் மனதில் மோதுவதை எல்லாம் மனம் வைத்தாள் என்றும் கண்கள் கலுழ்ந்தே நகுகின்றாளென்றும் நயம்படக்கூறப்பட்டிருத்தலைக் காண்கிறோம். 'நல்லாள் கண்கள் கலுழ்ந்தே நகுகின்றாள்' என்னும்போது கம்பருடைய உள்ளமும் உருகி நின்றமை புலனாகிறது.

வல்லவாயரக்கனுக்கு நன்மதி கூறியமையால் பிராட்டியின் வாயை நல்வாய் என்றமை பாராட்டற்குரியது. “வெல்வான் நங்கோன்” என்று அரக்கியர் கூறுவது ‘இவனை வசப்படுத்த அவனால் முடியும்’ என்ற குறிப்பை ஒருவருக்கொருவர் கூறிக் கொள்வதாகவும் பொருளமைகிறது. நல்லாள் மனம் வைத்தாள் கலுழ்ந்து நகுகின்றாள் என வினைமுடிக்குக.

முன்னே சொன்னேன் கண்ட கனுவின் முடிவம்மா

81. இன்றோ ரன்ன வெய்திய காலத் திடைநின்றாள்
முன்னே சொன்னேன் கண்ட கனுவின் முடிவம்மா
பின்னே வாளா பேதுறு வீரேற் பிழையென்றாள்
அன்னே நன்றென் முளவ ரெல்லா மனிவுற்றார்.

கொ - 6: இன்றோர் அன்ன எய்திய காலத்து இடைநின்றாள், அம்மா கண்ட கனுவின் முடிவு முன்னே சொன்னேன் பின்னே வாளாபேதுறுவீரேல் பிழை என்றாள். அன்னே நன்று என்றாள் அவர் எல்லாம் அவிவு உற்றார்.

ப-ரை: இன்றோரன்ன - இப்படியான நிலை, எய்தியகாலத்து- ஏற்பட்ட பொழுது, இடைநின்றாள் - நடுநிலையினின்றும் வழுவா தவளாகிய திரிசடை, அம்மா - சீதாபிராட்டியே, கண்ட கனுவின் முடிவு - நான் கண்ட கனவினாலேற்படக்கூடிய பலன்களை, முன்னே சொன்னேன் - முன்னமே கூறியிருக்கிறேன், பின்னே- அதனைக் கேட்டபின்பும், வாளாபேதுறுவீரேல் - வீணாக மனக் கலக்கமடைவீரானால், பிழை என்றாள் - அது தவறான செயலாகும் என்று கூறினாள், அன்னே - தாய்போன்றவளே, நன்று என்றாள் - நீ கூறுவது நல்லதேயாகும் என்று பிராட்டி கூறினாள், அவர் எல்லாம் - அந்தக் காவலரக்கியர் அனைவரும், அவிவுற்றார் - (திரிசடை கூறிய கனுவின் பலனைக் கேட்டு) அடங்கியிருந்தார்கள்.

பொழிப்பு: பிராட்டி கலக்கமுற்றிருந்த நேரத்தில் நடுநிலை தவறாத திரிசடையென்பாள் பிராட்டியை நோக்கி, “அம்மா! நான் கண்ட கனுவின் பலனை முன்னமே கூறியுள்ளேன். பின்னரும் கலக்கமுறுவது தவறாகும்” என்று கூறப் பிராட்டி, “தாய்போன்றவளே! அது நன்று” என்று கூறினாள். காவலரக்கியரும் அடங்கினர்.

விளக்கம்: பிராட்டி தன்னிலையை எண்ணி அழுதுகொண்டே நகுகின்ற துன்பநிலையைக் கண்டு மனம் நெகிழ்ந்த தாயினுமினியவளான திரிசடை, “அம்மா! முன்னமே நான் கண்ட கனவின் பலன் நடந்தே தீரும். ஆதலின் நீ கவல்வது தவறு” என்று கூறிப் பிராட்டியைத் தேற்றினாள். திரிசடையைக் கம்பர் ‘இடைநின்றாள்’ எனப் புதுமையான பெயர் கொடுத்தழைக்கிறார். நடுவுநிலைமையுடையாள் என்று கருத்துடைய தாயினும் இராவணனால் பிராட்டியைக் காவல்புரிய அனுப்பப்பட்ட திரிசடை சீதாபிராட்டியின் துயர்கண்டு அவளை அவ்வாறு வருந்த விடுவது அநீதி என்றுணர்ந்து நடுநிலையில் நிற்கவேண்டிய நிலையேற்பட்டதால் இடைநின்றாள் என்று குறிக்கப்படுகிறாள், இராவணனுக்காகப் பிராட்டியை வருத்துவது பெரும் அநீதியென்பதைச் சீதாபிராட்டியைக் கண்டவுடனேயே திரிசடைக்குத் தெரிந்துவிட்டது. ஆகவே நீதியைக் கடைப்பிடிக்கத் தீர்மானித்தாள். அவளது தந்தையும் அவ்வாறே நீதிக்காக அண்ணளாகிய இராவணனுடன் வாதாடிய விபீஷணன் என்னும் தூயோன் ஆவான். மேலும் இராவணனுக்கு நன்மதி கூறித்திருத்த முடியாது. பிராட்டிக்குப் புத்தி கூறிமனம் மாற்றுவது அநீதியாதலின் அவள் இடைநின்றாள்.

அம்மாவென்று திரிசடை சீதாபிராட்டியை அழைக்கிறாள். பிராட்டி திரிசடையை ‘அன்னே’ என்றழைக்கின்றாள். முன்னரும் அன்னையேயென்றழைத்து இன்னமுந் துயில்க எனப் பிராட்டி கூறியிருக்கிறாள். இருவரும் அன்பினால் தாயும் பிள்ளையும் போலானார்கள். இதில் ஒருகால் பிராட்டி தாயாகவும் இன்னொருகால் திரிசடை தாயாகவும் விளங்கி நிற்கின்றனர். ஆதரவினால் திரிசடை பிராட்டிக்குத் தாயானாள். பெருங்குணங்களினால் பிராட்டி திரிசடைக்குத் தாயானாள்.

இந்த நிலையைக் கண்ட கொடிய அரக்கியர் கனவின் பலனைத் திரிசடை கூறக்கேட்டுத் தம் கொடுஞ்செயல்களை விலக்கி நிகழப் போவதை எதிர்பார்த்து ‘அவிஷ்ணர்’. அவிதல் - அணைதல், இங்குதம் கோபத்தி அணையப்பெற்றார்கள் எனக்கொள்க. இராவணனையஞ்சியவ்விடம்விட்டு நீங்கினாரல்லரென அடுத்த கவியில் விளக்கப்படுகிறது.

மன்னையைஞ்சிப் பிறிகில்லார்

82. அறிந்தா ரன்ன முச்சடை யென்பா ளதுசொல்லப்
பிறிந்தார் சீற்ற மன்னை யஞ்சிப் பிறிகில்லார்
செறிந்தா ராய தீவினை யன்னார் தெறலெண்ணார்
நெறிந்தா ரோதிப் பேதையு மாவி நிலைநின்றார்.

கொ - டு : அன்ன முச்சடையென்பான் அது சொல்ல
செறிந்தார் ஆயதீவினை அன்னார் அறிந்தார் சீற்றம் பிறிந்
தார் மன்னை அஞ்சிப் பிறிகில்லார் தெறல் எண்ணார்,
நெறிந்து ஆர் ஓதிப்பேதையும் ஆவிநிலை நின்றார்.

ப - ரை : அன்ன முச்சடை என்பான் - நடுநிலைபொருந்திய
வளாகிய அந்தத் திரிசடை என்று அழைக்கப்படுபவன், அது
சொல்ல - தான்கண்ட கனவின் பலனைக்கூற, செறிந்தார் ஆய -
சீதாபிராட்டியை நெருங்கி நிற்பவர்களாகிய, தீயவினையன்னார் -
கொடுவினை போல வருத்துபவராகிய அரக்கியர், அறிந்தார் -
உண்மையை அறிந்து கொண்டார்கள், சீற்றம் பிறிந்தார் -
கோபம் தணிந்தார்கள், மன்னை அஞ்சிப் பிறிகில்லார் - தம்
தலைவனாகிய இராவணனுக்குப் பயந்து சீதாபிராட்டியை விட்டு
நீங்கினரால்வர், தெறல் எண்ணார் - வருத்துதலையும் எண்ணாரா
யினர்; நெறிந்து ஆர் ஓதி - சுருண்டு நெருங்கிய கூந்தலையுடைய,
பேதையும் - பெண்ணாகிய பிராட்டியும், ஆவிநிலைநின்றார் -
உயிர்நிலை நிற்கப் பெற்றார்.

பொழிப்பு : இடைநின்றாளாகிய திரிசடை கனவின் பலனைக்
கூறக்கேட்டு பிராட்டியை நெருங்கிநின்ற கொடுவினைபோன்ற
அரக்கியர் உண்மையை அறிந்தார்கள், கோபந்தணிந்தார்கள்,
இராவணனுக்கஞ்சி அவ்விடத்தை விட்டகன்றிலர். ஆனால்
பிராட்டியை வருத்த நினைந்திலர். சுருண்டுநெருங்கிய கூந்தலை
யுடைய பிராட்டியும் உயிர்நிலை நிற்கப்பெற்றார்.

விளக்கம் : அறிந்தாரன்ன முச்சடை எனப்பிரித்து-அறி
வான்களையொத்த திரிசடையெனப் பொருள் கூறலும் அமை
யும். தீவினையன்னார் அறிந்தார் என்பது இராவணன் அழியப்
போவதும், பிராட்டியின் கற்பினுற்றலும் இராமபிராவின்
தூதுவரப்போவதுமாகிய செய்திகளையறிந்தார் எனக் கொள்க.
சீற்றம்பிறிந்தார் தெறலெண்ணார் என்பன அரக்கியரின் மனம்
மாறியநிலையைக் காட்டுவனவாகும். இங்ஙனம் கொடிய
தீவினையன்னாரின் மனமும் அறத்தினுற்றலால், திரிசடையின்

இப்பொழுது விற்பனையாகின்றது

கம்பராமாயணம்

சுந்தரகாண்டம்.

பகுதி I - காட்சிப்படலம்

விளக்கவுரையுடன்

விலை ரூபா 5-00

பகுதி II - நிந்தனைப்படலம்

விளக்கவுரையுடன்

விலை ரூபா 6-50

ஆக்கியோன்

பண்டிதர் செ. நடராசா அவர்கள்

பதிப்பாளர்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை

235, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.